



18
Η Νεογυναίκα

ΑΡ. ΦΥΛ. 3 (106)
16 ΟΚΤ. 1940-Ε'



ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΠΙΣΗΜΟΣ ΕΚΔΟΣΙΣ
ΕΘΝΙΚΗΣ ΟΡΓΑΝ. ΝΕΟΛΑΙΑΣ
(Νόμος 334)

Νομικοῦ Προσώπου Δημοσίου Δικαίου, διοικου-
μένου υπό τῆς Α. Ε. τοῦ Ἀρχηγοῦ τῆς Κυβερ-
νήσεως κ. ΙΩΑΝΝΟΥ ΜΕΤΑΞΑ, ὅστις καὶ τὸ
ἐκπρὸςῶπεί, ἀναπληροῦμενος ὑπὸ τοῦ Κυβερ-
νητικοῦ Ἐπιτρόπου
Σ. ΑΛΕΞ. ΚΑΝΕΛΛΟΠΟΥΛΟΥ

ΕΤΟΣ Γ'. - ΠΕΡΙΟΔΟΣ ΔΕΥΤΕΡΑ ΑΘΗΝΑΙ		ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ	
ΓΡΑΦΕΙΑ: Δ/ΣΕΩΣ, ΣΥΝΤΑΞΕΩΣ & ΛΟΓΙΣΤΗΡΙΟΥ Ὁδὸς Λεωχάρους 19 Ἀριθ. Τηλεφ. Διευθύνσεως 32-094 Συντάξεως 34-425 Ἀρχιουντάκτου 593-830		Μελῶν καὶ μὴ μαθητῶν μελῶν	
ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ: Περιοδικὸν «ΝΕΟΛΑΙΑ» Ὁδὸς Λεωχάρους 19		ΕΤΗΣΙΑ (Ἑσωτερικοῦ) Δρ. 160 — 200	
Ἀριθ. Τεύχ. 3 — 19 Ὀκτωβρίου 1940		ΕΞΑΜΗΝΟΣ » 80 — 100	
ΤΙΜΗ ΔΡΑΧ. ΤΕΣΣΑΡΕΣ		ΤΡΙΜΗΝΟΣ » 40 — 50	
		ΕΤΗΣΙΑ ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ: Διρ. Ἀγγλίας 1 Ἀμερικῆς Δολ. 6 Αἰγύπτου Διρ. 1	
		Διὰ Νομικὰ Πρόσωπα Δημοσίου καὶ Ἰδιω- τικοῦ Δικαίου (Δήμους, Κοινοτήτας), Σχολικὰς Ἐφορέας καὶ ἐπιχειρήσεις ἐν γένει ΕΤΗΣΙΑ Δρχ. 300	
		ΕΜΒΑΣΜΑΤΑ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ «ΝΕΟΛΑΙΑ» ἢ ΣΠ. ΡΟΥΒΑΛΗΝ, Γεν. Γραμματεὺς Ε.Ο.Ν.	

Διὰ πᾶσαν πληρωμὴν πρέπει νὰ λαμβάνετε ἀπόδειξιν φέρουσαν τὴν ὑπογραφήν τοῦ Γεν. Γραμ-
ματέως τῆς Ε.Ο.Ν. κ. Σ. ΡΟΥΒΑΛΗ Συναγματούρχου ἑ. ἀ. καὶ τὴν σφραγίδα τῆς Ε.Ο.Ν.

Αἱ συνδρομαὶ ἄρχονται τὴν 1ην ἐκάστου μηνὸς

ΑΠΟΤΑΜΙΕΥΣΙΣ

Ἀπὸ τὰς βραβευθείσας σχολικὰς ἐκδόσεις τῶν Ταχ. Ταμιευτηρίων

Ἡ Ἀποταμίευσις.

Ἐνα ἀπὸ τὰ καλὰ τοῦ ἀνθρώπου εἶναι καὶ ἡ ἀποτα-
μίευσις. Οὐδέποτε ἓνα ἄνθρωπο ποὺ δὲν γνωρίζει τὰ
καλὰ τῆς Οἰκονομίας δὲν μποροῦμε νὰ τὸν λέμε ἐργάτη
καὶ Οἰκονόμο. Ἀλλὰ ὄχι μόνον αὐτό, ἀλλὰ θὰ τὸν λέμε
καὶ ἀπολίτιστον ἄνθρωπον. Ὁ ἄνθρωπος ἔχει πολλὰς ἀρε-
τὰς ποὺ ἡ κάθε μιά ἔχει τὰ κάλλη τῆς. Ἐτσι καὶ ἡ Οἰκο-
νομία ἔχει τὰ ξεχωριστά τῆς κάλλη. Ἡ οἰκονομία φέρνει
τὸ οἰκοκυριό, τὴν ἐργασία, τὴν ἀθωότητα, τὴν καθαριό-
τητα, τὴν ἀπλεονεξίαν, τὴν ὑγείαν καὶ πολλὰ ἀγαθὰ ποὺ
τὰ χρειάζεται ὁ ἄνθρωπος. Ἡ ἀποταμίευσις φέρει πολλὰ
καλὰ εἰς τὸν ἄνθρωπο καὶ γι' αὐτὸ καὶ μεῖς, γιὰ τὴν πίστι
μας πρέπει νὰ γιορτάζουμε τὴν καλὴν καὶ ἀγίαν ἡμέραν
ἡ ὅποια κάνει θαύματα. Θαύματα ὅμως ποὺ γίνονται συ-
χνὰ μόνον στοὺς καλοὺς ἄνθρώπους. Γι' αὐτὸ τὸ πνεῦμα
τῆς ἀποταμιεύσεως εἶναι μέγα, ἰσοδύναμον μὲ τὸ πνεῦμα
τῆς ἐργασίας. Γι' αὐτὸ ἐκεῖνος ποὺ πρέπει νὰ ἐργάζεται
καὶ νὰ λέγεται ἐργάτης, πρέπει νὰ ἔχη μέσα του καὶ τὸ
πνεῦμα τῆς οἰκονομίας. Ἡ οἰκονομία φέρει χαρὰ εἰς τὸν
ἄνθρωπον ποὺ τὴν ἀκολουθεῖ μὲ φανατισμὸν καὶ βαθεῖαν
πίστιν. Γι' αὐτὸ ἂς ζητωκραυγᾶμε:

Ζήτω τὰ καλὰ τῆς ἀποταμιεύσεως!
Ζήτω καὶ οἱ πιστοὶ ἀκόλουθοί τῆς!

Η ΑΠΟΤΑΜΙΕΥΣΙΣ

Ἡ τρανὴ ἡ ἀρετὴ
ποὺ γλυκαίνει τὴν ζωὴν
ὄνειρα ποὺ κατεβάξει
καὶ λεπτὰ στὴν ἄκρη βάζει.

Ἀγαπᾶ καὶ γὰρ παιδιὰ,
γιὰ νὰ κρύβω τὰ λεπτὰ
καὶ νὰ τάχω μιά φορά
σὲ μεγάλον κουμπάρ.

Καὶ γι' αὐτὸ ὅλοι μας μαζί
κάναμε μὴν ἑορτὴ
γιὰ νὰ καταλάβωμε καὶ μεῖς
πὺς ἡ οἰκονομία εἶναι συμπαθής.

Ἐν Δράμᾳ τῇ 1 Νοεμβρίου 1939.

Θουκυδίδης Μανιτσάρας
Μαθητὴς τοῦ Δ. Δ. Σ. Δράμας

Πὼς ἡμπορεῖ νὰ κἀνὼ οἰκονομία ἓνα παιδί
καὶ διατὶ τὴν κἀνει.

Τὸ παιδίον ἀπὸ τώρα μικρὸ πρέπει νὰ ἀρχίσῃ νὰ ἀπο-
ταμιεύῃ. Ἀποταμίευσις λέγεται τὸ μικρὸν ἐκεῖνο ποσόν,
τὸ ὁποῖον ρίπτομεν εἰς τὸν κουμπάρ. Π. χ. ἐὰν μοῦ δώ-
σῃ ὁ πατήρ μου ἓνα διδραχμο (2), δὲν πρέπει νὰ τὸ πάρω
ὅλο γλυκά, ἀλλὰ τὴν μίαιμιση δραχμὴ (1,50) πρέπει νὰ
τὴν ρίξω μέσα εἰς τὸν κουμπάρ. Ἐὰν ἀκολουθῶ τὴν
ὁδὸν αὐτήν, ἕως ὅτου γίνω οἰκογενειάρχης θὰ εἶμαι ὠφέ-
λιμος ἀτομικῶς, οἰκογενειακῶς, κοινωνικῶς καὶ ἐθνικῶς.
Τὰ χρήματα πρέπει νὰ τὰ καταθέτωμεν εἰς τὰ Ταμιευτή-
ρια, τὰ ὁποῖα δίνουν τόκο 4 %

Τὰ χρήματα αὐτὰ τὰ χρησιμοποιεῖ τὸ Κράτος διὰ νὰ
κἀνὼ διάφορα ἔργα.

Ὁ ἄνθρωπος ὅμως, ὁ ὁποῖος εἶναι οἰκονόμος, δὲν πρέ-
πει νὰ εἶναι δοῦλος τοῦ χρήματος, ἀλλὰ νὰ περιποιοῖται
τὴν οἰκογένειάν του, ὅσον πρέπει.

ΠΟΙΗΜΑ

Ἡ ἀποταμίευσις παιδιὰ
εἶναι ἡ παντοτεινὴ χαρὰ.
Διότι ἀποταμιεύομεν λεπτὰ
ὦ! τί ὠραία, τί θαυμάσια!

Κι' ὅταν γίνωμε μεγάλοι
ἡ ἐνθουσιώδης μας ψυχὴ
πάντα μὲ μιά χαρὰ θὰ ζῇ.

Ἰωάννης Ἀναστ. Κανέλλου
Μαθητὴς ΣΤ' τάξεως τοῦ
Χυλομοδίου Διμ. Σχολείου

ΕΤΑΙΡΕΙΑ ΗΠΕΙΡΩΤΙΚΩΝ ΜΕΛΕΤΩΝ
ΚΟΣΜΗΤΕΙΑ
ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗΣ ΑΡΧΕΙΟΥ ΚΑΙ ΕΚΔΟΣΕΩΝ

ΔΩΡΕΑ 24-10-81
ΗΜΕΡΟΜ. 24-10-81
ΑΡΙΘ. 30354

ΠΑΛΙΝ Η ΣΠΟΡΑ

Θὰ ξαναγυρίσουμε πάλι στὸ ἴδιο ζήτημα ποὺ μᾶς ἀπα-
σχόλησε καὶ στὸ περασμένο τεῦχος. Εἰς τὸ ζήτημα τῆς
σπορᾶς τοῦ σίτου. Γιατὶ, τὸ τονίζομε, δὲν ὑπάρχει αὐτὴ
τῇ στιγμῇ ἄλλο τόσο σπουδαῖο καὶ τόσο ζωτικὸ ζήτημα
γιὰ τὸν τόπο μας. Ἡ Ἑλλάς ἐπέρασε καὶ ἄλλοτε ἀπὸ
παρόμοιες, ὅπως ἡ σημερινή, δύσκολες περιστάσεις. Ἡμ-
πορεῖ ὅμως νὰ τῇ κανεῖς, ὅτι ποτὲ ἄλλοτε ἡ ἐπίγνωσης
τῶν δυσκολιῶν δὲν ἦτο τόσο βαθεῖα καὶ τόσο πλήρης,
ὅσον εἶναι τώρα. Καὶ ποτὲ ἄλλοτε τὸ ὁμαδικόν, τὸ καθολι-
κὸν ἐνδιαφέρον γιὰ τὴν ὑπόθεσι τῆς σπορᾶς, δὲν ἦτο τό-
σον ἔντονον καὶ τόσο ζωντανό, ὅπως σήμερα. Καὶ κατὰ
ἄλλο ποῦ ἔχει ἐξαιρετικὴν σημασίαν. Ποτὲ ἄλλοτε, εἰς τὴν
ιστορίαν τῆς Ἑλλάδος, ἡ πείρα καὶ τὰ μέσα τῆς γεωργίας
μας δὲν ἦσαν τόσο πλούσια ὅσον εἶναι σήμερα, καὶ ἐπο-
μένως καὶ ἡ δυνατότης νὰ ξεφύγῃ ὁ Τόπος ἀπὸ τὸν κιν-
δύνο τῆς σιτοδείας τόσο μεγάλη, γιὰ νὰ μὴ ποῦμε βε-
βαίᾳ καὶ ἀσφαλῆς. Ἀπὸ τὴν στιγμὴν ποὺ ἔχομε ἐπιτύχει
ν' ἀνεβάσωμε ἀπὸ τὸν μέσον ὅρον τῶν 60 κιλῶν τὴν στρεμ-
ματικὴν ἀπόδοσιν τῆς σιτοκαλλιέργειας εἰς τὰ 100 καὶ
εἰς τὰ 114 κιλὰ — καὶ χωρὶς ν' ἀναφέρωμε τὰς περιπτώ-
σεις, ποὺ κάθε χρόνο γίνονται καὶ πῶς συχνές, τῶν ἀπο-
δόσεων τῶν 250, τῶν 300 καὶ τῶν 400 ἀκόμη κιλῶν — πρέ-
πει νὰ ὁμολογήσωμεν ὅλοι, πὼς ἂν εἶναι τῆς τύχης νὰ μᾶς
λείψῃ τὸ ψωμί, καὶ νὰ πεινάσωμε, δὲν θὰ ἔχωμε τὸ δι-
καίωμα νὰ αἰτιώμεθα τὴ γῆ μας οὐτε τὰς φυσικὰς μας
συνθήκας ἀλλὰ τοὺς ἀνθρώπους. Γιατὶ ἡ ἐλληνικὴ γῆ
μας τὸ ἔδειξε, κατὰ τρόπον ἀδιάψευστον, πὼς καὶ εἰς
τὸ πεδῖον τῆς σιτοπαρὰγωγῆς, ὅπως καὶ εἰς τόσα ἄλλα,
δὲν εἶναι καθόλου φτωγὴ οὐτε στεῖρα οὐτε ἄγονος, φτά-
νει νὰ τὴν καλλιερῇ κανεὶς ὅπως πρέπει.

Ἡ περίοδος τῆς σπορᾶς ποὺ ἀρχίζει, οἱ δύο - δύομιση
μῆνες ποὺ ἀκολουθοῦν, θὰ κρίνουν, ὅπως ἐλέγαμε καὶ στὸ
προηγούμενο τεῦχος τῆς «Νεολαΐας», ἂν θὰ πεινάσῃ ἡ ὄχι
ὁ λαὸς μας τὸ 1942. Ἄν τὸν χρησιμοποιήσωμε καλὰ αὐ-
τὸν τὸν καιρὸ. Ἄν ἐργασθῶν οἱ σιτοκαλλιεργηταὶ μᾶς
μὲ ὅλην τὴν δύναμιν. Ἄν ἐπιμεληθῶν τὰ ὄργωμάτα
μας. Ἄν λιπᾶν. Ἄν ἐπεκτείνωμε τὴν γραμμικὴν σπορὰ
σὲ μεγαλειτέραν, πολὺ μεγαλειτέραν ἑκτασίαν. Ἄν ὁδηγη-
θῶν μὲ ζωντανὸν ἐνδιαφέρον, μὲ στοργὴν καὶ μὲ καλω-
σύνην καὶ ὅλοι οἱ ἀρμόδιοι νὰ ἔχουν ἔτοιμα στὴν διάθεσιν
τούς, τὴν ὥρα ποὺ θὰ τὰ χρειασθῶν, τὸ διαλεγμένο σπόρο,
τὴν σπάρτικὴν μηχανὴν καὶ κάθε ἄλλο χρήσιμο ἐφόδιο καὶ
ἂν, τέλος, βοηθήσωμε ὅλοι, ὥστε νὰ μὴν λείψουν τὴν
κατάλληλὴν ὥρα τὰ βοηθητικὰ χέρια, ἡ ὑπόθεσις τῆς ἐσο-
δείας θὰ εἶναι ἀσφαλισμένη.

Εἶναι ἀλήθεια πὼς τὸ ὄψιμο φετινὸ καλοκαίρι εἶναι ἓνα
ἀνησυχητικὸ ἐμπόδιο. Αὐτὴ τὴν στιγμὴν ἤδη βρισκόμαστε σὲ
καθυστέρησι. Οἱ προθεσμίες τῆς σπορᾶς, ποὺ ἔπρεπε νὰ εἴ-
χε ἀρχίσῃ ἀπὸ τὸν Ὀκτώβριον, εἶναι ἀπὸ τώρα κουτσουρε-
μένες. Αὐτὸ εἶναι μιά ζημία, ποὺ χρειάζεται νὰ ἐπανορθω-
θῇ. Ὁ Ἀρχηγὸς εἰς τὴν ἐκκλησίαν τοῦ ἐσημεῖωσε καὶ ἓνα
ἄλλο ἐμπόδιο, ποὺ ἔχομε ν' ἀντιμετωπίσωμε κατὰ τὴν φε-
τεινὴν σπορὰ. Τὰς περιστάσεις «ποῦ ἀποστεροῦν, ὅπως εἶπε,
τὴν ὑπαίθρο ἀπὸ ἓνα μέρος τῶν ἐργατικῶν τῆς δυνάμεων». Εἶναι
λοιπὸν διπλοὶ οἱ λόγοι ποὺ πρέπει νὰ μᾶς κάνουν νὰ
βιασθῶμε καὶ νὰ ἐργασθῶμε περισσότερο. Πρέπει πρῶ-
τα-πρῶτα νὰ κερδιθῇ ὁ καιρὸς ποὺ ἔχασθ. Ἐπειτα πρέ-
πει ν' ἀναπληρωθῶν τὰ χέρια ποὺ λείπουν, ὅπως καὶ τὰ
ζῶα ἔλξεω, ποὺ κι' αὐτὰ εἶναι φέτος ἀραιότερα. Οἱ νέοι
τῆς Ὀργάνωσης, τ' ἀγόρια καὶ τὰ κορίτσια τῶν Φαλάγγ-
ων, ποὺ ἡ ἐργασία τῆς ὑπαίθρου δὲν τοὺς εἶναι ξένη, θὰ
χρειασθῇ νὰ κοπιᾶσιν διπλά, αὐτοὺς τοὺς μῆνες ποὺ
μᾶς μένουν. Ἴσως χρειασθῇ ἀκόμη νὰ ἐνισχυθῇ κατὰ

ἓνα ἄλλον τρόπον ὁ γεωργικὸς κόσμος. Ἴσως θὰ
πρέπει ἓνα μέρος τῶν ἀνθρώπων, ποὺ μένουν ἀνεργοὶ εἰς
τὰς πόλεις, ν' ἀπασχοληθῇ εἰς τὴν σπορὰν, εἰς τὰς πεδι-
νὰς περιοχὰς, ἐκεῖ ὅπου καλλιεργεῖται σιτὰρι σὲ μεγάλην
ἐκτασίαν. Αὐτὸ βέβαια ἀρμόδιαι καὶ ὑπεύθυνοι νὰ τὸ μελε-
τήσωμεν καὶ νὰ τὸ φροντίσωμε εἶναι οἱ ὑπηρεσίες τοῦ Κρά-
τους. Καὶ πρέπει νὰ εἴμεθα βέβαιοι πὼς θὰ τὸ μελετήσωμε
καὶ θὰ τὸ φροντίσωμε ἐγκαίρως.

Κατὰ ἄλλο, ποὺ πρέπει νὰ ἐπιδιωχθῇ ἰδιαίτερος φέτο,
εἶναι ἡ μεγαλειτέρα ἐπέκτασις τῆς καλλιέργειας σίτου
καὶ εἰδὼν διατροφῆς, γενικῶς, εἰς τὰς περιοχὰς ποὺ εἶχαν
ἀποκτήσει τὴν συνήθειαν νὰ μονοκαλλιεργοῦν, ὅπως οἱ
καπνικῆς, οἱ σταφιδικῆς καὶ ἄλλες. Εἶναι ἀλήθεια πὼς τὰ
τελευταῖα χρόνια ἡ κρίσις τῶν ἐξαγωγικῶν προϊόντων
τὴν ἔχει περιορίσει πολὺ αὐτὴν τὴν κακὴ συνήθειαν. Δὲν τὴν
κατήργησεν ὅμως τελείως. Φέτος λοιπὸν αὐτὴ ἡ συνήθεια
πρέπει νὰ ἐκλείψῃ ἐντελῶς. Δὲν ὑπάρχει καμμία γεωργικὴ
περιφέρεια, εἰς τὴν Ἑλλάδα, ποὺ νὰ μὴν εἶναι κατάλληλη
νὰ παραγάγῃ σιτὰρι. Φέτος λοιπὸν τὸ γενικὸ σύνθημα πρέ-
πει νὰ εἶναι τὸ ἑξῆς: Κάθε γεωργικὴ οἰκογένεια, εἴτε ὁ
καπνός, εἴτε ἡ σταφίδα, εἴτε τὰ ὁπωρικά, εἴτε τὰ λαχα-
νικά, εἴτε τὸ βαμβάκι, εἴτε ἡ ἐλᾶ εἶναι τὸ κύριό της εἰσό-
δημα, πρέπει νὰ κάμῃ τὸ πᾶν, γιὰ νὰ ἐξασφαλίσῃ ἀπὸ τὸ
κτῆμα τῆς τῆς σιτάρη ποὺ θὰ τῆς χρειασθῇ. Αὐτὸ δὲν θὰ
τῆς εἶναι καθόλου δύσκολο. Κάθε ἄλλο. Θὰ τῆς εἶναι πολὺ
ἐύκολο ἀφοῦ αὐτὴν τὴν ἐποχὴ δὲν ἔχει νὰ κάμῃ πολλὰ πρά-
γματα γιὰ τὰ ἄλλα, τὰ κύρια τῆς προϊόντα. Ἀλλὰ κι' ἂν
ἔχη ἀκόμα, μπορεῖ χωρὶς κίνδυνον νὰ τ' ἀναβάλῃ καὶ νὰ ἀ-
φοσιωθῇ στὴ σιτοκαλλιέργειαν. Ἐπειδὴ μάλιστα δὲν λείπουν
οὐτε τὰ χέρια οὐτε τὰ μέσα εἰς αὐτὲς τὶς οἰκογένειες, καὶ
ἐπειδὴ ἡ ἑκτασίς ποὺ θὰ καλλιεργηθῇ ἡ καθεμιά τους μὲ
σιτὰρι θὰ εἶναι κατ' ἀνάγκην περιορισμένη, ἔχουν τὸν τρό-
πο νὰ τὴν καλλιεργήσωμε καλὰ καὶ μὲ τὰς πλεον συγχρο-
νισμένας μεθόδους. Ἄν αὐτὸ τὸ πρᾶγμα γίνῃ συστημα-
τικὰ, ὡς πρόγραμμα, σ' ὅλην τὴν Ἑλλάδα, ἀπὸ τὴν Θράκην
ὡς τὴν Κρήτην, δὲν εἶναι τίποτα νὰ υπερδιπλασιασθῇ ἡ μὲ τὸ
γραμμικὸ σύστημα καλλιεργουμένη ἑκτασίς, ποὺ τὸν πε-
ρασμένο χρόνον ἔχει φθάσει κοντὰ ἓνα ἑκατομύριον
στρέμματα. Μὲ δύο ὅμως ἑκατομύρια στρέμματα γραμ-
μικὰς καλλιέργειας, θὰ ἔχωμε ἀμέσως-ἀμέσως, ὅσο ἀνά-
ποδες κι' ἂν τύχῃ νὰ ἔρθουν κατόπιν οἱ συνθήκες τοῦ και-
ροῦ, τὸ ὀλιγώτερον ἑκατὸ χιλιάδες τόνους σιτὰρι περισσό-
τερο. Πρέπει νὰ τὸ κάμωμε ἔργο καὶ σκοπὸ ὅλοι οἱ γεωρ-
γοὶ τῆς Ἑλλάδος φέτος. Νὰ ἐξασφαλίσωμεν ἀπὸ τὰ κτῆμα-
τά τοὺς, ὅλο τὸ σιτὰρι, ποὺ θὰ χρειασθῶν γιὰ τὸ ψωμὶ τῶν
οἰκογενειῶν τῶν. Ἄν τὸ πάρουν ἀπόφασιν θὰ τὸ κατορ-
θώσωμεν. Κι' ἂμα τὸ κατορθώσωμεν, τότε ἀπὸ τὸ πλεόνασμα
ποὺ θὰ ἔχουν νὰ διαθέσωμεν οἱ ἄλλοι, οἱ κυρίως σιτοκαλλι-
ερηταὶ τῶν πεδινῶν τόπων, θὰ ἐξασφαλίσῃ, ἂν ὄχι ὅλο,
τὸ μεγαλειτερον μέρος τοῦ σίτου ποὺ θὰ χρειασθῇ γιὰ τὴν
διατροφήν τοῦ ἀστικοῦ μέρους τοῦ πληθυσμοῦ τῆς Χώρας.

Γιὰ νὰ γίνωμε ὅλα αὐτὰ, ὅπως ἐλέγαμε καὶ στὸ τεῦχος
τοῦ περασμένου Σαββάτου, δὲν χρειάζεται παρὰ νὰ πό-
ρουν οἱ γεωργοὶ μᾶς τὴ δουλειὰ τῆς φετεινῆς σπορᾶς ἀπὸ
τὴν ἀνώτερη ὀψιν ποὺ παρουσιάζει σήμερα. Ὅχι ὡς ὑπό-
θεσιν ἐμπορίου καὶ κέρδους, ἀλλὰ ὡς ὑπηρεσίαν ἐθνικὴν,
ὡς χρέος πρὸς τὴν ὁλότητα τοῦ Λαοῦ, ὅπως καὶ εἶναι
πράγματι. Ἐτσι, ἐνῶ κανεὶς δὲν θὰ τοὺς ἀρνηθῇ τὸ δι-
καίωμα ν' ἀπολαύσωμεν ὅλο τὸ ὕλικὸ ὄφελος ποὺ τοὺς
ἀξίζει, θὰ ἔχουν ἀκόμα καὶ τὴν ἄλλη, τὴν μεγάλη ἠθικὴ
ικανοποίησιν. Τὴν ἱκανοποίησιν ὅτι ἐξώσαν τοὺς ἀδελφούς
τῶν τῶν πόλεων ἀπὸ τὴν πείναν, πρᾶγμα ποὺ δὲν θὰ τὸ
ἐσχάσωμεν ἐκεῖνοι ποτὲ καὶ θὰ τοὺς τὸ ἀνταποδώσωμε μὲ
τὴν σειρά τοὺς.

ΤΟ ΔΗΜΟΤΙΚΟ ΤΡΑΓΟΥΔΙ

Τυχαίως ένα βράδι τις τελευταίες ημέρες ευρέθηκα σε μία από τις συναυλίες που δίνει η μεγάλη ορχήστρα του Δήμου στις διάφορες αθηναϊκές συνοικίες.

Ήταν, αληθινά, ωραίο το θέαμα. Στην πλατεία που σχηματίζεται άνω από το σταθμό της Λαρίσης πλουσιώς φωτισμένη από το Δήμο, έκαστο—ίσως και περισσότεροι—μουσικοί έκτελούσαν το καθωρισμένο πρόγραμμα. Όλονυκτα, χιλιάδες λαού παρακολουθούσαν την συναυλία, κατά τρόπο δε οι περισσότεροι άκροαται που εμφανέως πώς δεν ήταν εκεί για να κάνουν απλώς επίδειξη. Ήσαν άνθρωποι του λαού, άλλοι μέσης αστικής τάξεως, γυναίκοι, κορίτσια σημερινά, δεσποινίδουλες, τέλος ένα πλήθος ανθρώπων, που ήρθαν γιατί ήθελαν, χωρίς καμιά υποχρέωση, έπιασαν μία γωνιά και άκουαν. Έβλεπα τα πρόσωπα και τα χείλη τους. Και στα δυσκολότερα κομμάτια τα χείλη τους σιγοψιθύριζαν, ή σιγοσφύριζαν, γιατί δεν τους ήταν άγνωστο, για να δικαιωθώ, άλλη μία φορά, ή πίστις πολλών ότι ο Έλληνικός λαός είναι από τους μουσικωτέρους του κόσμου και από τους μουσικοφιλωτέρους, που δεν υπάρχει ο κίνδυνος να διαφθείρη το τόσο κοινότοπο, ένθετο, ριστικό και κλαψιάρικο τραγούδι που άκουεται όπου κι αν σταθή κανείς.

Τους έβλεπα με πόση κατανόηση ήξεραν να χειροκροτούν, να εκτιμούν τους ακροβατισμούς των συνθετών, να επιδοκμάζουν τας λεπτότητες του τραγουδιού των δύο σολίστ. Άλλά, βέβαια, δεν πρόκειται να κάνω εδώ κριτική του κοινού κι ούτε είμαι ο αρμόδιος για να κρίνω την εκτέλεσι. Κάπου άλλοι θέλω να φθάσω.

Το πρόγραμμα περιελάμβανε και μερικά δημοτικά τραγούδια τα οποία, θαυμάσια ένωρηστρομένα, εκτελούσαν ή ορχήστρα και έτραγουδούσαν οι σολίστ. Ήσαν ο Λύκος, το Έρηνάκι και δεν θυμούνται ποιά άλλο. Εκείνο που ένθυμούνται είναι ότι από όλα όσα άκουσα κανένα δεν είχε ξενικό στοιχείο, καμιά επίδρασι που να θυμίζει τα χρόνια της σκλαβιάς που πέρασαν ο τόπος και ο Έλληνισμός.

Γιατί είναι μοιραίο να μείνουν σ' έναν τόπο τα ίχνη της κατακτήσεως, είτε σε μερικά στοιχεία της γλώσσας, είτε στον τρόπο του ντυσίματος, είτε στα κτίρια, ή σε χίλιες άλλες λεπτομέρειες. Στην Ελλάδα—γιατί ακριβώς είχε τόσο άντοχή ο ελληνικός λαός—τα στοιχεία αυτά που θυμίζουν την σκλαβιά είναι πολύ λίγα και όλο εξαλείφονται το ένα μετά το άλλο. Πάντως, στη λαϊκή μουσική είναι εμφανέστερα τα ξενικά αυτά στοιχεία, τα οποία, κατά ένα ειδικευμένο στο δημοτικό τραγούδι συνθέτη, τον κ. Γ. Λαμπιλέτ, είναι εύκολο να ξεκαθαρισθούν. Έτσι θα μς μείνουν όσα είναι έντελως και τώρα άνεπηρέαστα από τη σκλαβιά δημοτικά τραγούδια και αυτά που θα ξεκαθαριστούν, για

να φθάσουμε σε συμπεράσματα που δεν είναι εύκολο τώρα να διατυπώσουμε.

Όπως ξέρουμε όλοι, στη λαογραφία, δηλαδή στα ήθη και τα έθιμα ενός λαού, στη γλώσσα του, στα ρούχα του, στις συνήθειές του, βρίσκουμε τον σύνδεσμο μεταξύ του παρόντος και του παρελθόντος. Και ξεγυρνάμε: Σε χίλιες συνήθειες του ζωντανού ελληνικού λαού έχουμε την κληρονομία της ελληνικής αρχαιότητας. Πολλά θεσσαλικά πανηγύρια είναι αυτόσια σχεδόν τα αρχαία Διονύσια και τα αθηναϊκά Κούλουμα λείψανα, κατά τους ειδικούς, άλλης αρχαίας εορτής. Κατά συνέπειαν, όταν θα έχουμε ξεκαθαρισμένο το δημοτικό τραγούδι, μπορούμε να μς βέβαιον πώς αυτό, μαζί με την εκκλησιαστική μας μουσική, θα μς επιτρέψει να πλησιάσουμε στην αρχαία μουσική, για την οποία δεν γνωρίζουμε πολλά πράγματα.

Ήδη ο Έλλην ειδικός στην έκκλη-

σιαστική μας μουσική, ο κ. Ψάχος, έβαλε μουσική στον «Προμηθέα Δεσμώτη» του Αισχύλου, χρησιμοποιώντας όχι τα άλλα ευρωπαϊκά μουσικά πρότυπα, αλλά τα βυζαντινά, και ή έντύπωσις για όσους είχαν την τύχη να βρεθούν στις Δελφικές γιορτές ήταν κάτι περισσότερο ή απλώς συγκινητική.

Άλλ' ως ξαναγυρίσουμε στην συναυλία που άκουσα. Θα ήθελα να ήσαν πολλοί κοντά μου την ώρα εκείνη για να πεισθούν και εκείνοι ότι το δημοτικό μας τραγούδι μπορεί να χρησιμοποιηθώ ως λαϊτό-μοτίβ για ευρύτερες συνθέσεις, αν και στην νέα Ελλάδα άναδειχθή ένας Ντβόρζακ, ένας Μπράμς, ένας Λίστ, ένας Γκριγκ, ένας Τσαϊκόφσκι. Ότι τέλος μπορεί να είναι, αυτό μόνο, το περιεχόμενο των συναυλιών, αρκεί να είναι καλά ένωρηστρομένο και να τραγουδιέται έξισου καλά.

Χρ. Έμμ. Άγγελομάτης

Άπο όλα όσα και αν έκαμα, ή μεγαλειτέρα και ή καλλιτέρα δημιουργία μου είναι αυτό το όποϊον έχετε και περιβάλλεται από την πυκνήν παράταξίν σας αυτήν την στιγμήν, με τόσην αγάπην και τόσην στοργήν. Είναι τα παιδιά σας και τα κορίτσια σας, όχι πλέον μέσα εις τους κινδύνους που διέτρεχαν πρίν, άλλ' ήθικά, πιστεύοντα εις την θρησκείαν, τιμώντα τους γονείς των, αγαπώντα τους διδασκάλους των, πειθαρχικά, αποφασισμένα να γίνουν μίαν ήμέραν ο νέος, ο έρχόμενος Έλληνικός λαός. Είναι ή νέα γενεά, ή όποία την λαμπάδα που θα της παραδώσωμεν θα την ύψωση ύψηλότερα από ήμας, δια να την φέρη άναμμένην πάντοτε εις τον δρόμον της, δια να την παραδώση και αυτή μίαν ήμέραν εις την κατόπιν της έρχομένην γενεάν, διότι την Πατρίδα μας δεν την θέλομεν μονάχα ωραίαν, δυνατήν και ισχυράν, την θέλομεν και αίωνίαν.

I. ΜΕΤΑΞΑΣ

Χρόνια ΖΤΟΥΣ ΝΕΟΥΣ

ΛΑΜΨΕΙΣ ΕΛΠΙΔΟΦΟΡΕΣ

Άγαπητοί μου Φίλοι,

Μέσα στη μαύρη καταιγίδα του μίσους και της καταστροφής, που δέρνει και βασανίζει την ανθρωπότητα, παρουσιάζονται κάποτε, εδώ κι εκεί, μερικές έλπιδοφόρες λάμψεις, που δείχνουν πώς ή κουρασμένη, ή πατωμένη, ή τσακισμένη ψυχή του ανθρώπου μπορεί ακόμη και άντιδρσόν τρομερό κίνδυνο του όριστικού στραγγαλισμού κι άφανισμού της από τις σκοτεινές δυνάμεις του δλέθρου. Μίαν τέτοια λάμψη άνέδωσε και ή γενναία πράξις ενός γιατρού σε μίαν από τις έμπόλεμες χώρες, που την άφηγείται σε πρόσφατο άρθρο του γνωστός συγγραφέας. Θα σας την διηγηθώ κι' εγώ, όχι βέβαια σαν παράδειγμα—έμεις οι Έλληνες δεν χρειαζόμαστε ξένα παραδείγματα πατριωτικού ήρωϊσμού—άλλά σαν ένα ωραίο κι' ευχάριστο μήνυμα, το μήνυμα ότι, για να ύπάρχη ακόμα στον κόσμο αληθινός πατριωτισμός, αληθινή αγάπη της έλευθερίας, άγνό κι' ανώτερο πνεύμα ήρωϊσμού κι' αυτοθυσίας, πάλι να ή ή δεν έστέρεψαν ακόμα οι πηγές της άντοχής, της δυνάμεως και της ζωής μέσα στην ανθρώπινη ψυχή και ότι, και μέσα στη φοβερή θύελλα που μαίνεται γύρω μας, μπορούμε ακόμα να είμαστε αίσιόδοξοι για την ήθική άναγέννησι του κόσμου.

Ο γιατρός, για τον όποϊον μιλούμε, ήταν ένας διακεκριμένος χειρουργός, πλούσιος και φημισμένος, που, έκτός από την έπιστημονική του δράσι, είχε προσφέρει και μεγάλες φιλανθρωπικές και κοινωνικές υπηρεσίες. Με δικά του έξοδα διατηρούσε κλινικές, όπου ο ίδιος έκανε δωρεάν έγχειρήσεις σε άπόρους άσθενείς, που ένοσηλεύοντο επίσης δωρεάν. Κάποτε έσπευσε πρόθυμα κι' έσωσε με την έπιστημονική του έπέμβασι από βέβαιον θάνατο έναν θανάσιμο αντίπαλό του, που τον είχε κατατρέξει με τον φθόνο του και με το μίσός του.

Όταν ο αντίπαλος στρατός ήταν έξω από την πρωτεύουσα της χώρας του γιατρού, και από στιγμή σε στιγμή άπειλούσε να την καταλάβη, ο γιατρός, μιλώντας με τον φίλο του συγγραφέα, του ειπε:

—Τη στιγμή που θα μάθω ότι έμπήκαν στην πόλι θα σκοτωθώ.

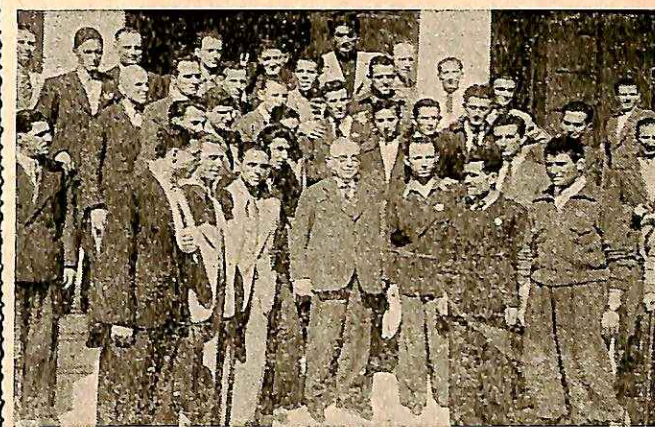
Ο συγγραφέας ένόμισε ότι ήταν απλώς μιά ζωηρή έκφρασις του πατριωτικού πόνου του φίλου του. Και όμως, σε λίγες μέρες, ειδη στις έφημερίδες ότι πραγματικά ο γιατρός είχε αυτοκτονήσει.

Δεν έχει σημασία, άγαπητοί μου Φίλοι, ή εθνικότης του γιατρού αυτού. Παρόμοιες πράξεις ήρωϊσμού και αυτοθυσίας, με διάφορες μορφές, έχουν βέβαια γίνει σε διάφορες χώρες. Σημασία έχει το γεγονός ότι ο γιατρός αυτός ήταν ένας Άνθρωπος κι' ο Άνθρωπος αυτός μς παρουσίασε το φαινόμενον μίας ωραίας και δυνατής ψυχής, που έννοιωθε τόσο βαθειά και τόσο άκατανίκητα την αγάπη της Πατρίδος και της Έλευθερίας.

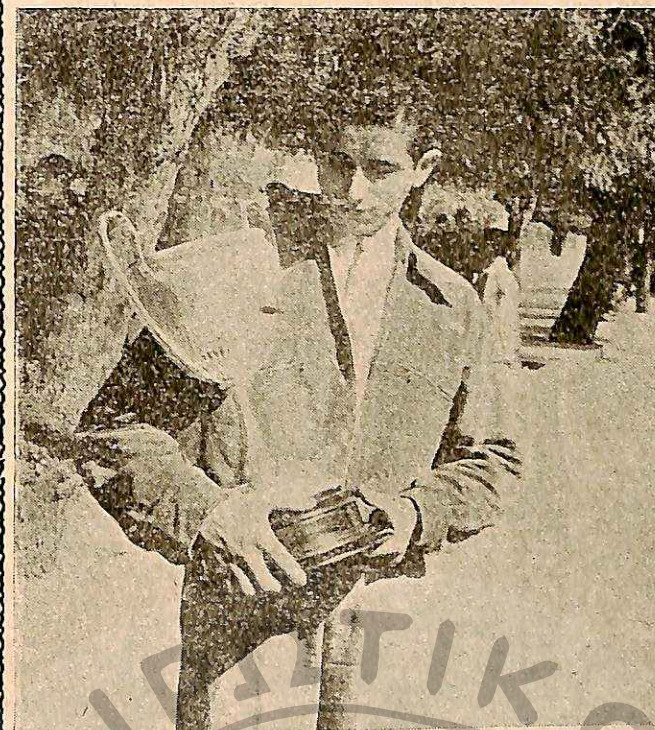
Όλα τα αγαθά, ήθικά και υλικά, που είχε κερδίσει με την έπιστημονική και κοινωνική του δράσι, ή δόξα, ο πλούτος, αυτή ή ίδια ή ωραία και άνετη ζωή του, δεν θα είχαν γι' αυτόν καμμιάν αξία όταν θα έλειπε ή έλευθερία της Πατρίδος του, ή έλευθερία της ψυχής του. Η ήλικία του δεν του επέτρεπε να πολεμήση. Δεν είχε στα χέρια του κανένα άλλο μέσον άμύνης. Τί θα την έκανε πιά μιά ζωή άχρηστη, άχαρη και σκοτεινή, αφού δεν θα μπορούσε να είναι ένας έλεύθερος πολίτης, ένας έλεύθερος Άνθρωπος;

Ας την τιμήσουμε, άγαπητοί μου, αυτήν την γενναία κι' ήρωϊκή ψυχή, την αληθινά πατριωτική και ανθρώπινη, που είναι τόσο συγγενική με την αίωνία Έλληνική ψυχή και που μς δίνει συγχρόνως την ωραία και μεγάλην έλπίδα ότι στο βάθος της τόσο δοκιμασμένης ανθρώπινης ψυχής ύπάρχουν ακόμα αποθέματα ήθικής, που θα ζωογονηθούν, θα δυναμώσουν και θα κυριαρχήσουν κάποτε, για να έξυγιάνουν και ν' άναγεννήσουν τον Άνθρωπο.

Με όλην μου την αγάπη
Μελις Νικολαΐδης



Ο Άρχηγός έν μέσω των άθλητών που έλαβον μέρος εις την Βαλκανιάδα της Κωνσταντινουπόλεως.



Το κύπελλον που άπενεμήθη εις τους νικητάς Έλληνας άθλητάς κατά τους Βαλκανικούς Άγώνας της Κωνσταντινουπόλεως.



Έλληνόπουλα της Άμερικής, έκ των φαντατικών άναγνωστών της «Νεολαϊας», φωτογραφούμενα μετά του Πρέσβεως και των διδασκάλων των έμπροσθεν του πρεσβευτικού μεγάρου.

ΕΙΣ ΤΟ ΑΓΕΡΩΔΕΙΟΝ

ΤΟ ΑΤΥΧΗΜΑ ΤΟΥ ΝΑΥΤΙΚΟΥ ΜΑΣ

Ἡ Ἑλληνικὴ ψυχὴ ἐπώλεσε βαθύτατα διὰ τὸ ατύχημα τοῦ τορπιλλοδόλου «Κίος», κατὰ τὸ ὁποῖον, ὁκτὼ ὑπαξιωματικοὶ καὶ ναῦται εὗρον τὸν θάνατον ἐκ ἐκρήξεως τοῦ λέβητος κατὰ τὰς γεννητήρας δοκιμὰς ταχύτητος. Τὰ ατύχημα αὐτὸ εἶναι ἰσοκύβητος καὶ ἀπρόδραστα εἰς ταύτας περιπτώσεις καὶ μολοντοὶ τὸ πλεονὸν δὲν ἔπαθεν, εὐτυχῶς, καμμίαν οὐδὲν ἀρὰν ζημίαν, ὁ Ἑλληνικὸς Λαὸς ἐβλίθη ἰδιαίτερώς διὰ τὴν ἀπώλειαν τῶν ὀκτὼ ἀνδρῶν τοῦ πληρώματός του, οἱ ὁποῖοι, ἐν τῇ ἐκπληρώσει τοῦ καθήκοντός των, προσέφεραν καὶ τὴν ζωὴν των. Ὁλόκληρος ὁ Λαὸς τῆς Ἑλλάδος καὶ μαζὶ με αὐτὸν, ἰδιαίτερός, ἡ Ἑλληνικὴ Νεότης, ἡ ὁποία προχθὲς ἀκόμη εἶχε καὶ εἰδικὴν εὐκαιρίαν νὰ ἐκδηλώσῃ τὰ ἀνυπόστατα καὶ θερμώτατα αἰσθήματα τῆς πρὸς τὰς ἐνόπλους ἐθνικὰς δυνάμεις, προσέπεσαν τοῖς ὀκτὼ γενναίοις Ἑλλησιν αὐτὰς με αἰσθήματα βαθύτατης θλίψεως.

ΤΟ ΛΑΧΕΙΟΝ ΤΟΥ ΣΤΟΛΟΥ

Αἱ ζωηρόταται καὶ θερμώταται ἐκδηλώσεις τοῦ Ἑλληνικοῦ Λαοῦ ὑπὲρ τοῦ Ἑθνικοῦ Στόλου ἐξ ἀφορμῆς τοῦ ἀνάνδρου τορπιλλιστοῦ τῆς «Ἑλλης», αἱ ὁποῖαι ἐξακολουθοῦν νὰ ἐμφανίζονται διὰ τῶν διενεργουμένων αὐθρομήτων ἐράνων πρὸς ἀντικατάστασιν τῆς, ἥ ἥτο δυνατόν νὰ προσλάβουν μίαν εὐρύτεραν καὶ γενικωτέραν μορφήν, ἡ ὁποία συγχρόνως θὰ εἶναι καὶ μοιματώτερα καὶ συνεπῶς καὶ ἀποδοτικώτερα. Ἐννοοῦμεν τὸ Λαχεῖον τοῦ Στόλου. Ὅπως εἶναι γνωστὸν, τὰ κέρδη τοῦ Λαχείου αὐτοῦ διατίθενται κατὰ τὸ μεγαλύτερον τοῦ μέρους (60 %) ὑπὲρ τοῦ Ἑθνικοῦ Στόλου. Ἐάν λοιπὸν ὁ Λαὸς ἔστρεφε θετικώτερον καὶ ζωηρότερον τὸ ἐνδιαφέρον του πρὸς τὸ Λαχεῖον αὐτό, παρέχων εἰς αὐτὸ ἐμπράκτως τὴν ὑποστήριξίν του, ἡ βοήθεια, τὴν ὁποῖαν θὰ παρέχῃ τοιοῦτοτρόπως διὰ τὴν ἐνίσχυσιν τοῦ Ἑλληνικοῦ Στόλου ἥ ἥτο οὐδωρῶτα. Νομίζομεν ὅτι πρὸς τὴν κατεύθυνσιν αὐτὴν πρέπει νὰ στραφῶν αἱ ἐνέργειαι, ὥστε ὅχι μόνον τὰ άτομα, ἀλλὰ καὶ οἱ διάφοροι ὁργανισμοὶ, σωματεῖα κλπ. νὰ καθιερώσουν τὴν τακτικὴν ἀγορὰν Λαχείων τοῦ Στόλου, τὰ ὁποῖα, ἐκτὸς τῆς ἐξυπηρετήσεως τοῦ μεγάλου σκοποῦ τῶν, παρέχουν, ὡς γνωστὸν, καὶ σημαντικὰ κέρδη εἰς τοὺς ἀγοραστὰς. Ἡ Ὄργανωσίς μας δὲν ὑπάρχει ἀφιδοῦσα ὅτι θὰ τεθῇ ἐπὶ κεφαλῆς καὶ εἰς τὸ ζήτημα τοῦτο.

Η ΙΑΤΡΙΚΗ ΜΑΣ ΣΤΗΛΗ

Τυχαιὰ καὶ ἀκουσία παράλειψις μας εἰς τὸ νὰ μνημονεύσωμεν καὶ τὴν ἱατρικὴν μας Στήλην εἰς τὸν σύντομον ἀπολογισμὸν τῆς ὅλης προσπάθειας τοῦ περιοδικοῦ μας, πού ἐδημοσιεύσαμεν εἰς τὸ περασμένον μας φύλλον, μᾶς δίδει σήμερον τὴν εὐκαιρίαν νὰ τονώσωμεν ἐδῶ τὴν ὅλως ἰδιαίτεραν σημασίαν καὶ τὰς σοβαρὰς ὑπηρεσίας, τὰς ὁποίας ἡ Στήλη αὕτη, γραφομένη εὐγενῶς ὑπὸ ἐκλεκτοῦ φίλου τοῦ περιοδικοῦ μας, προσφέρει πράγματι εἰς τὸ ἀναγνωστικὸν μας Κοινόν.

ΤΟ ΔΙΚΑΙΟΝ

Ἡ δυστροπία πού ἐδειξαν μερικοὶ σιτοπαραγωγοὶ προκειμένου νὰ παραδώσουν τὸ σιτάρι τῆς ἐσοδείας των εἰς τὴν συγκέντρωσιν, ἢ ἀπλῶς νὰ δηλώσουν εἰς τὰς ἀρχὰς τὴν ἀκριβῆ ποσότητά τῆς παραγωγῆς των, ἔφερε τὸ Κράτος εἰς τὴν ἀνάγκην νὰ ἀπαγορεύσῃ τὴν πώλησιν αὐτοῦ εἰς ἰδιώτας. Ἦτο γνωστὸν ὅτι οἱ σιτοπαραγωγοὶ δὲν ἔμειναν ἱκανοποιημένοι ἀπὸ τὰς τιμὰς πού ὥρσεν ἡ Κυβέρνησις φέτος διὰ τὴν συγκέντρωσιν τοῦ αὐτοῦ. Τὸ παράπονόν των ἦτο ὅτι ἡ διατήρησις τῶν περυσινῶν τιμῶν δὲν ἦτο δίκαια, ἀφοῦ τὰ ἐξοδα καλλιέργειας καὶ γενικῶς τὸ κόστος τῆς ζωῆς ἔχει σημαντικῶς αὐξηθῇ. Δὲν μᾶς ἐμποδίζει τίποτε νὰ ὁμολογήσωμεν, καὶ ἡ Κυβέρνησις πρώτη τὸ ξέρει καλλίτερα, πὼς ὑπάρχει ἀλήθεια εἰς αὐτὴν τὴν αἰτίαν. Ἀλλὰ ἡ ἀπόφασις τῆς Κυβερνήσεως νὰ ἐπιμενῇ εἰς τὴν διατήρησιν τῶν περυσινῶν τιμῶν ἔχει ὑποταχθῇ ἀπὸ τὴν εὐρύτεραν ἀποψιν τοῦ ἔθνικοῦ συμφέροντος, καὶ ὑπὸ τὴν ἐννοίαν αὐτὴν πρέπει νὰ ἐκτιμηθῇ καὶ νὰ γίνῃ σεβαστὴ ἀπὸ ὅλους. Ἡ κεντρικὴ ἀρχή, μετὰ τὸ κριτήριον τῆς ὁποίας τὸ σημερινὸν Κράτος ἐρρυθμίζει καὶ ἐξακολουθεῖ νὰ ρυθμίζει τὰς ἀποφάσεις καὶ τὰς πράξεις του, ἦτο ἡ ἁρμονία καὶ ἡ συνδιαλλαγὴ τῶν καθ' ὁμάδας ἀξιώσεων μετὰ γνάμωνα πάντοτε τὴν ὑπόταξιν των εἰς τὸ ὑπέρτερον συμφέρον τῆς δόξης. Καὶ δὲν θὰ ἔλεγε τὴν ἀλήθειαν ἐκεῖνος, πού θὰ ὑπεστήριζεν ὅτι εἰς τὴν ἐφαρμογὴν αὐτῆς τῆς ἀρχῆς τὸ Ἑθνικὸν Κράτος δὲν ἐδόξατο πάντοτε μετὰ πολλὴν προσοχὴν καὶ λεπτότητα καὶ ὅτι δὲν ἀπέφυγεν ἐπιμελῶς τὰς πολὺ ἀυστηρὰς καὶ τὰς σκληρὰς λύσεις. Ὁφείλουν ὅμως ὅλοι νὰ παραδεχθῶν ὅτι τὸ ἔργον τοῦ ἐναρμονισμοῦ καὶ τῆς συνδιαλλαγῆς τῶν συμφερόντων τῶν ὁμάδων καὶ ἡ ἀρχὴ τῆς ἀλληλεγγύης ὅλων οὐτε μονόπλευρα ἐπιτρέπεται νὰ ἐφαρμόζεται, πολὺ δὲ ὀλιγώτερον ἐπιτυγχάνεται μετὰ τὴν μέθοδον τῆς παρομίας πού θέλει τὴν «πῆττα ὀλάκαιρη καὶ τὸν σκύλο χορτάτο».

Φυσικὸν εἶναι πάντοτε ἡ ἐπιβολὴ τοῦ συμφέροντος τῆς δόξης τῆς νὰ προϋποθέτῃ κάποιαν θυσίαν ἀπὸ μίαν ἢ ἀπὸ περισσοτέρας ὁμάδας. Ἔργον δὲ τῆς διακρίσεως τοῦ Κράτους εἶναι νὰ κατανέμῃ μετὰ δικαιοσύνην τὰς θυσίας καὶ νὰ τὰς λειανῇ.

Οἱ γεωργοὶ τῆς Ἑλλάδος ἔχουν τὴν τύχην νὰ ἴδουν ἐφαρμοζομένην εἰς ὅλεως των, ὅχι εἰς μίαν μόνον περίπτωσιν, αὐτὴν τὴν ἀρχήν, ἐπὶ τῶν ἡμερῶν τῆς σημερινῆς Κυβερνήσεως. Ἰδιαίτερώς προκειμένου περὶ τοῦ αὐτοῦ οἱ γεωργοὶ γνωρίζουν καλὰ ὅτι ἡ πολιτικὴ προστασίας τῆς ἐγχωρίου σιτοπαραγωγῆς, πού ἐφαρμόζεται ἀπὸ δωδεκαετίας εἰς τὴν Ἑλλάδα, ἐπεβλήθη μετὰ θυσίας τοῦ καταναλωτικοῦ κοιντοῦ τῶν πόλεων. Ἀλλοτε μάλιστα τὸ κοινόν αὐτό ἐξεδήλωσε δυσφορίαν διὰ τὴν πολιτικὴν αὐτὴν, πού τὸ ὑπεχρέωνε νὰ πληρῶνῃ ἐπὶ ἔτη τὸν ἐγχώριον σίτον εἰς τιμὰς ἀνωτέρας ἐκείνων, πού προσέφερον ἡ διεθνὴς ἀγορά. Τὸ Κράτος ὅμως ἐπέμενε ἀνεκδοτῶς καὶ τὸ ἀποτέλεσμα — ἡ σταθερὰ δηλαδὴ αὐξήσις τῆς ἐγχωρίου σιτοπαραγωγῆς καὶ τὸ ἐξ αὐτῆς οικονομικὸν καὶ συναλλαγματικὸν κέρδος τῆς Χώρας — ἐπέσεν ὅλους, ὅτι τὸ Κράτος εἶχε δίκαιον. Κάτι ἀνάλογον γίνεται καὶ τώρα, ἀντιστρόφως βέβαια αὐτὴν τὴν φορὰν. Τὸ Κράτος ζητεῖ ἀπὸ τοὺς σιτοπαραγωγούς νὰ ὑποβληθῶν μετὰ τὴν σειρὰν των εἰς μίαν μικράν θυσίαν χάριν τῆς πελατείας των τῶν ἀστικῶν κέντρων, τὴν ὁποῖαν αὐτὴν τὴν στιγμὴν χεμαῖζει ἀνεργία καὶ ἀνέχεια. Δὲν εἶναι ὅμως μόνον αὐτό. Εἶναι καὶ μία ἄλλη ἀκόμη εὐρύτερα ἀποψις, πού ἐπιβάλλει αὐτὴν τὴν ἀπαίτησιν τοῦ Κράτους. Τὸ Κράτος γνωρίζει ὅτι τὸν τιμάρημον καὶ τὸ κόστος τῆς ζωῆς τὰ ρυθμίζει κατὰ κύριον λόγον ἡ τιμὴ τοῦ ψωμοῦ. Ἀγωνιζόμενον λοιπὸν νὰ συγκρατήσῃ τὴν τιμὴν τοῦ ψωμοῦ, ἀγωνίζεται ἐναντίον τῆς ἀκριθείας. Καὶ μετὰ τὸν τρόπον αὐτὸν δὲν προστατεύει μόνον τοὺς ἐργάτας καὶ τοὺς μισθωτοὺς τῶν πόλεων, ἀλλὰ καὶ τοὺς γεωργούς, πού ἀσφαλῶς δὲν θὰ ἐκέρδιζον τίποτε ἂν, εἰσπράττοντες μία ἢ δύο δραχμάς περισσοτέρας διὰ τὸ σιτάρι, ἦσαν ἡναγκασμένοι νὰ ὑποστοῦν τὰς συνεπείας νέων ραγδαίων αὐξήσεων τοῦ τιμαρίμου.

Αὕτη εἶναι, χωρὶς αἰσθηματολογίαν καὶ χωρὶς μεγάλα λόγια, ἡ καθαρὰ οικονομικὴ ἀποψις τῆς ὑποθέσεως τοῦ καθορισμοῦ τῆς τιμῆς συγκεντρώσεως τοῦ ἐγχωρίου σίτου. Ὅσον ἀφορᾷ τὴν ἄλλην, τὴν κοινωνικὴν καὶ τὴν ἐθνικὴν, αὐτὴν ὀφείλουν νὰ τὴν ἐκτιμῶσιν καὶ νὰ τὴν σεβασθῶν ὅλοι, καὶ οἱ γεωργοὶ ἰδιαίτερος, διότι ἡ πρὸς αὐτοὺς στοργὴ τοῦ Κράτους ἐξεδηλώθη πλουσία καὶ πάλιν προσφάτως ἀκόμη, μετὰ τὴν τὴν σειρὰν τῶν εὐεργετικῶν μέτρων, τὰ ὁποῖα ἐθέσπισε καὶ ἐφαρμόζει τὸ Κράτος διὰ τὰ ἄλλα προϊόντα των.

ΑΙ ΕΥΧΑΡΙΣΤΙΑΙ ΤΩΝ ΓΟΝΕΩΝ

Τὰ αὐθρόμητα, ἐγκάρδια καὶ ἐνθουσιῶδη γράμματα, τὰ ὁποῖα ἀπερρέον πρὸς τὴν Περιφερειακὴν Διοίκησιν Θηλέων Πρωτεύουσας καὶ τὴν τῶν Ἀρρέων τοιαύτην γανεῖς Φαλαγγισσῶν καὶ Φαλαγγιτῶν, μετὰ τὴν ἐπιστροφὴν τῶν παιδιῶν ἰων ἐκ τῶν θερνῶν στρατοπέδων τῆς Ὄργανώσεώς μας, ἀποτελοῦν τὴν θετικωτέραν καὶ ἀσφαλέστεραν διαπίστωσιν τῆς βθείας καὶ ριζικῆς ἐπιδράσεως, τὴν ὁποῖαν ἀσκούν τὰ στρατόπεδα μας ἐπὶ τῆς ψυχῆς καὶ τοῦ χαρακτῆρος τῶν παιδιῶν. Περιστερῶν καὶ ἐναργέστερον ἀπὸ κάθε ἄλλον ὁ γονεὺς, ὁ ὁποῖος γνωρίζει καὶ παρακολουθεῖ τὴν διδασκαλίαν καὶ τὴν ἐξέλιξιν τοῦ ἐσωτερικοῦ κόσμου τοῦ παιδιοῦ του, εἶναι εἰς θέσιν νὰ διαπιστῶν μετὰ καθάρτητα καὶ ἀσφάλειαν καὶ ἀλλογνίαν, τὴν ὁποῖαν τοῦτο ὀφίσταται. Καὶ ἡ διαπίστωσις τῶν γονέων τῶν Φαλαγγισσῶν καὶ Φαλαγγιτῶν μας, οἱ ὁποῖοι ἐθεώρησαν καθήκον των νὰ ἐκφράσουν τὴν ἱκανοποίησιν καὶ τὰς εὐχαριστίας των διὰ τὰ ἐκδηλὰ ἀποτελέσματα, τὰ ὁποῖα εἶδαν οἱ ἴδιοι εἰς τὰ παιδιὰ των κατὰ τὴν ἐπιστροφὴν των ἐκ τῶν στρατοπέδων, καταδεικνύει κατὰ τὸν θετικώτερον τρόπον πὸσον ἐπιτυχῶς τὰ στρατόπεδα τῆς Ὄργανώσεώς μας ἐκπληρῶνουν τὸν μεγάλον προορισμὸν των, ὁ ὁποῖος, ἐκ παραλήλου πρὸς τὴν σωματικὴν τὸνασιν καὶ ἀσκήσιν καὶ τὸν πλουτισμὸν τῶν γνώσεων τῶν παιδιῶν, ἀποβλέπει κυρίως εἰς τὴν ἡθικὴν καὶ ψυχικὴν ἀνάπτυξιν των.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΥΨΗΛΑΝΤΗΣ

Ἀρχίσασμε ἀπὸ τοῦ προηγουμένου μας τεύχους τὴν δημοσίευσιν ἐνὸς ἰδιαίτερος ἐνδιαφέροντος ἱστορικοῦ ἀναγνώσματος, σχετικοῦ μετὰ τὸν βίον καὶ τὴν ἐθνικὴν δράσιν τοῦ Ἀλεξάνδρου Ὑψηλάντη. Ἡ εὐγενὴς καὶ ὑψηλὴ φυσιογνωμία τοῦ ἔθνικο ἥρωος, ὁ ὁποῖος πρῶτος, μετὰ ὑπέρροχον ἐνθουσιασμόν καὶ ἀνάστατον πνεῦμα αὐτοθυσίας, ἐρρίφθη εἰς τὸν ἀγῶνα τῆς Ἑλευθερίας καὶ ἦνοιξε μετὰ τὸ αἷμα του καὶ τὴν ζωὴν του τὸν ἱερὸν δρόμον, πού ἐδόξατο καρτερικόν, ἡρωικόν καὶ ἀνένδοτον τὸ ἔθνος μας μέχρι τῆς νίκης, πρέπει νὰ τοποθετηθῇ καὶ νὰ μελετηθῇ μετὰ δὴλον τὸν θαυμασμόν καὶ τὸ σέβας πού τῆς ἀξίζουν. Διὰ τοῦτο δὲν ἀμφισβόλλομεν ὅτι τὸ νέον ἀναγνώσμα μᾶς θὰ προκαλέσῃ τὸ ἐνδιαφέρον καὶ τὴν προσοχὴν ὅλων τῶν ἀναγνωστῶν μας.

ΑΙ ΕΙΚΟΝΕΣ ΤΟΥ ΕΞΩΦΥΛΛΟΥ ΜΑΣ

Ἡ πρώτη: Ὁμάς Φαλαγγισσῶν ἔμπροσθεν τοῦ Μνημείου τοῦ Ἀγνώστου Στρατιώτου κατὰ τὴν «Ἡμέραν τῶν Ἐνόλων Δυνάμεων».

Ἡ δεύτερα: Τὸ ἐκκλησάκι τῆς Ἁγίας Κυριακῆς στὴν Παλαιὰ Χώρα τῆς Αἰγίνης.

ΑΠΟ ΕΝΑ ΤΑΞΙΔΙ

Η ΕΚΘΕΣΙΣ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ ΚΑΙ Η Ε.Ο.Ν.

Ἐπαγγελματικὴ περιοδεία εἰς Μακεδονίαν καὶ Θράκην, μᾶς ἔδωκε καὶ φέτος τὴν εὐκαιρίαν νὰ ἐπισκεφθῶμε τὴν Ἐκθεσὶ τῆς Θεσσαλονίκης. Ἡ «πόλις τῶν εἰκοσι ἡμερῶν», ὅπως συνηθίζουν νὰ τὴν ἀποκαλοῦν οἱ συνάδελφοι τῆς Θεσσαλονίκης, ἔχει τοῦτο τὸ χαρακτηριστικόν: Ἐγκαινιάσθηκε στὶς νέες μόνιμες ἐγκαταστάσεις τῆς. Κι' αὐτὲς, ἀκριβῶς, οἱ μόνιμες ἐγκαταστάσεις εἶναι καὶ ἡ μεγάλη δημιουργικὴ προσπάθεια τῆς Ἐπιτροπῆς τῆς Ἐκθέσεως, πού κίνησεν τὴν εἰς τὸ στοργικὸ ἐνδιαφέρον τῆς Ἑθνικῆς Κυβερνήσεως! Σὲ πέντε μόνον ἡμέρας, εἰς ἓνα χῶρον πού ἦταν ὅλο βουνάλακκα ἀπὸ «μπάζα», ὁ ἓνα χῶρον ἀνώμαλο, πού δὲν ἀποτελοῦσε παρὰ μιά ἀποπνικτικὴ ἀσχημία γιὰ τὸν ἐπισκέπτη τῆς Θεσσαλονίκης, ὕψωνονται τώρα τρία μεγαλοπρεπῆ περίπτερα, κι' ἄλλα μικρότερα, θαύματα ἀρχιτεκτονικῆς ἐσωτερικῆς, ἀλλὰ καὶ καλαισθητικῆς ἐξωτερικῆς ἐμφανίσεως. Ἐνα συγκρότημα θαυμάσιον πού ὕψωνεται ὑπερήφανον εἰς νὰ διαλαλήσῃ ὅτι ἡ ἀνθρώπινη θέλησις στέκεται πάντα ἀπάνω ἀπὸ τὴν δυσκολίαν καὶ ἄμα καταβάλλεται μετὰ ψυχικὸν δυνάμισμόν, εἰναι ἱκανὴ γιὰ μεγάλες δημιουργίαι.

Κι' αὕτη ἡ ἀνθρώπινη θέλησις κατεβλήθη ἀπὸ τὴν Κυβέρνησιν τῆς 4ης Αὐγούστου... Ὁ ἐκπρόσωπός της, τὸ μέλος της, στὴν Μακεδονία, ὁ Γενικὸς Διοικητής, Ὑπουργὸς κ. Κυρίμης, δυναμωμένος ἀπὸ τὴν ἀσπλάνησιν τοῦ Ἀρχηγοῦ, περνοῦσε ὄρες πολλὰς ἐπιστατώντας στὸ ἔργο! Οἱ τεχνικοὶ εἶχαν φανῇ ὀλιγόπιστοι!

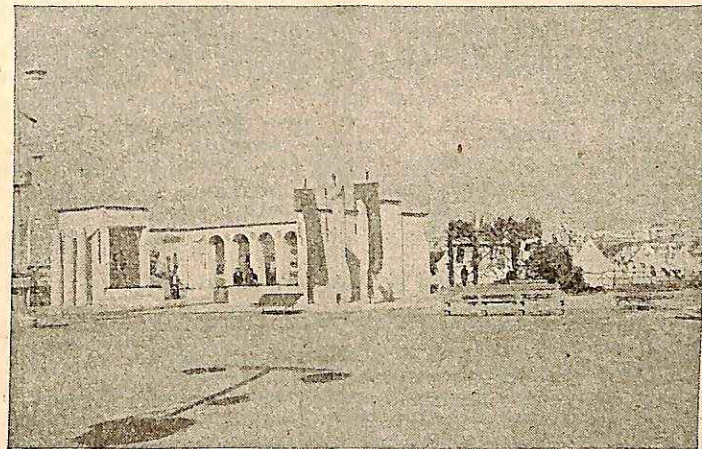
— Γίνεται δουλειὰ μέσα σὲ λίγους ἡμέρας; Τεχνικῶς ἀδύνατον!...

Μὰ τὰ τεχνικῶς ἀδύνατα στυοὺς μηχανικούς ἔγιναν δυνατὰ στὰ χέρια τοῦ κ. Κυρίμη!... Πάνω ἀπὸ τὸ κεφάλαι τῶν μαστόρων, πού ἔδειξαν κι' αὐτοὶ ἐπαινετὴ φιλοτιμία, τὰ ἔργα, ἡ καλλιτέρα τὸ κυριώτερον μέρος

τοῦ ἔργου, τελείωσε! Τὸ περίπτερον τῆς Ἑθνικῆς παραγωγῆς εἶναι ἀρχιτεκτονικὸν μεγαλουργημα ἔπειτα τὰ δύο περίπτερα τῆς Βιομηχανίας καὶ Βιοτεχνίας εἶναι κι' αὐτὰ μετὰ τὴν σειράν τους ὅ,τι πρέπει!...

Γιὰ τὴν ἐφετεινὴν βέβαια, ἔκθεσιν θὰ μπορούσε κανεὶς νὰ ἰσχυρισθῇ ὅτι δὲν ἦτο τῆς μεγάλης ἐκτάσεως καὶ τῆς εὐρείας συμμετοχῆς ἄλλων χρόνων. Αὕτη εἶναι μία ἀλήθεια, πού δὲν διαψεύδει ὅμως καὶ τὸν ἰσχυρισμὸν ὅτι ὑπῆρξε ἀνώτερη τῶν περιστάσεων. Ἐν μέσῳ τῆς παγ-

ρα. Δὲν ἔχουν ἀκόμη φορμαρισθῇ... Ἀλλὰ ἔτσι ὅπως εἶναι σεμνὰ καὶ ἐπιβλητικὰ, δίνουν τὸ μέτρο τῆς προσπάθειας ὅλων τῶν καλῶν συναγωνιστῶν πού συνετέλεσαν εἰς τὴν ἐμφάνισιν τῶν δύο περιπτέρων. Εἰδόμενες μετὰ τὰ στατιστικὰ δεδομένα γιὰ τὴν δρᾶσιν τῆς Νεολαίας. Εἰκόνες ἀπὸ τὸ ἔργο τῆς Ε.Ο.Ν. Ἐνα γῆ-πεδο, ἐν μικρογραφίᾳ ἐννοεῖται, ἀνεμοπορίας με ἀνεμόπτερα, κι' ἓνα στρατόπεδο, κι' αὐτὸ βέβαια σὲ μικρογραφίᾳ, μὰ πού ὅσοι τὸ μοντάρισαν εἶχαν ὅλη τὴν



Τὸ περίπτερον τῆς Ε.Ο.Ν.

κοσμίου λαίλαπος, ἐν μέσῳ τῆς κρίσεως πού μαστίζει τὴς χώρες ὅλου σχεδὸν τοῦ κόσμου, ἡ Ἑλλὰς ἐνεφανίσθη εἰς τὴν Ἐκθεσὶν μετὰ ἀκμαῖες τὴς δυνάμεις της, κι' ἀπέδειξε πρὸς ὅλες τὴς κατευθύνσεις, πὼς εἶναι δυνατόν νὰ τὴν πληρῶσιν τὰ κτυπήματα τῆς κρίσεως, εἶναι ὅμως ταυτοχρόνως ἀνίκανα νὰ τὴν καταβάλουν.

Στὸν περιορισμένον χῶρον πού τὸ σημειώμα μας αὐτὸ ἔχει τὴ δυνατότητα νὰ ἐκταθῇ, δὲν μοῦ ἐπιτρέπεται νὰ προσθέσω περισσώτερα. Μόνον δυὸ λέξεις γιὰ ὅλους ἐκείνους πού συνετέλεσαν εἰς τὴν ἐπιτυχίαν τοῦ ὅλου ἔργου: Θερμὰ συγχαρητήρια!...

Θὰ ἦτο ὅμως παράλειψις ἔάν δὲν ἀνεφέρετο καὶ ἐδῶ ἡ συμμετοχὴ τῆς Ε.Ο.Ν. εἰς τὴν Ἐκθεσὶν... Στὴν εἴσοδον τὰ δύο τῆς περίπτε-

καλαισθησίας τοῦ ἀληθινοῦ καλλιτέχνη.

Τὰ περίπτερα τῆς Νεολαίας δὲν παρουσιάζουν βεβαίως ἐφέτος τίποτε τὸ ἐξαιρετικώτερον ἀπὸ ἄλλα χρόνια. Ὅσοι μάλιστα ἔχουν δῇ τὴν τεράστια, εἰς ἀπόδοσιν καὶ ἔκτασιν, Ἀ' ἔκθεσιν τῆς Νεολαίας, δὲν θὰ εἶχαν νὰ παρατηρήσουν πολλὰ πράγματα γιὰ τὰ δύο περίπτερα. Καὶ ὅμως ἐμπρὸς σ' αὐτὰ σταματᾷ ὁ κόσμος με στοργή! Σταματᾷ με περιέργειαν. Εἶναι καὶ τὰ δύο οἱ βιτρίνες τῆς Ἐκθέσεως. Εἶναι ἡ πρώτη ἐντύπωσις καὶ εἶναι ἀλήθεια πού δημιουργεῖ πολὺ καλὴ, ἀρίστην ἐντύπωσιν αὐτὴν. Οἱ εὐσταεῖς Σκαπανεῖς καὶ Φαλαγγίται πού φρουροῦν τὸ στρατόπεδο, μὰ καὶ ὅλα ἐκεῖ μέσα δίδουν τὸ μέτρο τῆς κρίσεως γιὰ τὸ ὅ,τι συνετελεῖται μέσα εἰς τὰς τάξεις τῆς Ε.

Ο.Ν., τὴν μεγάλην ψυχικὴν, πνευματικὴ καὶ σωματικὴ μεταβολὴ στὴν ἄλλοτε ποτὲ «φύβια νεολαία τοῦ Ἑθνους»...

Ὁ ἐπισκέπτης τῶν περιπτέρων τῆς Ε.Ο.Ν. πρέπει νὰ σταματῇ ἰδιαίτερος στὰ χειροτεχνήματα τῶν παιδιῶν. Ἐχουν τοῦτο τὸ σοβαρό, τὸ χαρακτηριστικόν. Δὲν εἶναι ἀπλῶς ἔργα παιδιῶν. Οἱ καλλιτεχνικὲς ἢ χειροτεχνικὲς γενικὰ ἐκτελέσεις πάντοτε ὑπῆρχαν, καὶ τὰ παιδιὰ, τὰ προικισμένα ἀπὸ τὴ φύσιν, ἔδιναν, ἀφθονὰ ἢ μὴ ἀδιάφορα, τὰ προϊόντα τοῦ ταλάντου των. Ἀλλὰ δὲν πρόκειται περὶ αὐτοῦ. Τὰ ἐκθέματα δὲν εἶναι ἀπλῶς προϊόντα καλλιτεχνικῶν ἰδιοφυῶν. Δὲν εἶναι μόνον προϊόντα ἀτομικῆς ἐπιδόσεως. Εἶναι κατασκευάσματα ταλάντων πού καθοδηγοῦνται καὶ σφυρηλατοῦνται μέσα εἰς τὴν Νεολαίαν. Εἶναι ἔργα παιδιῶν, μὰ ἔργα πού ὀφείλονται στὴν κατεύθυνσιν τῆς Νεολαίας καὶ φέρουν τὴν σφραγίδα τῆς ἐπιδράσεώς της.

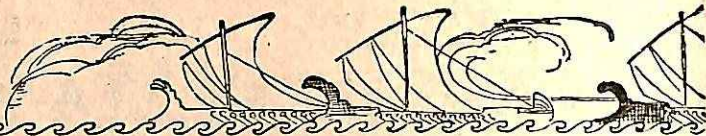
Ἀπὸ τῆς ἀπόψεως αὐτῆς τὰ χειροτεχνήματα πού ἐκτίθενται ἔχουν ἰδιαίτερη ἀξία. Καὶ μπορούμε βέβαια νὰ βεβαιώσωμεν πὼς θὰ εἶναι ὅλα αὐτὰ ἡ ἀπαρχή, καὶ ὅτι σιγὰ - σιγὰ, μετὰ τὸ χρόνον τὸ πέρασμα, ὅλοι αἱ ἑλληνικοὶ ἰδιοφυῖται θὰ βροῦν τὸ δρόμον τους στὴν Ε.Ο.Ν.

Αὐτὲς εἶναι σὲ λίγες γραμμὰς οἱ ἐντύψεις μας ἀπὸ τὴν ἔκθεσιν...

Ἀς εὐχθῇ κανεὶς καὶ ὅς ἐλπίσῃ, ὅτι τοῦ χρόνου οἱ ἑλληνικὲς συνθήκες κάτω ἀπὸ τὴν πεφωτισμένην τοῦ Ἀρχηγοῦ καθοδήγησιν, θὰ εἶναι καλλίτερες καὶ θὰ ἐπιτρέψουν στὸν ἐπισκέπτη τῆς νὰ γράψῃ πραγματικὸς διθυράμβους.

Ἀγγ. Μεταξάς





Ἡ μέρα πού ξημερώνει αὐριο θά-
πρεπε νά γιορτάζεται ἀπ' ὅλον τόν κό-
σμο. Γιατί ἡ αὐριανή ἡμέρα ἔσωσε τόν
ἑλληνικό πολιτισμό. Κι' ἂν ὁ πολιτισμός
ἐκεῖνος δὲν εἶχε σωθῇ τότε, Κύριος
οἶδε σέ τί κατὰστασι θά βρισκότανε
ἀκόμη ἡ ἀνθρωπότης. Ἡ ἡμέρα αὐτή,
τῆς ἐν Σαλαμίνι ναυμαχίας, ἔχει ἐ-
ξαεὶς βέβαια ἀπὸ τοὺς ἱστορικοὺς ὁ-
λοῦ τοῦ κόσμου, ἀλλ' οἱ λαοὶ τὴν ξε-
χνᾶνε μόλις ἀφήσουν τὰ μαθητικά
τοὺς θρανία. Τὴν ξεχνᾶνε ὅπως ξε-
χνᾶνε καὶ τόσα ἄλλα πού ὀφείλουνε
στὴν Ἑλλάδα μας, τὴν μεγάλη μας
καὶ ἑνδοξη πατρίδα. Ἐμεῖς ὅμως οἱ
Ἕλληνες καὶ ἰδιαίτερως ἐσεῖς τὰ Ἑλ-
ληνόπουλα, τὰ Ἑλληνόπουλα τοῦ Με-
ταῖα, δὲν πρέπει νὰ τὴν ξεχνάτε ποτέ.
Νὰ τὴ χαράξετε βαθεῖα μέσ' στὴν καρ-
διά σας καὶ νὰ τὴ θυμώσατε πάντοτε.
Κι' ὅσο μεγαλώνετε καὶ μορφώνεσθε
περισσότερο μὲ τὸν καιρὸ, τόσο πε-
ρισσότερο θά ἀντιλαμβάνεσθε τὴ ση-
μασία τῆς καὶ τόσο περισσότερο θά
γινώσσετε υπερῆφανοι διότι ἐγεννήθη-
τε Ἕλληνες. Κι' ὅταν καμμιά φορὰ
θὰ πηγαίνετε ἀπ' τὸν Πειραιᾶ γιὰ τὴ
Σαλαμίνα ἢ γιὰ τὸ Ναύσταθμο ἢ καὶ
θ' ἀντικρύξετε ἀπὸ μακριὰ τὸ ἱερὸ ἐ-
κείνο στενὸ, νὰ τὸ προσκυνάτε καὶ νὰ
συλλογίζεσθε ὅτι ἂν τὴν ἡμέρα ἐκεί-
νη ὁ Ἀθηναῖος ναύαρχος Θεμιστο-
κλῆς δὲν κατεναυμάχουσε τοὺς Πέρ-
σες, θά μᾶς ἔλειπαν σήμερα ὅλα ἐ-
κεῖνα τὰ δῶρα τοῦ πολιτισμοῦ πού
μᾶς δίδουν τόσες ἀνέσεις καὶ τόσες
ὕπηρεσις. Γιατί οἱ Ἕλληνες θά ὑπε-
δύλωντο τότε εἰς τοὺς βαρβάρους, ὁ
πολιτισμός τους θά χανότανε καὶ οὔτε
θὰ συνεχίζότανε γιὰ νὰ φθάσῃ σὲ λί-
γα χρόνια ἐκεῖ πού ἔφθασε. Κι' ἔτσι
ἀργότερα οἱ Ῥωμαῖοι καὶ πιὸ ἀργό-
τερα (μετὰ τὴν πτώσι τοῦ Βυζαντίου)
οἱ Εὐρωπαῖοι δὲν θὰ τὸν ἔπαιρναν διὰ
νὰ τὸν χρησιμοποιοῦσαν ὡς βάσιν εἰς
τὰς ἀνακαλύψεις τῶν τῆς ἐποχῆς τῆς
Ἀναγεννήσεως καὶ εἰς τὰς τελειοποι-
ήσεις πού συνεχίζονται μέχρι τῶν ἡ-
μερῶν μας μὲ βάσιν πάντοτε τὸν ἰδι-
κὸν μας πολιτισμόν. Κι' οὔτε θά μπο-
ρούσαμε καὶ μεῖς σήμερα νὰ ἐργαζώ-
μαστε γιὰ τὴν δημιουργία τοῦ τρίτου
μας πολιτισμοῦ, πού ἀποτελεῖ τὸ δ-
νειρο τοῦ Κυβερνήτου μας, δνειρο πού
τὴ πραγματοποιήσῃ του τὴν ἀρχίσαμε
ἐμεῖς καὶ θά τὴν ἀποπερατώσετε σεῖς.

λῆσιν ὑπὸ τῶν βαρβάρων τοῦ Ἱεροῦ
Βράχου τῆς Ἀθήνας.
Προνοητικὸς τότε ὁ Θεμιστοκλῆς
συνεκέντρωσεν ὅλο τὸν ἑλληνικὸν στό-
λον μέσα στὸ στενὸ ἐκεῖνο, πού ἀρχί-
ζει ἀπὸ τὴν Κυνοσοῦραν τῆς Σαλα-
μίνας καὶ καταλήγει ἐκεῖ πού στε-
νεύει πάλι ἡ θάλασσα μεταξὺ Σαλα-
μίνας καὶ Ἀττικῆς καὶ ὅπου τὸ σῆ-
μερον λεγόμενον Πέραμα. Εἰς τοῦτο
προέβη διότι ὁ ἑλληνικὸς στόλος ἦτο
κατὰ πολὺ ὀλιγαριθμότερος τοῦ περ-
σικοῦ καὶ δὲν συνέφερε νὰ κάμῃ ναυ-
μαχία σὲ ἀναπεπταμένον πέλαγος, ὅ-
που ὁ πολυάριθμος περσικὸς στόλος
θὰ εἶχε ἐλευθερίαν κινήσεως. Καθὼς
θὰ ξέρετε κι' ἀπὸ τὴν ἱστορίαν στὸ
σχολεῖο σας τὰ ἑλληνικὰ πλοῖα ἦσαν
ὄλα - ὄλα, μικρὰ καὶ μεγάλα, ἐλαφρά
καὶ βαρὴ ἀκάφη - πού λέμε σήμερα
- 380. Ἐνῶ τὰ περσικὰ ἦσαν ὑπερ-
τριπλάσια: 1207! Ἡ ἴδια ἀναλογία
καὶ μὲ τὸ στρατὸ καὶ τὰ πληρώματα:
85.000 οἱ Ἕλληνες, 380.000 οἱ Πέρ-
σαι. Ἀντιλαμβάνεσθε λοιπὸν τί ἡ-
ρωϊσμὸ καὶ τί ἱκανότητες πρέπει νὰ
ἐπέδειξαν οἱ πατέρες μας τότε, κα-
τορθώσαντες μὲ τέτοια τρομακτικὴ δυ-
σαναλογία, ἕνας πρὸς τέσσερις, ὅχι
μόνον νὰ μὴ νικηθοῦν, ἀλλὰ καὶ νὰ
καταστρέψουν καὶ νὰ διασκορπίσουν
τοὺς Πέρσες, οἱ ὅποιοι ἐπῆραν τέτοιο
τρόμο ὅπου τὸβαλαν στὰ πόδια φύγῃ
φύγῃ.

Ἡ ναυμαχία αὐτή, μιά ἀπ' τὴς με-
γαλειότερες τοῦ κόσμου, ἔγινεν ὡς
ἔξης: Ὁ περσικὸς στόλος, πού εἶχεν
ἀγκυροβολήσει εἰς τὸ Φάληρο καὶ εἰς
τὴν Μουνυχία, ἀρχισε τὴ νύχτα τῆς
19ης πρὸς τὴν 20ὴν Ὀκτωβρίου νὰ
πλέῃ ἡρέμα πρὸς τὴν νοτιαν εἰσοδὸν
τοῦ στενοῦ Σαλαμίνας - Ἀττικῆς. Ἐνα
τιμῆμα δὲ περσικὸ ἐστρατοῦ κατέλαβε
καὶ τὴν νῆσον Ψυττάλειαν (τὴ Λειψο-
κουτάλα), τὴν ὁποῖαν διέταχθη συγ-
χρόνως νὰ παραπλῆν, κρυμμένη, καὶ
μία μοῖρα περσικῶν πλοίων διὰ ν'
ἀποκόψῃ τὴν... ὑποχώρησιν τῶν ἑλ-
ληνικῶν πλοίων. Ὁ περσικὸς στόλος,
νύχτα ἀκόμη, ἐμπήκε εἰς τὸ στε-

νὸν παῖ ἔπλεε πρὸς τ' ἀπάνω, κατὰ
μῆκος τῆς Ἀττικῆς, βαστώντας δεξιὰ.
Πρὸς τὰ ἐξημερώματα δὲ εἶχε τελειώ-
σει τὴν παράταξιν του, ἡ ὁποία ἄρ-
χιζεν ἀπὸ τὸ νότιον ἄκρον τοῦ στενοῦ
καὶ ἐτελείωνεν εἰς τὸ βόρειον, πρὸς
τὸν κόλπον τῆς Ἐλευσίνας. Ἡ πρῶ-
μις τοῦ ἦσαν πρὸς τὴν στεριά, ὅπου
εἶχε στρατοπεδεύσει καὶ ὁ στρατὸς
τῶν Περσῶν.

Ἀκριβῶς ἀνέναντί του, πρὸς τὸ μέ-
ρος τῆς Σαλαμίνας, εἶχε παραταχθῇ
ὁ ἑλληνικὸς στόλος, ἔχοντας κι' αὐ-
τὸς τὴς πρῶμις πρὸς τὴν ξηρὰν, οὐ-
τως ὥστε οἱ δύο στόλοι εὐρίσκοντο
ἀντιμέτωποι, μούρη μὲ μούρη. Ἐπὶ
τῆς ἀκτῆς τῆς Σαλαμίνας εὐρίσκειτο
καὶ ὁ ἑλληνικὸς στρατὸς, ἔτοιμος νὰ
δράσῃ, ἀναλόγως τῆς ἐξελίξεως τῆς
ναυμαχίας.

Ὅταν βγῆκε ὁ ἥλιος τὸ πρωῒ, βρῆ-
κε τοὺς δύο στόλους ἔτοιμους καθ' ὅλα.
Ἐν τούτοις κανεὶς δὲν ἐπιχειρεῖ ἀ-
κόμη πρῶτος. Ἀντιμέτωποι οἱ δύο
στόλοι ἐπιτρονὸν ἀλλήλους, ἀκίνητοι.

Σιγὴ βαθυτάτῃ εἰς τὸν ἑλληνικὸν
στόλον. Ὅλοι στὴ θέσι τους, μὲ σφιγ-
μένη στὴν καρδιά, ἀναμένουν ἀπὸ στιγ-
μὴ σὲ στιγμὴ τὴν διαταγὴν νὰ ἐπιτε-
θοῦν. Οἱ ἐρέται (κωπηλάται) μὲ τὸ
σῶμα τους γεμμένο λίγο ἐμπρός καὶ
μὲ τὰ δυνατὰ μπράτσα τους τεντωμέ-
να ἔχουν χουφτιάσει τὴς λαβὲς τῶν
κουπιῶν καὶ περιμένουν.

Οἱ ναῦτες ἔτοιμοι νὰ πάρουν ἀπά-
νου τοὺς κάβους, οἱ ἐπιβάται (ἔτσι
ἐλέγοντο οἱ ἐπὶ τῶν πλοίων πολεμι-
σταί) στὴν πλώρη ὄλοι τους γονατι-
στοί, κρῦβονται πίσω ἀπὸ τὴς ἀπίδες
τους πού λαμποκοποῦν ἀπὸ τὴς ἀχτί-
δες τοῦ ἡλίου, πού ἀνεβαίνει σιγὰ - σι-
γὰ ἀπὸ τὸν ὕμνητο καὶ τὰ αἰχμηρὰ
βόρατά τους πετοῦνε ἀστραπές. Πίσω
ἀπ' αὐτοὺς οἱ τοξόται μὲ τεντωμένα
τὰ τόξα τους καὶ μὲ τὸ δεξιὸ τους χέρι
στὴ φαρέτρα. Ὁ κυβερνήτης στὸ τι-
μόνι. Ὁ τριήραρχος στὸ καμπόδι.
Πάρα κάτω ὁ ἐπὶ τῆς εἰσελάς κε-
λευστής, ἔτοιμος νὰ ἐκφωνήσῃ τοὺς
κωπηλάτας τὸ «ἄγε δὴ», τὸ «ἔρε» δη-
λαδὴ τὸ δικό μας.

Ὅλοι περιμένουν μὲ παλμούς καὶ
ἀγωνία τὸ σύνθημα τῆς ἐπιθέσεως. Ξέ-
ρουν πὼς τὴν ἡμέραν ἐκείνην θά τὰ
ἐπαιζαν ὅλα γιὰ ὅλα. Κι' ἐμοιαζαν
λιοντάρια στὸ κλουβὶ τους ὅσο ν' ἀρ-
χίσῃ ἡ ἐπίθεσις. Ἀλλὰ ὅταν ἀρχίσῃ ἡ
ἐπίθεσις, τότε δὲν ἐμοιαζαν, ἔγιναν
λιοντάρια.

Εἰς μίαν στιγμὴν φθάνει ἀπὸ τὴν
Αἴγιον τὸ πλοῖον, τὸ ὁποῖον εἶχε στα-
λῇ ἐκεῖ γιὰ νὰ φέρῃ τὴς ἱερὲς ση-
μαῖες μὲ τὴς εἰκόνες τῶν Ἀλακιδῶν.
Περιφρονεῖ τὰς περιπολίας τοῦ ἐ-
χθρικοῦ στόλου καὶ τὴν παρὰ τὴν
Ψυττάλειαν μοῖραν του, περνάει ἀνά-
μεσά τους τὸ ἡρωϊκὸν πλοῖον μὲ ἱσα-
ρισμένες ψηλὰ τὴς ἱερὲς σημαῖες καὶ
φθάνει ἀπτόχτων εἰς τὴν ἑλληνικὴν πα-
ράταξιν.

Αὐτὸ περίμεναν οἱ Ἕλληνες. Ση-
μαίνουν τότε οἱ σάλπιγγες καὶ πενήν-
τα χιλιάδες κουπιά βυθίζονται συγ-
χρόνως στὴ θάλασσα, ἐνῶ χιλιάδες

τὸ θέαμα πού παρουσιάζει ὁ
ἑναστὸς οὐρανός, ἰδίως κατὰ
τὰς σκοτεινὰς καὶ ἀσέληνους νύ-
κτας, ὅταν μάλιστα κοσμήται ἀ-
πὸ τὸν Γαλαξίαν, τοῦ ὁποῖου κά-
θε τμήμα ἀποτελεῖ κατὰ τὸ ἐξαι-
σιον καὶ θαυμαστόν, συγκινεῖ
τοὺς πάντας καὶ γίνεται ἀφορμὴ
ὥστε νὰ ἀναπνεύσῃ εἰς τὴν διά-
νοιαν τοῦ ἀνθρώπου πλείστα ἐ-
ρωτήματα πού σχετίζονται πολ-
λάκις μὲ αὐτὴν ταύτην τὴν σύ-
στασιν, προέλυσιν καὶ ἐξελίξιν
τοῦ σύμπαντος κόσμου.

Ὁ Γαλαξίας, τὸν ὁποῖον ὁ λα-
ὸς ὀνομάζει Ἰορδάνην ποταμόν,
εἰς τοὺς ἀόπλους ὀφθαλμούς τοῦ
ἀνθρώπου παρουσιάζεται ὡς ἕνα
ἀπλόον φωτεινὸν νέφος, τὸ ὁποῖον
ἴσως δὲν θὰ ἔχη καὶ κάποιαν ἰ-
διαίτησιν σημασίαν διὰ τὴν κα-
ταγωγὴν τῶν κόσμων τοῦ ἀπεί-
ρου. Ὅταν ὅμως τὸ μάτι τοῦ ἀν-
θρώπου ὀπλισθῇ μὲ τὸν φακὸν
τοῦ τηλεσκοπίου καὶ στραφῇ εἰς
παρατήρησιν αὐτοῦ, καὶ πράγμα-
τα ἀλλὰζον ἀμέσως. Τότε μέσα
εἰς τὸ ὀπτικὸν πεδίου τοῦ τηλε-
σκοπίου δὲν βλέπομεν πλέον τὸ
φωτεινὸν νέφος. Κάθε μέρος αὐ-
τοῦ διαλύεται εἰς δεκάδας, ἑκα-
τοντάδας καὶ χιλιάδας μικρῶν ἀ-
στέρων, ὥστε νὰ ἐκπλησθῇ ὁ
παρατηρητὴς ἀπὸ τὸ φαινόμενον
αὐτό.

Ἄν μάλιστα ἔχη εἰς τὴν διά-
θεσιν τοῦ τηλεσκοπίου μεγάλης
ὀπτικῆς ἰσχύος, τότε ὁ ἀριθμὸς
τῶν ἀστέρων πολλαπλασιάζεται
καταπληκτικῶς. Ἀκόμη περισσό-
τεροι ἀστέρες ἀποκαλύπτονται
εἰς περιπτώσιν κατὰ τὴν ὁποῖαν

τὸ σῶμα τοῦ ἀστέρος ἐκτείνεται
κατὰ τὴν ὁποῖαν ἐκτείνεται ὁ
ἀριθμὸς τῶν ἀστέρων. Ὁ ἀριθμὸς
τῶν ἀστέρων πολλαπλασιάζεται
καταπληκτικῶς. Ἀκόμη περισσό-
τεροι ἀστέρες ἀποκαλύπτονται
εἰς περιπτώσιν κατὰ τὴν ὁποῖαν

στόματα ἑλληνικὰ τραγουδᾶνε: «Παί-
δες Ἑλλήνων ἴτε, ἐλευθεροῦτε τὴν πα-
τρίδα». Τὴν ἱερὰν ἐκείνην καὶ μεγα-
λοπρεπῶς συγκινοῦσαν στιγμὴν δια-
δέχεται μιά παρατεταμένη βοῇ ἀπὸ
τὴν ἐχθρικήν παράταξιν. Μὲ κραυγὲς
καὶ ἀλαλαγμούς ἐσηκώνονται οἱ
βαρβάροι καὶ προχωροῦν καθ' ἡμῶν.

Ὁ ἑλληνικὸς στόλος τότε σταματᾷ,
δῆθεν ὅτι ὑποχωρεῖ. Παρασύρει ἔτσι
ἀπάνω του τὸν ἐχθρόν. Αὐτὸ ἦτο τὸ τέ-
χνασμα τοῦ Θεμιστοκλέους: νὰ κατορ-
θῇ νὰ τὸν ἀποσπάσῃ ἀπὸ τὴν βάσιν
του. Καὶ ἀμέσως τότε ἀναλαμβάνει
τὴν ἐπίθεσιν. Πρῶτος ὁ τριήραρχος Ἀ-
μεινίας, ἀδελφὸς τοῦ Αἰσχύλου καὶ
τοῦ Κυναιγείρου, ἐμπήγει τὸ ἔμβολον
εἰς τὰ πλευρὰ περσικοῦ πλοίου. Εἰς
αὐτὸν ἐπεφύλασεν ἡ τύχη τὴν τιμὴν
νὰ κτυπήσῃ τὸ πρῶτον ἐχθρικὸν σκά-
φος. Ἐντὸς ἐλαχίστων λεπτῶν ἡ συμ-
ποκὴ ἐκτείνεται καθ' ὅλον τὸ μῆκος
τῆς παρατάξεως καὶ ἐπὶ πολὺ καθι-
σταται ἀδηλος ἡ ἑκβασίς τῆς. Ὁ Ξέρ-
ξης, καθισμένος ἐπάνω εἰς τὸν μεγα-
λοπρεπὴ θρόνον του, τὸν ὁποῖον εἶχε
στήσει ἐπὶ τὸ Αἰγάλεω, παρακολου-
θεῖ τὰς φάσεις τῆς ναυμαχίας καὶ φαν-
τάζεται ὅτι ἡ παρουσία του θά ἐνθαρ-
ρύνῃ ἐκεῖθεν καὶ θά φιλοτιμήσῃ τὰ
πληρώματα τοῦ στόλου του.

Τὸ δεξιὸν τῶν Ἑλλήνων, ὑπὸ τὸν
Εὐρυτιάδην, ἀποτελοῦμενον κυρίως
ἀπὸ Πελοποννησίους, πιέζεται ἰσχυρῶς
ὑπὸ τοῦ ἐχθροῦ, ὅστις μάλιστα κυ-
ριεύει καὶ μερικὰς ἑλληνικὰς τριή-
ρεις. Τὸ ἀριστερόν μας, ὑπὸ τὸν Θε-
μιστοκλῆν, συγκροτούμενον ἀπὸ Ἀθη-
ναίους, κινδυνεύει νὰ ὑπερφαλαγγι-
σθῇ ἀπὸ τοὺς Πέρσας, οἵτινες διεκ-
πλέοντες πρὸς τὸν κόλπον τῆς Ἐλευ-
σίνας προσπαθοῦν νὰ πλευροκοπήσουν
τὸ ἀριστερόν μας καὶ νὰ τοῦ ἐπιτεθοῦν
ἐκ τῶν ὀπισθεν. Εἰς τὸ κέντρον, ἐν τῷ

ΑΠΟ ΤΟΝ ΚΟΣΜΟΝ ΤΟΥ ΑΠΕΙΡΟΥ

Τι εἶναι ὁ Γαλαξίας;

φωτογραφίσωμεν μίαν περιοχὴν
τοῦ Γαλαξίου.

Καὶ τὸ περίεργον εἶναι ὅτι οἱ
ἀστρονόμοι ἀνεκάλυψαν εἰς με-
ρικὰς περιοχὰς τοῦ Γαλαξίου ἄλ-
λας συμπυκνώσεις, αἱ ὁποῖαι δὲν
διαλύονται εἰς ἀστέρας, ἀλλὰ
παρμένουν ὡς νεφελώματα διὰ
νὰ μαρτυροῦν ὅτι ἀποτελοῦνται
ἀπὸ τὴν πρωτόγονον ἐκείνην ὕ-
λην ἀπὸ τὴν ὁποῖαν δημιουργ-
γοῦνται τὰ ἡλιακὰ καὶ πλανητι-
κά συστήματα πού εἶναι παρό-
μοια μὲ τὸ ἰδικόν μας.

Ἡ μελέτῃ τοῦ Γαλαξίου ἐκί-
νησε πρὸ πολλοῦ τὸ ἐνδιαφέρον
τῶν ἀστρονόμων καὶ τὰ μεγαλύ-
τερα τηλεσκοπία τῆς ἐποχῆς
καὶ τῆς Ἀμερικῆς ἀσχολοῦνται
ἀπὸ πολλῶν ἔτων εἰς τὴν ἔρευναν
αὐτοῦ. Ἡ σπουδὴ τοῦ εἶναι δύ-
σκολος. Ἐν τούτοις οἱ ἐπιστή-
μονες ἐπέτυχαν νὰ προσδιορίσουν
τὸ σχῆμα του, τὴν σύστασιν του,
τὸν ὄγκον του καὶ ἀκόμη κα-
τάρθωσαν νὰ μετρήσουν καὶ τοὺς
ἀστέρας ἀπὸ τοὺς ὁποῖους ἀποτε-
λεῖται.

Ἐτσι, μᾶς λέγουν οἱ ἀστρο-
νόμοι, τὸ σχῆμα τοῦ Γαλαξίου
εἶναι φακοειδές, ὁμοιάζει δηλα-
δὴ μὲ τὴν φακὴν. Ὁ ἥλιος ὁ
ἰδικὸς μᾶς εὐρίσκεται εἰς τὸ κέν-
τρον περίπου τοῦ Γαλαξίου. Ἐξ
αὐτοῦ συνάγεται καὶ τὸ σχῆμα,
ὅπως τὸ βλέπομεν ἡμεῖς. Δηλα-
δὴ, κατὰ τὴν προέκτασιν τοῦ Γα-
λαξιακοῦ ἐπιπέδου οἱ ἀστέρες
εἶναι πυκνοὶ καὶ σχηματίζουν τὴν
λωρίδα τὴν ὁρίαν βλέπομεν τὴν

ἐποχὴν αὐτήν. Ἀντιθέτως περὶ
τοὺς πόλους τοῦ Γαλαξίου οἱ ἀ-
στέρες εἶναι ἀραιοί, διότι εἶναι
ὀλίγοι καὶ δὲν προβάλλονται κα-
τὰ πυκνὴν μάζαν.

Ὁ ἀριθμὸς τῶν ἀστέρων πού
περιέχει ὁ Γαλαξίας ἀνέρχεται
εἰς 2 δισεκατομμύρια! Αὐτὸν τὸν
ἀριθμὸν μᾶς δίδουν αἱ γενόμεναι
μετρήσεις. Οἱ ὁποιοί οἱ τῶν
ἀστρονόμων τοὺς βγάζουν ἀκόμη
περισσότερους. Λέγουν ὅτι εἶναι
περὶ τὰ 30 δισεκατομμύρια ἀστέ-
ρες—ἥλιοι πού ἀποτελοῦν τὸν Γα-
λαξίαν μας.

Μερικοὶ ἀστρονόμοι προχωροῦν
ἀκόμη περισσότερο. Μᾶς λέ-
γουν: Ἄν λάβωμεν ὅπ' ὄψιν ὅτι
ὑπάρχει εἰς τὸ διάστημα σκοτε-
λὴ ὅλη πού μᾶς ἐμπόδιζε νὰ ἴ-
δωμεν ὅλους τοὺς ἀστέρας τοῦ
Γαλαξίου καὶ ἂν ἀκόμη ἐνθυμη-
θῶμεν ὅτι ὑπάρχουν καὶ πολλοὶ
ἀστέρες ἀμυδροί, τότε δύναμεθα
νὰ υποθέσωμεν ὅτι ὁ ἀριθμὸς τῶν
ἀστέρων τοῦ Γαλαξίου εἶναι με-
γαλύτερος ἀκόμη. Καὶ δὲν θὰ
κάμωμεν μεγάλο σφάλμα ἂν εἴ-
πωμεν ὅτι ὁ Γαλαξίας μᾶς ἀ-
ποτελεῖται ἀπὸ 100 δισεκατομύ-
ρια ἀστέρας!

Προσέθεσμεν τὴν λέξιν ὁ Γα-
λαξίας μας. Διότι πρέπει νὰ
γνωρίζωμεν ὅτι οἱ ἀστρονόμοι ἔ-
χουν παρατηρήσει εἰς τὸν οὐρα-
νὸν ἀρκέτας ἑκατοντάδας Γαλα-
ξιών, ἕκαστος τῶν ὁσίων ἀπο-
τελεῖται ἀπὸ ἀνάλογον ἀριθμὸν
ἀστέρων!

Θέλετε νὰ μάθετε καὶ τὰς δι-

αστάσεις τῶν Γαλαξίων αὐτῶν;
Ἡ διάμετρος τῶν δὲν ὑπολογίζε-
ται εἰς χιλιόμετρα, ἀλλὰ εἰς ἔτη
φωτός. Ὡς γνωστὸν δὲ τὸ ἔτος
φωτός εἶναι τὸ διάστημα πού δι-
ανύει μία φωτεινὴ ἀκτίς εἰς ἕνα
ἔτος. Καὶ τὸ διάστημα αὐτὸ εἶ-
ναι 10 τρισεκατομμύρια ἔτη! Μὲ
μονάδα τὸ ἔτος φωτός μετροῦμεν
τὴν διάμετρον τῶν Γαλαξίων εὐ-
ρίσκεται ὅτι περίπου ἰσοῦται
πρὸς 150.000 ἔτη!

Διαστάσεις καταπληκτικαί! Ἀ-
ριθμοὶ ἀστέρων ἀφάνταστοι.
Ὅγχοι ἀνυπολόγιστοι. Θερμο-
κρασίαι μὴ δυνάμεναι νὰ μετρη-
θῶσιν ἐπὶ τῆς ἴτης. Ἰδοὺ τὰ ἐξα-
γόμενα τῶν ἀστρονομικῶν μελε-
τῶν εἰς ὅτι σχετίζεται μὲ τὸν
Γαλαξίαν! Ἐλύθησαν ὑπὸ τῶν ἐ-
πιστημόνων μερικὰ προβλήματα.
Ἀλλὰ συγχρόνως παρουσιάσθη-
σαν πλείστα αἰνίγματα, τὰ ὁποῖα
τοὺς κάνουν νὰ ἀσχολοῦνται εἰς
τὴν ἔρευναν αὐτῶν μὲ μεγαλυτέ-
ραν δραστηριότητα.

Τὰ ἐξαγόμενα τῶν ἐρευνῶν αὐ-
τῶν, ἂν καὶ εἶναι κάπως πρόωρα
καὶ προσωρινά, ἐν τούτοις ἀποδεί-
κνουν ὅτι τὸ ἀνθρώπινον πνεῦ-
μα ἔχει θεῖαν καταγωγὴν. Ὁ ἀν-
θρώπος, ἐνῶ σωματικῶς ἀποτελεῖ
ἕνα ἀπειροελάχιστον μῦρον ὅλης
μέσας εἰς τοὺς κόσμους τοῦ οὐρα-
νοῦ, πνευματικῶς ὅμως ἐπιτυγ-
χνεῖ ὥστε νὰ εἰσέλθῃ εἰς τὰ μυ-
στήρια τοῦ ἀπείρου καὶ νὰ εὐρί-
σκη πραγματικὴν χαρὰν ἐν τῇ ἐ-
ξερευνησί τῶν κόσμων τῆς Δη-
μιουργίας.

λία δηλ. πρὸς τοὺς Πέρσας), ἐπέρ-
χεται ταχύς καὶ καταδυθίξει πρῶτος
αὐτὸς τὸ καθ' οὗ ἐστρέφετο ὁ Θεμιστο-
κλῆς ἐχθρικὸν πλοῖον. Καὶ ἐνῶ ὁ Θε-
μιστοκλῆς βλέπει τοῦτο ἀφαιρητικῶς
καὶ καταθυθιζόμενον ὑπὸ τοῦ Πο-
λυκρίτου, ἀκούει αὐτὸν νὰ τοῦ φωνά-
ζῃ: «Ἰδοὺ πῶς μηδίζουν οἱ Αἰγινίη-
ται».

Μετ' ὀλίγον ὁλόκληρος ὁ πολυάρι-
θμος ἐκεῖνος στόλος ἐφευγεν ἐν ἀτα-
ξίᾳ, διακόμμενος ὑπὸ τῶν Σαλαμινο-
μάχων. Τὸ δὲ ἀπογευμα ὁ ἐπὶ τῆς ἀ-
κτῆς παραμείνας μετὰ πεζικοῦ στρα-
τοῦ Ἀριστείδους διαπεριαιώμεται εἰς
τὴν Ψυττάλειαν καὶ κατασφάζει τὴν
ἐπ' αὐτῆς Περσικὴν φρουράν.

Πεισθεὶς οὕτως ὁ Ξέρξης ὅτι ἦτο
ἀδύνατον νὰ καταβάλῃ τὴν ναυτικὴν
δύναμιν τῶν Ἑλλήνων, ἥτις δὲν ἤθε-
λεν ὀκνησεῖ ν' ἀποκλείσῃ αὐτὸν ἐν Ἑλ-
λάδι, ἀποκόπτουσα αὐτὸν τῆς ἐν Ἀ-
σίᾳ βάσεός του, ἀπεφάσισε νὰ ἀποχω-
ρήσῃ τὸ ταχύτερον. Πρῶτος, πρὸς ἐξ-
ασφάλισιν τῶν γεφυρῶν, ἐφυγεν ὁ στό-
λος του, μειωμένος κατὰ διακοσίας
τριῆρεις, τὰς ὁποίας ἐγκατέλειπεν εἰς
τὸν βυθὸν τοῦ Σαρωνικοῦ ἢ εἰς τὰς
χεῖρας τῶν Ἑλλήνων. Ἀλλὰ καὶ τὸν
στόλον αὐτὸν καταδιώξεν ὁ Θεμιστο-
κλῆς αὐτοπροσώπως μέχρι τῆς Ἄν-
δρου. Μετὰ τὴν φυγὴν τοῦ στόλου ἀ-
πέσυρε καὶ τὰ στρατεύματά του.

Καὶ οὕτω ἐσώθη διὰ μίαν ἀκόμη φο-
ρὰν ὁ Ἑλληνικὸς Πολιτισμός, κατὰ
τὴν ἀξιωματικόν τε ἡμέραν τῆς 20ης
Ὀκτωβρίου τοῦ 480 π. Χ., τὴν ὁποῖαν
νὰ χαράξετε βαθεῖα μέσα στὴν ἑλλη-
νικὴν καρδίαν σας, ὡς σημερινὰ Ἑλληνό-
πουλα, καὶ νὰ μὴν τὴν λησμονήτε ποτε!

Θ. Γ. Παπαμανώλης

ΤΟ ΜΟΙΡΟΛΟΓΙ ΤΗΣ ΦΩΚΙΑΣ

Κάτω από τόν κρημνόν, όπου βρέχουν τα κύματα, όπου κατέρχεται το μονοπάτι, το άρχίζον από τόν άνεμόμυλον του Μαμογιάννη, όπου αντίκρύζει τα Μνημούρια, και δυτικώς διπλα είς τήν χαμηλήν προεξοχήν του γιαλού, είς τήν όποιαν τα μαγκόπαιδα του χωρίου — όπου δέν παύουν από πρῶτας μέχρις έσπερας όλον το θέρος — νά κολυμβούν έκει τριγύρω — δνομάζον «τό Κοχύλι» — φαίνεται νά έχη τοιοῦτον σχήμα — κατέβαινε το βράδυ - βράδυ ή γρηά - Λούκαινα, μιά χαροκαμένη πτωχή γραία, κρατούσα υπό τήν μασχάλην μίαν άδασαγινήν, διά νά πλύνη τα μάλλινα σινδόνια της είς το κύμα το άλμυρόν, είτα νά τα ξεγλυκάνη είς τήν μικράν βρύσιν το Γλυφονέρι, όπου δακρύζει από τόν βρόχον του σχιστολίθου και χύνεται ήρέμα είς τα κύματα. Κατέβαινε σιγά τόν κατήφορο, το μονοπάτι, και με ψιθυρον φωνήν έμελεπεν έν πένθιμον μοιρολόγι, φέρουσα άμα τήν παλάμην είς το μέτωπόν της, διά νά σκεπάζη τα όματα από το θάμβος του ήλιου, όπου έθασίλευεν είς το βουνόν άντικρύ, κι' αϊ άκτινές του έβόρπευον κατέναντί της τόν μικρόν περίβολον και τα μνήματα των νεκρών, πάλλευκα, άσβεστομένα, λάμποντα είς τας τελευταίας του άκτίνας.

Ενεθυμείτο τα πέντε παιδιά της, τα όποια είχε θάψει είς το άλωνι έκείνο του χάρου, είς τόν κήπον έκείνον της φθοράς, το έν μετά το άλλο, πρό χρόνων πολλών, όταν ήτο νέα άκόμη. Δύο κορίτσια και τρία άγόρια, όλα είς μικράν ήλικίαν της τα είχε θείρει ο χάρος ο άχόρταστος.

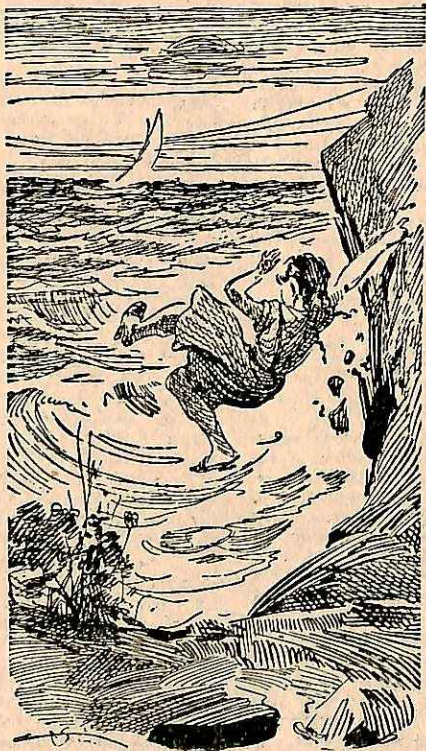
Τελευταίον έπήρε τόν άνδρα της και της είχον μείνει μόνον δύο υίοι, ξενητευμένοι τώρα ο είς είχεν ύπάγει, της είπον, είς τήν Αυστραλίαν και δέν είχε στείλει γράμμα από τριών έτών αυτή δέν ήξευρε τί είχεν άπογίνει ο άλλος ο μικρότερος εταξείδευε με τα καράβια έντός της Μεσογείου, και κάποτε τήν ενεθυμείτο άκόμη της είχε μείνει και μιά κόρη υπανδρευμένη τώρα, με μισή δωδεκάδα παιδιά.

Πλησίον αυτής ή γρηά - Λούκαινα εθήτευε τώρα, είς το γήρας της, και δι' αυτήν έπήγαινε τόν κατήφορον, το μονοπάτι, διά νά πλύνη τα χράμια και άλλα διάφορα σκουτιά είς το κύμα το άλμυρόν και νά τα ξεγλυκάνη στο Γλυφονέρι.

Η γραία έκυψε είς τήν άκραν χαμαλοῦ θαλασσογαμένου βράχου και άρχισε νά πλύνη τα ρούχα. Δεξιά της κατήρχετο όμαλότερος, πλαγιαστός, ο κοημνός του γηλόφου, έφ' οῦ ήτο το Κοιμητήριον, και είς τα κλίτη του όποιο έκυλιόντο άέναντα προς τήν θάλασσαν τήν πανδέμονα, τεμάχια σαπρών ξύλων από ξεχώματα, ήτοι άνακομιδές ανθρώπινων σκελετών, λείψανα από χρυσές γόβες ή χρυσοκέντητα ύποκάμια νεαρών γυναικών, συνταφέντα ποτέ μαζί των, βόστρυχα από κόμας ξανθάς, και άλλα του θανάτου λάφυρα. Υπεράνω της κεφαλής του, όλίγον προς τα δεξιά, έντός

μικράς κρυπτής λάκκας, παραπλεύρως του Κοιμητηρίου, είχε καθίσει νεαρός βοσκός, έπιστρέφων με το μικρόν κοπάδι του από τους άγρούς, και χωρίς ν' αναλογισθῇ το πένθιμον του τόπου, είχε βγάλει το σουραῦλι από το μαρσίπιόν του, και ήρχισε νά μέληπη φαιδρόν ποιμνικόν άσμα. Το μοιρολόγι της γραίας έκόπασεν είς τόν θόρυβον του αῦλου, και οι έπιστρέφοντες από τους άγρούς τήν ώραν εκείνην — είχε δώσει έν τῷ μεταξύ ο ήλιος — ήκουον μόνον τήν φλογέραν, κι' έκύτταζον νά ίδωσι ποῦ ήτο ο αῦλητής, όστις δέν έφαινετο, κρυμμένος μεταξύ των θάμων μέσα είς το βαθύ κοίλωμα του κρημνού.

Μία γολέττα ήτο σηκωμένη στα πανιά, κι' έκαμνε βόλτες έντός του λιμένα. Αλλά δέν έπαρναν τα πανιά της και δέν έκαμπε ποτέ τόν κάθον τόν δυτικόν. Μία φώκη, βόσκουσα έκει πλησίον, είς τα βάθει νερά, ήκουσεν ίσως το σιγανό μοιρολόγι της γραίας και έθέλησθ από τόν θορυβώδη αῦλον του μικροῦ βοσκῶ, και ήλθε παραέξω, είς τα ρηγά, κι' έτέρπετο είς τόν ήχον κι' έλικνίζετο είς τα κύματα. Μία μικρά κόρη, ήτο έγγόνη της γραίας, ή Ακριβοῦλα, ένnea έτών, ίσως τήν είχε στείλει ή μάνα της, ή μάλλον είχε ξεκληφθ από τήν άγρυπνον επιτήρησίν της, και μαθούσα ότι ή μάμη εύρίσκετο είς το Κοχύλι, πλύνουσα είς τόν αῖγιαλόν, ήλθε νά τήν εύρη, διά νά παίξῃ όλίγον είς τα κύματα. Αλλά δέν ήξευρεν όμως πόθεν ήρχιζε το μονοπάτι, από του Μαμογιάννη τόν μύλον, άντικρυ στα μνημούρια, και άμα ήκουσε τήν φλογέραν έπήγε προς τα έκει και άνεκάλυψε τόν κρυμμένον αῦ-



Έγλύστρησε κι' έπεσε στο κύμα.

λητήν, και άφού έχόρτασε ν' άκούη το όργανόν του και νά καμαρώνη τόν μικρόν βοσκόν, είδεν έκει που, είς τήν άμφιλύκην του νυκτώματος, έν μικρόν μονοπάτι, πολύ άπότομον, πολύ κατηφορικόν, κι' ένόμισεν ότι αυτό ήτο το μονοπάτι, και ότι έκείθεν είχε κατέλθει ή γραία μάμη της, κι' έπήρε το κατηφορικόν άπότομον μονοπάτι, διά νά φθάσῃ είς τόν αῖγιαλόν νά τήν άνταμώσῃ. Και είχε νυκτώσει ήδη.

Η μικρά κατέβη όλίγα βήματα κάτω, είτα είδεν ότι ο δρομίσκος εγίνετο άκόμη λιαν άπόκρημνος. Έθωσε μίαν φωνήν, κι' έπροσπάθει ν' αναβῇ, νά έπιστρέψῃ όπίσω. Εύρίσκετο έπάνω είς τόν όρβον ένός προεξέχοντος βράχου, ως δύο άναστήματα άνδρός, υπεράνω της θαλάσσης. Ο ούρανός έσκοτεινάζε, σύννεφα έκρυπτον τα άστρα, και ήτον στή χάσι του φεγγαριού. Έπροσπάθησε και δέν εύρισκε πλέον τόν δρόμον πόθεν είχε κατέλθει. Έγύρσε πάλιν προς τα κάτω, κι' έδοκίμασε νά καταβῇ. Έγλύστρησε κι' έπεσε μπλούμ! είς το κύμα. Ήτο τόσο παρθύ, όσον και ο βράχος ύψηλός. Δύο όργυιές ως έγγισται. Ο θόρυβος του αῦλου έκαμε νά μη άκουσθῇ ή κραυγή. Ο βοσκός ήκουσε ένα πλαταγισμόν, άλλ' έκείθεν όπου ήτο, δέν έβλεπε τήν βάσιν του βράχου και τήν άκρην του γιαλού. Άλλως δέν είχε προσέξει είς τήν μικράν κόρην, και σχεδόν δέν είχε αίσθανθῇ τήν παρουσίαν της.

Καθώς είχε νυκτώσει ήδη, ή γραία Λούκαινα είχε κάμει τήν άδασαγινήν της, και ήρχισε ν' άνέρχεται το μονοπάτι, έπιστρέφουσα κατ' οίκον. Είς τήν μέσην του δρομίσκου ήκουσε τόν πλαταγισμόν, έστράφη κι' έκύτταξεν είς το σκότος, προς το μέρος όπου ήτο ο αῦλητής.

— Κείνος ο σουραῦλης θά είναι, είπε, διότι τόν εγνώριζε. Δέν του φάνει νά ζυπνά τούς πεθαμένους με τή φλογέρα του, μόνο ρίχνει και βράχια στο γιαλό γιά νά χαζεύῃ... Σημαδιακός κι' άταίριαστος είναι.

Κι' έξηκολούθησε τόν δρόμον της. Κι' ή γολέττα έξηκολούθει άκόμη νά βολταρίζῃ στο λιμένα, κι' ο μικρός βοσκός έξηκολούθει νά φυσά τόν αῦλον του είς τήν σιγήν της νυκτός.

Κι' ή φώκη, καθώς είχεν έλθει έξω είς τα ρηγά, ήρε το μικρόν πνιγμένον σώμα της πτωχής Ακριβοῦλας, και ήρχισε νά το περιτριγυρίζῃ και νά το μοιρολογῇ, πριν άρχισῇ το έσπερινόν δείπνόν της.

Το μοιρολόγι της φώκης, το όποιον μετέφρασεν είς ανθρώπινα λόγια είς γέρον ψαράς, έντριθς είς τήν άφωνήν γλώσσαν τών φωκῶν, έλεγε περίπου τα εξής:

Αυτή ήτον ή Ακριβοῦλα ή έγγόνα της γρηά - Λούκαινας. Φώκια είναι τα στεφάνια της, κοχύλια τα προικία της... Κι' ή γρηά άκόμη μοιρολογῷ τα γεννοβόλια της τα παλιά. Σάν νάχαν ποτέ τελειωμό τα πάθια κι' οι καῦμοι του κόσμου.

ΣΧΟΛΕΙΑ ΚΑΙ ΜΑΘΗΤΑΙ

Η ζωή του σχολείου ξανάρχισε από μιά βδομάδα. Σάν τα πουλιά, που ξαναγυρίζουν στη φωλιά τους όστερ' από ένα μακρινό φτερούγι-σμα στους άνθισμένους κάμπους. Έτσι και τα παιδιά ξαναμπήκαν στις αίθουσες των σχολείων και πήραν θέσι στο θρανίο τους. Όλοι οι μαθηταί ένωσαν μιά ζωήν συγκλινει αυτές τις πρώτες μέρες με τα νέα βιβλία, με τους νέους δασκάλους και καθηγητάς, με τους νέους συμμαθητάς. Μά τήν πιό μεγάλη συγκίνηση τήν ένωσαν αυτό το πού έφετος πρωτογάρφθηκαν στο σχολείο, οι μικρούλ-ηδες της πρώτης του δημοτικού. Είναι πολύ συμπαθητικοί αυτοί οι νεοφώτιστοι, με τ' άδωα προσω-πία και με τα μάτια που δει-χνουν τόση περιέργεια. Σάν νά θέλουν νά τα μάθουν όλα σε λί-γες μέρες. Στο μάθημα κρέμον-ται άπ' τα χείλη του δασκάλου και με περισσή ευθύτητα προσ-παθούν νά χαράξουν στήν πλάκα τους τα πρώτα γράμματα του άλ-φαβήτου και τους αριθμούς. Έ-μεις οι μεγαλύτεροι, καθώς τους βλέπουμε, με συγκίνηση ξαναθυμά-μαστε τήν έποχή που κι' έμεις γιά πρώτη φορά μάς ώδήγησε ο πα-τέρας μας στο σχολείο.

Τα μαθήματα προχωρούν κανο-νικά. Όλοι οι μαθηταί έπρομη-θεύθηκαν τα βιβλία τους και με πολλή όρεξη έπρίχθηκαν στη δου-λειά. Η καλοκαιριάτικη άνάπαυ-σις έκαμε σε όλους καλό. Φρέσκοι τώρα, με καινούργιες δυνάμεις, μελειτούν τα μαθήματα και παρα-κολουθούν τις συγκεντρώσεις της Ε.Ο.Ν. Οι διδάσκαλοι και οι κα-θηγηταί τους θά τους βοηθήσουν νά μάθουν τα μαθήματά του έτους, ενώ παραλλήλως ο βαθμοφόρος της Νεολαίας, σάν μεγαλύτεροι ά-δελφοί, θά τους βοηθήσουν νά δια-σκεδάσουν ώρσται και νά μορφω-θούν με γνώσεις χρήσιμους γιά τη σταδιοδρομία τους.

Κάθε μαθητής ξεύρει τι γίνε-ται στο σχολείο του και μαθαίνει τι γίνεται στα πλησιέστερα σχο-λεία. Δέν μπορεί όμως νά γνωρί-ζῃ τι γίνεται σ' όλα τα σχολεία της Ελλάδας. Θά προσπαθήσωμε λοιπόν νά σας δώσωμε μερικές χρήσιμες πληροφορίες γιά όλα τα σχολεία και γιά τη ζωή τους.

Κάθε μαθητής ξεύρει τι γίνε-ται στο σχολείο του και μαθαίνει τι γίνεται στα πλησιέστερα σχο-λεία. Δέν μπορεί όμως νά γνωρί-ζῃ τι γίνεται σ' όλα τα σχολεία της Ελλάδας. Θά προσπαθήσωμε λοιπόν νά σας δώσωμε μερικές χρήσιμες πληροφορίες γιά όλα τα σχολεία και γιά τη ζωή τους.

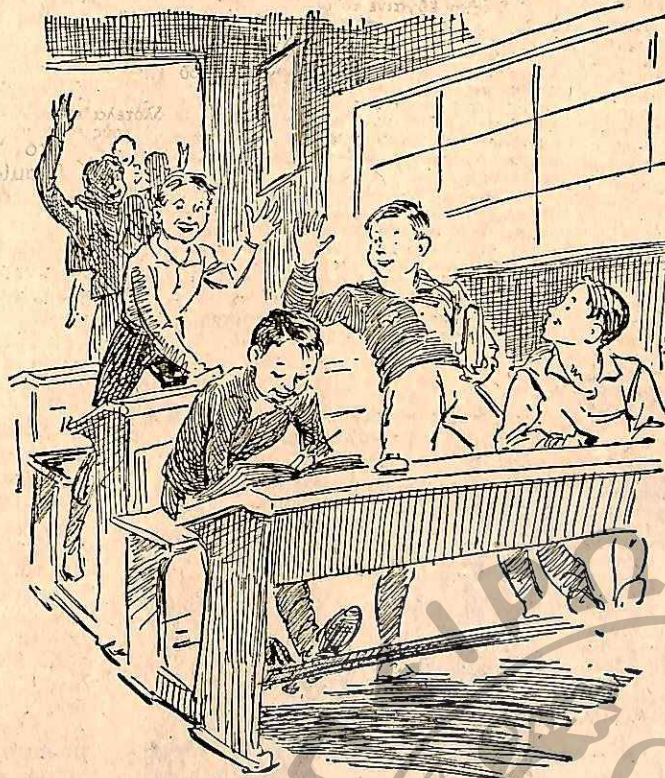
Ας άρχίσουμε από τόν μαθητι-κό πληθυσμό. Ξέρετε πόσοι είναι όλοι οι μαθηταί των διαφόρων έλ-ληνικών σχολείων; Ένα εκατομ-μύριο διακόσιες χιλιάδες. Μπορεί-τε νά τα φαντασθῃτε όλα αυτά τα παιδιά συγκεντρωμένα; Αν πα-ραταχθούν κατά τετράδας θά σχη-ματίσουν μιά φάλαγγα που θ' άρ-χιζῇ άπ' τήν Αθήνα και θά πλη-σιάζῃ στη Λάρισα. Αν πάλι πα-ραταχθούν έφ' ενός ζυγού, με άπο-στασι ένος μέτρου το ένα από το άλλο, πιάνουν όλη τήν έκτασι των

χερσαίων ελληνικών συνόρων, από το Ιόνιον έως τόν Έβρο. Αν έγωμε έναν κατάλογο με όλα τα όνοματεπώνυμα και κάνωμε ένα όνομαστικό προσκλητήριο, καλών-τας ένα - ένα όλα τα άγόρια και τα κορίτσια, θά χρειασθούμε δέκα έξ ήμέρες και δέκα έξ ώρες. Για-τί 1.200.000 όνοματεπώνυμα μάς κάνουν 2.400.000 λέξεις. Και αν υπολογίσωμε ότι ή συνθισμένη όμιλία είναι έκαστο περίπου λέξεις στο λεπτό, μάς χρειάζονται 24.000 λεπτά, δηλαδή 400 ώρες.

Απ' όλον αυτόν τόν πληθυσμό, περίπου 1.060.000 είναι μαθηταί και μαθήτριες των δημοτικών σχο-λείων. Απ' αυτούς πάλι 1.040.000 είναι μαθηταί δημοσίων δημο-τικών σχολείων και 20.000 ιδιω-τικών. Στα σχολεία της Μέσης

διά. Καταλαβαίνετε βέβαια ότι χρειάζεται μεγάλος κόπος στόν καῦμένο το δάσκαλο, γιά νά γε-μίση τα κεφαλικά πενήντα πέντε παιδιών. Άλλοτε μάλιστα τα πρά-γματα ήσαν πολύ δυσκολότερα, γιαντί ήπληχαν πολλά κακά και δύσκολα παιδιά, που δέν ένωιω-σαν τήν αξία του σχολείου. Τώ-ρα όμως όλα τα παιδιά καταλα-βαίνουν πόσο μεγάλο πράγμα εί-ναι ή μόρφωση. Ξέρουν ότι χω-ρίς μόρφωση δέν μπορούν νά κά-μουν ούτε ένα βήμα στη ζωή. Γι' αυτό καταβάλλουν φιλότιμες προσ-πάθειες στα μαθήματα και άγα-πών τους δασκάλους και τους κα-θηγητάς τους.

Εκπαιδεύσις όμως δέν γίνεται μόνον με δασκάλους και μαθητάς.



Εκπαιδεύσεως φοιτούν 140.000 περίπου άγόρια και κορίτσια: 125.000 στα δημόσια και 14-15 χιλιάδες στα ιδιωτικά.

Ας ίδουμε όμως και τόν άρι-θμό των δασκάλων και των κα-θηγητών, των καλών αυτών άν-θρώπων που σκοπό της ζωής τους έχουν νά μεταδώσουν στα παιδιά το φῶς της γνώσεως, νά τα κα-θοδηγήσουν στο δρόμο του κα-λού και νά τα κάνουν χρήσιμους και ίκανούς πολίτες. Είκοσι δύο χιλιάδες περίπου είναι οι εκπαι-δευτικοί λειτουργοί, 18.000 διδά-σκαλοι και νηπιαγωγοί, 3.500 κα-θηγηταί της Μέσης Εκπαιδεύσεως και πενήτακόσιοι περίπου καθηγη-ταί των ιδιωτικών σχολείων.

Σύμφωνα με τους αριθμούς αὐ-τούς άναλογεί ένας δάσκαλος ή καθηγητής σε πενήντα πέντε παι-

Χρειάζονται και σχολεία. Σε όλ-λες έποχές, που τις θυμούνται οι παλὺ γέροι, έλάχιστα σχολεία ή-πληχαν. Τα μαθήματα έγίνοντο σε έκκλησίες και στο ύπαιθρο. Σή-μερα όμως υπάρχουν σχολεία όγι-ναι, εύρύχωρα, έφωδισμένα με έπιπλα και με έποπτικά μέσα δι-δασκαλίας. Σ' όλόκληρη τήν Ελ-λάδα υπάρχουν περίπου δέκα χι-λιάδες σχολεία. Δημοτικά σχολεία λειτουργούν 8570, από τα όποια 8320 είναι δημόσια και 250 Ι-διωτικά. Από τα 8320 δημόσια σχολεία της στοιχειώδους εκπαι-δεύσεως, 5018 είναι μονοτάξια, 1577 διτάξια, 699 τριτάξια, 341 τετρατάξια, 224 πεντατάξια και 462 εξατάξια.

Εκτός άπ' αυτά λειτουργούν και 768 νηπιαγωγεία, από τα ό-ποια 700 είναι μονοτάξια και 68 διτάξια.

Μέσης Εκπαιδεύσεως σχολεία λειτουργούν 693, δηλαδή 598 δη-μόσια και 95 ιδιωτικά. Από τα σχολεία αυτά 396 είναι του νέου τύπου (228 γυμνάσια, 146 άστικά και 22 έμπορικά σχολεία) και τα άλλα παλαιού τύπου. 171 γυμνά-σια, 15 πρακτικά λύκεια, 9 σχο-λές μέσης εκπαιδεύσεως και 7 άνώτερα παρθεναγωγεία.

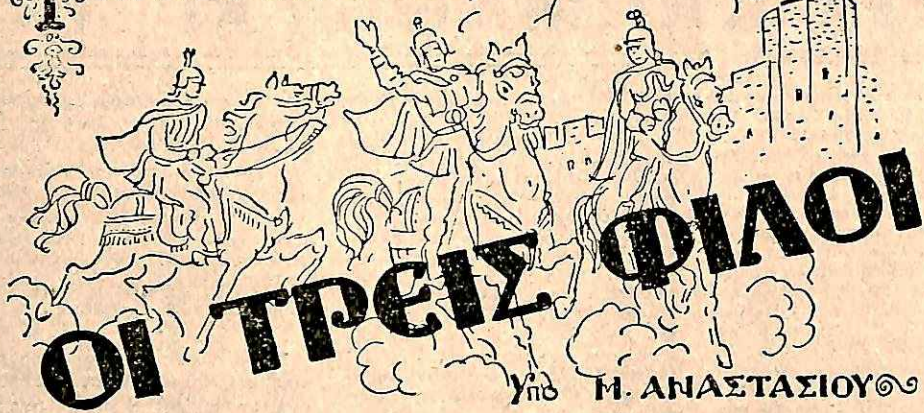
Ισως σας χρειάζονται πληροφο-ρίες και γιά τήν Ανωτάτη Εκπαι-δεύσι, γιαντί πολλά άπ' τούς σημε-ρινούς μαθητάς των σχολείων της Μέσης και της Δημοτικής έχουν σκοπό νά κάνουν άνώτερες σπου-δές. Στήν Ελλάδα, έκτός άπ' τα Πανεπιστήμια Αθηνών και Θεσ-σαλονίκης και το Έθνικόν Μετσό-βιον Πολυτεχνείον, λειτουργούν και πολλές άλλες άνώτερες σχο-λές: Η Σχολή Οικονομικών και Έμπορικών Έπιστημών ή Πάν-τειος Ανωτάτη Σχολή Πολιτιότη- Έπιστημών και Δημοσίων Ύπαλ-λήλων, ή Σχολή Καλών Τεχνών καθώς και οι Παιδαγωγικές Α-καδημίες. Άλλο πράγμα είναι οι στρατιωτικές σχολές Ευέλπιων, Ναυτικών Δοκίμων, Ικάρων, Στρατιωτική Ιατρική. Το Πανεπι-στήμιον Αθηνών είναι, όπως ξέ-ρετε, πλήρες, ενώ το Πανεπιστή-μιο Θεσσαλονίκης έχει μόνον Φι-λοσοφική, Νομική, Φυσικομαθημα-τική και Γεωπονο - δασολογική Σχολή, Παιδαγωγικές Ακαδημι-ες, όπου σπουδάζουν οι δημοδιδά-σκαλοι, άρχοντας δέκα: Η Μα-ρσέλιος, ο δύο άκαδημίες της Φιλεκαπιδευτικής Έταιρείας, ή Ζαρφειος Αλεξανδρουπόλεως ή Ζωσιμαία Ιωαννίνων και οι άκα-δημίες Θεσσαλονίκης, Ηρακλείου, Αμίας, Πειραιώς και Τριπόλεως.

Σύμφωνα με τήν τελευταία στατιστική, το διδακτικό προσω-πικό όλων αυτών των Πανεπιστημίων και άνωτάτων σχολών είναι 540 πρόσωπα: 330 καθηγηταί, 117 όφηγηταί, 10 δάσκαλοι, 39 δημόσιοι όπάλληλοι διδάσκοντες με έπιμίσθιον και 12 ιδιώται. Το σύνολον των οσιτητών και σπου-δαστών όλων των άνωτάτων σχολών κατά το τελευταίον έτος ήσαν 11.140 πρόσωπα, από τα όποια 9.814 άρρενες και 1.326 θήλειες. Απ' όλους αυτούς, 5.748 είναι φοι-τηταί του Πανεπιστημίου Αθηνών, 1.582 του Πανεπιστημίου Θεσα-λονίκης, 521 τῶν Πολυτεχνείων, 975 της Ανωτάτης Έμπορικής, 1.257 της Παντείου, 147 της Σχο-λής Καλών Τεχνών και 910 των Παιδαγωγικών Ακαδημιών.

Στο φύλλο της προσεχούς έβδο-μάδος θά σας δώσωμε πληροφο-ρίες γιά τήν εξέλιξη της Εκπαι-δεύσεως από το 1834 μέχρι σή-μερα, γιά νά διασκεδάσετε με τήν κατάσταση των σχολείων, των δα-σκαλῶν και των μαθητών του πε-ρασμένου αἰῶνος.

Ε. Τ.

ΤΟ ΒΥΖΑΝΤΙΝΟ ΜΑΣ ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑ



ΠΕΡΙΛΗΨΙΣ ΠΡΟΗΓΟΥΜΕΝΩΝ

Ο παρακοιμώμενος τού Ρωμανού τού Β' Ή-
ουσα στα χέρια του έλαβε ένα πιτάκιο. Ένα
γράμμα όπως θα λέγαμε σήμερα. Κάποιος ά-
γνωστος τού κατάγγειλε μία συνωμοσία κι
άντικεσα στους συνωμότες άναφερε τά πιό δυ-
νατά κι έπλησα πρόσωπα τής αυτοκρατορίας.
Πρώτα-πρώτα τήν Αυγούστα Έλένη μητέρα
τού Ρωμανού. Αυτή έμεινε κλεισμένη κατά δια-
ταγή τού γιου τής τού αυτοκράτορα στό μο-
ναστήρι τού Πετρίου, γιατί είχε μαλλώσει με
τή νύφη τής, τήν περιφήμη Θεοδώρα. Ύστερα
τού αυτοκράτορα Βασίλειο, πρίν παρα-
κοιμώμενο, κάποιο μάγιστρο Βασίλειο Πετεινό
και τό σπουδαιότερο, τούς δύο Φωκάδες τήν
Νικηφόρο και τό Λέοντα πού ήταν δομέστικοι
(άρχιστράτηγοι) ό ένας στήν Ανατολή και ό
άλλος στή Δύση. Ήταν άληθινή άράγε ή κα-
ταγγελία; "Αν ναι, τότε ό κίνδυνος ήταν μεγά-
λος κι έπρεπε τά μέτρα τού. Ίδιαι-
τέρως τόν άνησυχούσαν οι Φωκάδες πού τήν
έποχή εκείνη έτοιμάσαν έκστρατεία εναντίον
τών Σαρακηνών. Άράδων τής Κρήτης κι είχαν
συγκεντρώσει στή βασιλεύουσα και στή παρά-
λια θέματα τής αυτοκρατορίας μεγάλη στρα-
τιωτική δύναμη. Κάποιος έπρεπε τά εξακριβώ-
ση αν ήταν άλήθεια όσα έγραφε ό άγνωστος φί-
λος στό πιτάκιο, ένας πού τά του έχί άπόλυτη
έμπιστοσύνη και τά βρίσκειται όσο τόν δυνατόν
μακριά από τίς παλατιανές μηχανορραφίες. Ά-
ναζητώντας τόν άνθρωπο αυτό στό περίβάλλον
τού, κατάλαβε πόσο ήταν μόνος και πόσο ή
αρετή ήταν σπάνια εκεί όπου μόνο μικροφιλο-
δοξίες και άτομικές επιδιώξεις υπάρχουν και
όπου ή έξουσία θεωρείται σαν ένα μέσον γιά
νά εξασφαλίση κανείς τό δικό του συμφέρον
άπέναντι τών άλλων... Κατά τήν τότε γνώ-
ρισε τόν κένταρχο Δημήτρη Γρηγορά. Τού έ-
καμε έντύπωση ή μετριοφροσύνη του, τ' άρχον-
τικά φυσικά του, ή φωτεινή κρίση του και πρό
πάντων ή τιμιότητά του... Άνάθεμα λοιπόν σ'
αυτόν νά τόν πληροφορήσει ποιοι πηγαίνουν στό
μοναστήρι τού Πετρίου και τότε κι ότι άλλο
συνετικό με τήν υπόθεση και τού έπέτρεψε νά πά-
ρη γιά βοηθούς τού σ' αυτή τή δουλειά τούς
φίλους του τό Γρηγόρη Κομίτα και τό Μιχαήλ
Χρυσοθέρη...

Οι τρεις φίλοι μας άναλαβαίνουν μία σο-
βαρώτατη ευθύνη αν τά καταφέρουν θά προ-
φέρουν βέβαια σπουδαία όπηρεσία στόν αυτο-
κράτορα θά νά νά κερδίσουν μία μεγάλη
νίκη. Τό ίδιο βράδυ κάνουν συμβούλιο στό άρ-
χοντικό τού Μιχαήλ Χρυσοθέρη κι άποφασί-
ζουν νά μεταμφιεστούν σε ζητιάνους και νά
πάνε νά καθίσουν ό ένας έξω από τό μοναστήρι
τού Πετρίου γιά νά παρακολουθήσει ποιοι υπάι-
κουν και ποιοι βγαίνουν και οι έπιλοιποι δύο
έξω από τ' άρχοντικό τού κύρ Βασιλείου Πε-
τεινού και τού άλλου Βασιλείου πού ήταν θεός
τού αυτοκράτορα. "Εν τώ μεταξύ όμως πάρτε
στά χέρια τούς κάποιους κατάσκοπους τών Σαρα-
κηνών κι άπ' αυτόν μαθαίνουν πως κι αυτός
παρακολουθούσε όλη τή σχετική κίνηση γύρω
από τή συνωμοσία κι ότι — αυτό είναι τό πιό
σημαγικό — οι Φωκάδες δέν φαίνονται άνακα-
τεμένοι καθόλου σ' αυτή τήν υπόθεση.
Γεννάται όμως τό έρώτημα: Γιατί ό άγνω-
στος φίλος πού έγραψε τόν Βρίγγα και κατάγ-
γειλε τή συνωμοσία, άναφερε άνάμεσα στους
συνωμότες και τούς Φωκάδες; Μήπως γιά νά
κινήσει τήν ύποψία τού παρακοιμώμενου και δέν
άναθεώρη σ' αυτούς τήν έκστρατεία τής Κρή-
της; Και ποιος είχε συμφέρον νά μή γίνει ή
έκστρατεία αυτή; Πρό πάντων βέβαια οι Σα-
ρακηνόι. Καθόλου παράξενο λοιπόν όλη τούτη
ή ιστορία νά είναι μία δολοπολική δική τους
γιά νά συκοφαντήσουν τούς Φωκάδες.



Τή νύχτα έφερνε βόλτες στό περιβόλι
τού άρχοντικού του.

φήση τούς φίλους του έτσι στή χέρια
τών έχθρών τους; Κι' αυτό τή στιγμή
πού μπορούσε ένα άπόσπασμα μικρό
ή και μία άπλη άκόμα διαταγή τού
Δομέστικου νά τούς έλευθερώσει;

— Και βέβαια, συμπλήρωσε ό Νικη-
φόρος πού κατάλαβε τή σκέψη του,
γιατί σκοπός σας δέν είναι νά σωθήτε
όπως-όπως, μά νά πετύχετε στήν ά-
ποστολή πού σας άνάθεσαν... Κι' αν
τώρα ενδιαφερούμε γιά τούς φίλους
σου και φυσικά φανερώσουμε ποιοι
είναι, κάθε έλπίδα τέτοια χάνεται...
Καμμία άπόδειξη δέν έχουμε άτράν-
τακτη γιά τή συνωμοσία και τούς
συνωμότες κι' ούτε θαύχουμε στό μέλ-
λον, αν ένεργήσουμε, καθώς λές...
γιατί άπλούστατα θά καταλάβουν τό
σκοπό μας και θά πάρουν τά μέτρα
τους...

Και σά νά μετάνοιωσε πού είπε
τόσα πολλά, πρόσθεσε με τρόπο πού
δέν έσήκωνε αντίρρηση:

— Πήγαινε τώρα... Ξέτασε νά μά-
θεις τίποτε άλλο κι' έλα αύριο τέτοια
ώρα γιά νά μου άναφέρεις ό,τι άλλο
έμαθες και γιά νά πάρης διαταγές
μου.

Ο Μιχαήλ έφυγε με τό κεφάλι σκυ-
φτό... Είχε είκοσι τέσσερις ώρες προ-
θεσμία και στό διάστημα αυτό έπρεπε
νά πάη στό Δομέστικο, όπως τού είχε
πεί, «άποδείξεις άτράνταχτες» άλ-
λοιούτα... Κι' αν στό μεταξύ οι φί-
λοι του...

Καλλίτερα νά μάς λείπει ή φαντα-
σία σε τέτοιες περιστάσεις. Γιατί σάν
άνησυχούμε γιά δικούς μας ανθρώ-
πους, πάντα ό νους μας πάει στό κα-
κό κι' άπελπιζόμαστε και δειλιάζουμε
άκριβώς τή στιγμή πού χρειάζεται,
χωρίς περισπασμούς, νά ριχτούμε στή
δράση...

Παραγγείλε στό Βλαδίμηρο νά πάη
τό βράδυ στήν ταβέρνα και ν' άντα-
μώση τό Θόδωρο, τό δούλο τού κύρ
Βασιλείου Πετεινού... Άπ' αυτόν
μπορούσε νά πάρη πολύτιμες πληρο-
φορίες, αν όχι γιά τίποτε άλλο, τού-
λάχιστον γιά τό τι άπογίνονται οι φί-
λοι του. Αυτός ό ίδιος πρωί-πρωί θά
πήγαινε στό μοναστήρι τού Πετρίου
γιά τούς δύο ζητιάνους, τόν μισοπα-
ράλυτο και τόν τυφλό...

Αν στό με-
ταξύ θάχουν καταφέρει νά μάθουν τ'
όνομα κανενός από τούς αξιωματικούς
πού συνώδεσαν κείνο τό βράδυ τήν
Αυγούστα Έλένη ως τήν πόρτα τού
μοναστηριού... Ω δίκως άλλο μά
τέτοια πληροφορία θάξίζε, όχι δύο, ό-
πως τούς είχε υποσχεθή, μά χίλια
χρυσά νομίσματα...

Όλο τό άπομεινόμενο τού πέρασε
με φοβερή αγωνία και τή νύχτα έ-
φερνε βόλτες στό περιβόλι τ' άρχοντι-
κού του περιμένοντας τό Βλαδίμηρο
νά γυρίσει άπό τήν ταβέρνα... Τι
καινούργια θά τού έφερνε; Τ' άστέρια
φεγγοβολούσαν... Η μεγάλη πολι-
τεία κοιμώταν... Άπό καιρό σε και-
ρό άκούσεις μοναχά τή στριγγιά κραυ-
γή κανενός νυχτοφύλακα νά ξεσκίση
τή νυχτερινή ησυχία.

«Άκόμα, άκόμα», έλεγε και ξανά-
λεγε μέσα του ό Μιχαήλ. «Μπορεί και
νά μέθυσε τό ζώο, και τότε, όχι μο-
ναχά λόγια δέ θάπαιρνε, μά τό αντί-
θετο, θά τού παίρνανε κιόλας... Έ-
πρεπε νά πάω κι' έγώ μαζί του... Έτσι,
σά φίλος του τάχα».

Ως τόσο είχε άδικο... Έκεί κατά

IB ΤΑ ΚΟΙΝΑ ΣΥΣΣΕΙΤΙΑ

Η σπαρτιατική νομοθεσία δέν
ένδιαφέρθηκε μόνο γιά τά παι-
διά και τούς νέους. Όταν ό
νέος έγίνετο πολίτης, δέν ήταν
έλευθερός νά κάνει ό,τι θέλει. Η
έλευθερία στήν Σπάρτη ήταν έ-
λευθερία πειθαρχημένη, όπου ό
καθένας ήταν έλευθερός μέσα
στό αυστηρό πλαίσιο τών έθιμων
και τών ήθων πού πλασιόταναν
τήν σπαρτιατική πολιτεία.

Η άνατροφή τών παιδιών και
τών νέων εξετείνετο λοιπόν και
στήν άνδρική ηλικία. Κάθε άτο-
μο στή Σπάρτη είχε κι' ώριμώ-
μενη άπασχόληση στή κοινά κι' έ-
πρεπε νά φροντίζει πάντα νά βελ-
τιώνεται και νά γίνεται όλοένα
και καλλίτερο. Έτσι όταν οι άν-
δρες δέν είχαν τίποτε άλλο ακλ-
λότερο νά κάνουν επέδελσαν και
δίδασκαν τούς νέους ή τά παι-
διά ή φροντίζαν νά διδάσκων-
ται από τούς μεγαλύτερους τών
οι ίδιοι και νά γυμνάζωνται σω-
ματικά και ψυχικά.

Και πρώτα-πρώτα ή σπαρ-
τιακή νομοθεσία προσπάθησε με
κάθε τρόπο νά καταπολέμησιν τήν
πολυτελή, με μοναδικό σκοπό
νά κέρη τούς πολίτες τής
ένδιαφερόντο όσο τόν δυνατόν λι-
γότερο γιά τή σύναξη τού πλού-
του, πράγμα πού θά έστρεφε τήν
προσοχή τους μακριά από τά
κοινά. Τό χρυσό νόμισμα είχε
καταργηθή και δέν είχε πέσει
στή Σπάρτη. Σάν νόμισμα έ-
χρησιμοποιείτο ό σίδηρος. Είχε
όμως τόση λίγη αξία, ώστε γιά
ν' άποθηκεύσει κανείς 10 μνάς
(1 μνά = 100 δραχ.) έχρειάζετο
δύο γερά άλογα γιά νά τής με-
ταφέρει. Τούτο είχε και άλλο ά-
ποτέλεσμα. Κανείς δέν μπορού-
σε νά κλέψη χρήματα στή Σπάρ-
τη. Ο όγκος τούς ήταν τέτοιος
πού δέν έκλείονταν. Έπειδή δέ
τό σιδερένιο νόμισμα τών Σπαρ-
τιατών ήταν τόσο δυσκολομετα-

Η ΣΠΑΡΤΙΑΤΙΚΗ ΑΓΩΓΗ

χείριστο, ξένοι έμποροι πού θά
μπορούσαν νά προμηθεύσουν
στους Σπαρτιάτες άπαικείμενα ά-
πληροφωρημένα δέν πηγαίνουν ποτέ
στή Σπάρτη. Με τόν τρόπο αυτό
ό πολυτελής βίος άπομακρύνθη-
κε σιγά-σιγά και έσθλη στή
Σπάρτη. Άλλά και ούτε πολλά
κτήματα προσπαθούσαν με τόν
καιρό ν' άποκτήσουν οι Σπαρτι-
άτες, γιατί δέν μπορούσαν νά
κάμουν επίδειξη τού πλούτου
τών.

Τά σπιτία τών Σπαρτιατών ή-
ταν απλά, λιτά και δέν ήταν έ-
πιπλωμένα παρά με τά άπλού-
τως αναγκαία σκεύη. Τά κρεβ-
βάτια, οι καρέκλες, τά τραπέ-
ζια ήταν απλά.

Εκτός τούτου ό νομοθέτης,
γιά νά καταπολέμησιν πιότερο τόν
πολυτελή βίο, καθιέρωσε τά κοι-
νά συσσίτια. Στά κοινά αυτά
συσσίτια όλοι οι συνερχόμενοι
δειπνούσαν μαζί. Τά φαγητά ή-
σαν προσδωρισμένα. Τά συσσί-
τια καθιερώσαν γιά νά μή
τρώνε οι Σπαρτιάτες στή σπιτία
τους και νά συνήθιζουν στήν πι-
θανή πολυτελεία, καθώς επίσης
και γιά νά μή τρώγουν πολύ κι'
έξαιρετικά διαλεγμένα φαγητά.

Τά συσσίτια αυτά είχαν τήν
καταγωγή τους από τήν Κρητική
πολιτεία. Στήν Κρήτη τά άνό-
μεζαν άνδρεία. Στή Σπάρτη έ-
λέγοντο φιδίσια. Στά συ-
σσίτια αυτά έλάμβαναν μέρος ά-
νά δεκαπέντε, λιγώτεροι ή λίγο
περισσότεροι.

Καθείς από τούς συσσιτούτας
έφερνε τό μερίδιό του πού, όπως

λέγει ό Πλούταρχος, συνίστατο
στά έξις, κατά μίαν: ένα μέ-
δυνο άλεύρι, άκτώ γόες οίνου (ό
χρως ήταν μία όκά περίπου),
πέντε μνάς, τριή, σόκα. Στό σπι-
τί του δέν επέτρεπετο νά δειπνή-
σιν ό Σπαρτιάτης, παρά μόνον
αν άργούσε έπειδή εύρισκετο σε
κωνήν ή θυσία.

Τόσο αυστηροί ήσαν στό ση-
μείο αυτό οι Σπαρτιάτες, ώστε
κάποτε πού ό βασιλιάς Άγιος γύ-
ρισε νικητής από μία έκστρατεία
πού κατά τών Αθηναίων και θέ-
λησε νά δειπνήσιν με τήν νυνά-
κά του έήτησε τά μερίδια τού
συσσιτίου του από τούς πολεμάρ-
χους, εκείνοι όμως πού τά άρνή-
θηκαν. Ο Άγιος θύμωσε και δέν
έκαμε τήν έπομένη τήν θυσία πού
έπρεπε. Άποτέλεσμα ήταν νά τι-
μωρηθή με πρόστιμο. Γιατί ού-
τε ό βασιλιάς δέν είχε δικαίωμα
νά παραβεί τό νόμο.

Τά συσσίτια αυτά είχαν κι'
άλλο άποκό. Ήσαν ένα έδος έ-
λευθερίας σχολεία, όπου τά παι-
διά άδηνόγουν γιά ν' άκούσουν
λόγους πολιτικούς και νά βλέ-
πουν τά παγινίδια τών μεγαλυ-
τέρων.

Μιά από τίς κυριώτερες δια-
σκεδάσεις στή συσσίτια ήταν νά τι-
μωρηθή με πρόστιμο. Γιατί ού-
τε ή ερωμένη. Η ερωμένη έ-
μως ήταν πάντα ευγενική και ό-
ταν κανείς δέν τήν ήνελετο πα-
ρακαλούσε νά παύσουν νά τόν ε-
ρωτεύονται. Ο ερωτευόμενος δέ
ήταν πάντα υποχρεωμένος νά
παύει.

Καθείς πού ήθελε νά μετάσχη
τού συσσιτίου έγίνετο δεκτός σ'

τό μεσονύχτι ό Βλαδίμηρος γύρισε...
Τό βήμά του ήταν σταθερό και τά λό-
για του μετρημένα...

— Έμπρός, λέγε γρήγορα, τού είπε
ό Μιχαήλ με άνυπομονησία...

Ο Γρηγόρης και ό Δημήτρης ήσαν
φυλακισμένοι στή κατάφυτα τού κύρ
Βασιλείου Πετεινού... Τούς άνάκρι-
ναν πρώτα πρώτα ξέχωρα τόν καθένα,
ύστερα και τούς δύο μαζί... Ο Θό-
δωρος δέν ήξερε νά τού πει τί βγήκε
από τήν άνάκριση τούτη, γιατί τούς
έβγαλαν έξω τούς δούλους κι' άπόμει-
ναν μοναχά οι άρχόντοι μέσα, μα
κατά τή γνώμη πού δέν έμειναν κα-
θόλου εύχαριστημένοι φοβέριζαν μά-
λιστα πως θά τούς βασανίσουν γιά νά
τους άναγκάσουν ν' άνοίξουν τό στό-
μα τους.

— Οι άρχόντοι; Ποιοι άρχόντοι; Ρώ-
τησες;

— Έξόν από τόν Βασίλειο πού ήταν,
λέει, πρίν παρακοιμώμενος κι' έναν
άλλο... στάσου, μου είπε και τ' όνο-
μά του, μά δέν τό θυμούμαι... τούς
άλλους τέσσερις δέν τούς έγνώριζε.

— Έπτά ήσαν λοιπόν όλοι... Τώρα
προσπάθησε νά θυμηθής Βλαδίμηρε τ'
όνομα... Προσπάθησε... Είναι ά-
νάγκη...

Ο Βλαδίμηρος άπόμεινε με τό κε-
φάλι σκυφτό κάμποση ώρα.

— Δέν μπορώ νά θυμηθώ. Είπε ύ-
στερα από λίγο άπελπισμένος. Μά ή-
ταν εκεί κι' ένας πεντηκόνταρχος τών

Ίκανάτων. Με τή διαφορά πως αυτός
κρυβόταν, λέει, πίσω από τό βήλο, σά
νά μην ήθελε νά τόν δούν οι φίλοι
σου...

— Πεντηκόνταρχος τών Ίκανάτων;
— Πέτρος Λογγίνος από τή Δαλμα-
τία. Τώρα τελευταία πηγαίνει πολύ
συχνά στό άρχοντικό τους.

— Δόξα τώ Θεώ, φώναξε ό Μιχαήλ.
Βρήκε τέλος πάντων μιάν άκρη γιά
νά λύση αυτό τόν πολύπλοκο κόμπο.
Γιά τόν αξιωματικό τούτο τής αυτο-
κρατορίας φρουράς είχε άκούσει από
τό Δημήτρη, μά και ό ίδιος πρόσωπα-
κά τόν γνώριζε. Γενναίος, παράτολ-
μος, είχε μεγάλη ιδέα γιά τόν έαυτό
του και θαρρούσε πως ήταν άδικημέ-
νος πού έμεινε άκόμα πεντηκόνταρχος,
αντί νά είναι κόμης ή δρουγγάριος.
Όταν ή φιλοδοξία συνταριάζεται με
λίγο μυαλό, τότες αλήθεια καταντάει
φοβερό έλάττωμα! γιατί εύκόλα κα-
νείς γίνεται όργανο και πέφτει στή
χέρια τών πονηρών, πού τόν μεταχει-
ρίζονται γιά νά πετύχουν τό σκοπό
τους. Εύκόλα πείθεται ή άμυαλία του,
βλέπετε, από τό ένα μέρος και τό πά-
θος του από τ' άλλο, τόν τυφλώνει και
δέν μπορεί νά ξεχωρίσει τό καλό από
τό κακό! Έτσι είναι άξιος νά κάνει τό
κάθε τι μ' έλαφρή συνείδηση.

Πολύ φυσικό λοιπόν ό Πέτρος Λογ-
γίνος νά είναι άνακατωμένος σε μία
τέτοια υπόθεση.

(Άκολουθεί)

ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ ΚΑΙ ΦΙΛΟΞΕΝΗΣ

Ο τύραννος τών Συρακουσών Διο-
νύσιος ήταν πολύ ματαιόδοξος, αν και
είχε πολλά άλλα προτερήματά. Κά-
ποτε πού κάποιος φιλόσοφος, ό Φιλο-
ξένης, τόλμησε νά πει πως τά ποιή-
ματά του ήταν πολύ άσχημα, τόν έ-
πιασε και τόν έκλεισε στή φυλακή.
Στό ζήτημα αυτό βλέπετε ό Διονύ-
σιος έμοιαζε τού Νέρωνα, πού θεω-
ρούσε τόν έαυτό του σπουδαίο καλλι-
τέχνη, και τιμωρούσε σκληρά όποιον
είχε αντίθετη γνώμη.

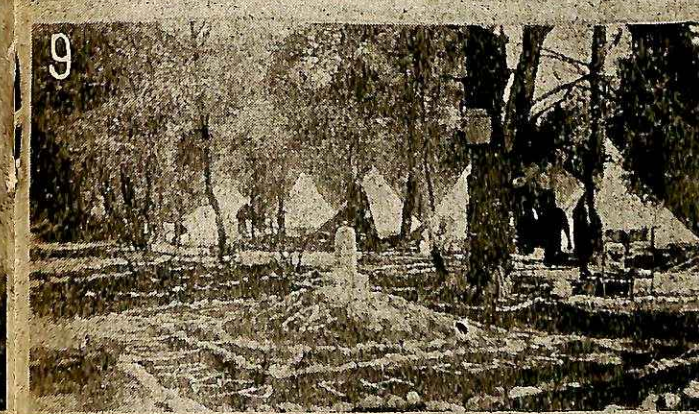
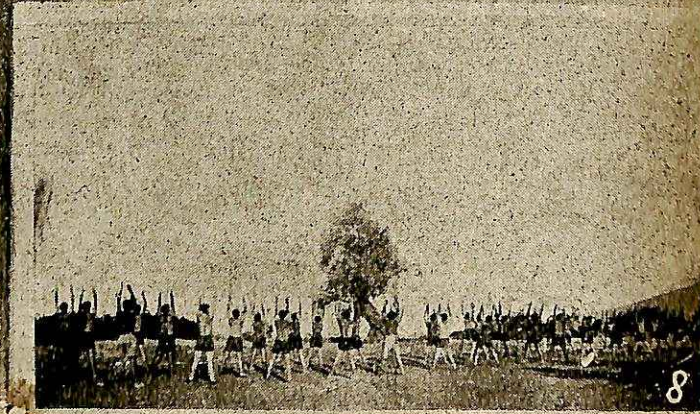
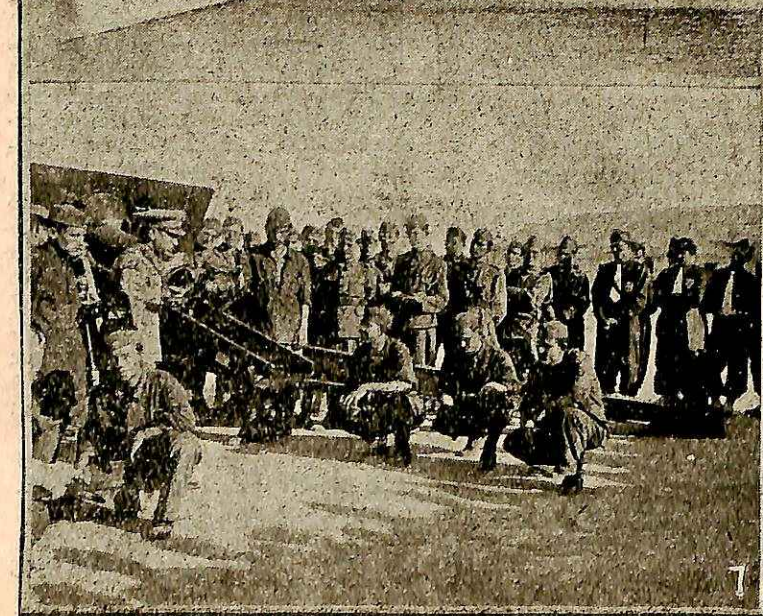
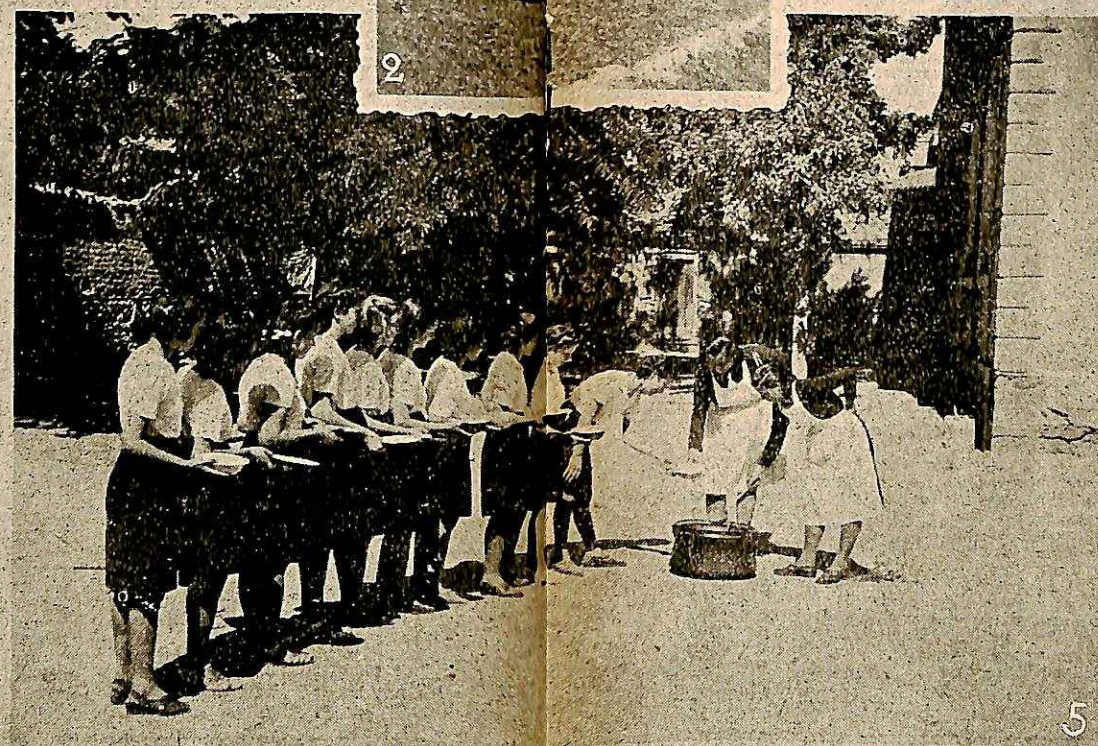
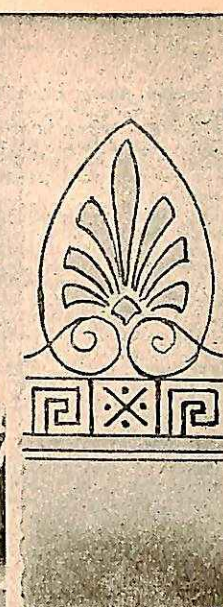
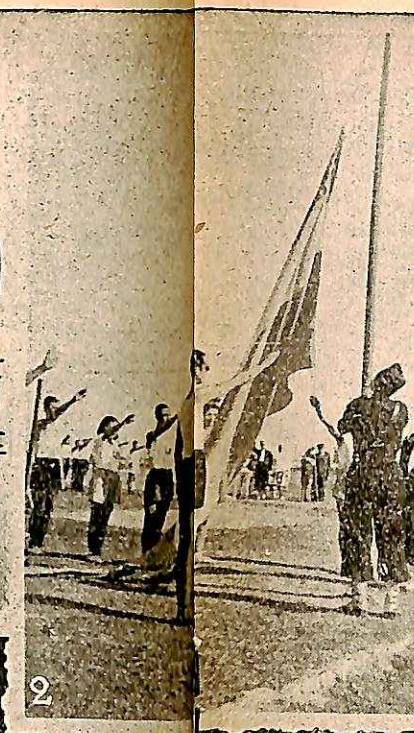
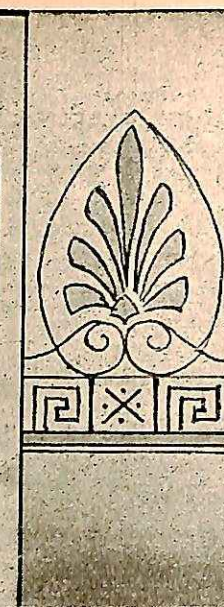
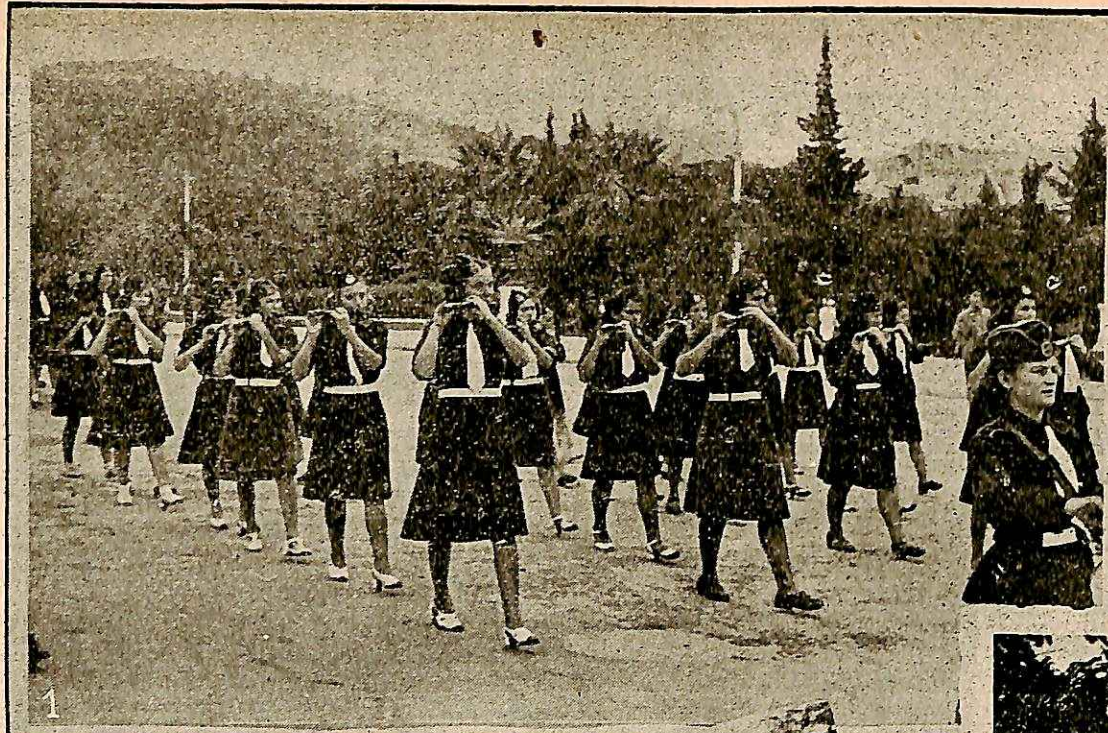
Ύστερα από λίγο καιρό ό Διονύ-
σιος έγραψε ένα άλλο ποίημα πού ό
ίδιος τό βρήκε τόσο άραιο, ώστε ήταν
άπολύτως βέβαιος πως και ό φυλα-
κισμένος φιλόσοφος θά τόβρισκε θαυ-
μάσιο.

Διέταξε λοιπόν νά τόν βγάλουν από
τήν φυλακή και νά τόν φέρουν στό πα-
λάτι του ν' άκούση τό άριστοβήρημά
του, βέβαιος ότι ό Φιλοξένης θά τό
έπαινούσε έξαιρετικά.

Ο φιλόσοφος άκουσε τό ποίημα σι-
ωπηλός, και αντί γιά τούς έπαινους
πού περίμενε ό Διονύσιος, τού είπε:

— Διέταξε νά με ξανακλείσουν στή
φυλακή!

Ο Διονύσιος ήταν έξυπνος άνθρω-
πος. "Αντί νά θυμώσει γέλασε και
συγχώρησε τόν φιλόσοφο.



1) Ἡ Φιλαρμονικὴ τῆς Ε. Ο. Ν. Θηλέων, Πρωτευούσης ἐν παρελάσει. 2) Ἐπαρισὶς τῆς σημαίας κατὰ τὴν Β' ἀθλητικὴν ἡμερίδα τῆς Ε. Ο. Ν. Πρεβέζης. 3) Ἀθλήτριαι τῆς 227ης Φάλαγγος Ε. Ο. Ν. Σεργῶν ἐν παρελάσει. 4) Φαλαγγίτισσαι καὶ Σκαπάνισσαι Ε. Ο. Ν. Λαμίας εἰς τὸ Στρατόπεδον τοῦ Τυμφρηστοῦ. 5) Διανομὴ συσσιτίου εἰς Φαλαγγίτισσας εἰς τὸ Στρατόπεδον Ε. Ο. Ν. Νέου Πετριταίου. 6) Σχηματισμὸς Ε. Ο. Ν. Θηλέων Τάντας τῆς Αἰγύπτου. 7 καὶ 10) Φαλαγγίται παρακολουθοῦντες γυμνάσια τοῦ Στρατοῦ. 8) Ἀσκήσεις Φαλαγγιτῶν εἰς τὸ Στρατόπεδον Δάφνης Εὐβοίας. 9) Κατασκήνωσις εἰς τὸ Στρατόπεδον Δάφνης Εὐβοίας.



«... διότι η αμείλικτος των πραγμάτων ανάγκη του επιβάλλει (του Κράτους) να οργανώσει την ενέργειαν παρέμβασίν του με σκοπόν να προσανατολίση την έθνικην οικονομίαν προς την γραμμὴν την οποίαν αυτή η πραγματική κατάσταση και η προοπτική του μέλλοντος υποδεικνύουν».

Ι. ΜΕΤΑΞΕΑΣ

Νέο κορίτσι,

Άγαπητή Φαλαγγίτισσα,

Υπάρχει μια λαϊκή παροιμία που κλείνει μέσα της μια δόκιμη σοφία, όπως γενικά όλες οι παροιμίες και οι μύθοι του λαού μας: «Ο καλός καπετάνιος στη φουρτούνα φαίνεται». Τότε βέβαια χρειάζεται όλη την έξυπνάδα του και την έτοιμότητα του πνεύματός του, τότε έχει ανάγκη της σωματικής και της ψυχικής του δύναμης. Τότε, όταν γύρω του λυσσάζουν τα στοιχεία, όταν το καράβι του παρακυλά και παραδέρνει μέσα στην τρικυμία και στο σκοτάδι, πρέπει από το θάρρος του να δώσει θάρρος κι' από την έλπίδα του έλπίδα. Τότε χρειάζεται να επιστρατεύσει όλες τις ικανότητές του για να βγει νικητής από τον μεγάλο αγώνα με τις θυμωμένες φυσικές δυνάμεις που ζητούν το χαμό του. Στην τρικυμία στέκει άγρυπνος ο καπετάνιος στη γέφυρα του καραβιού του κρατώντας σφιχτά ο ίδιος τον τιμόνι στα χέρια του, στη γαλήνη μόνο μπορεί να τ' αφήσει στα χέρια του ναυκλήρου του και να θελήσει να ησυχάσει, να κοιμηθεί.

Κατά τον ίδιον τρόπο κι' ένας Κυβερνήτης μιας χώρας. Τό να κυβερνήσει ένα λαό σε ήσυχες εποχές, σε γαλήνιες μέρες, είναι επίσης τέχνη ξεχωριστή, κατά τον Πλάτωνα. Όμως το να σταθί άφοβος και τολμηρός σε κρίσιμες περιστάσεις και σε χρόνια δίσεχτα είναι μια άρετή που βλαστάνει μόνο στους θεοσταλτούς Άρχηγούς, στους γνήσιους Ήγέτας.

Και σήμερα είναι ίσως μοναδική στην Ιστορία της Έλλάδος η εποχή μας. Ποτέ άλλοτε δεν ήταν γύρω της ο κόσμος σε τόσο αναθρασμό, ποτέ δεν απειλούσαν έξω από την πόρτα της τόσο δυνατοί ανεροστρόβιλοι, κίνδυνοι και αγωνίες. Σήμερα όλοι οι λαοί, έμπόλεμοι και μη, αγωνίζονται τον μεγάλο της υπέρβασης των αγώνων. Ίσως μόνο οι δυτικοί στη σωφροσύνη τους, και οι σάφρονες στην πρόβλεψη τους θα σταθούν όρθοί, νικητές, όταν φθάσει το τέλος της καταγίδας αυτής. Οι λαοί που είχαν την

τύχη να κυβερνώνται από αληθινούς και γνήσιους Άρχηγούς, από προβλεπτικούς οδηγούς, από στοργικούς πατέρες, από δυνατές κι' άδειλίες ψυχές. Τό τί θα συνέβαινε και στον Έλληνικό λαό αν δεν είχε την ευτυχία να έχει έναν τέτοιον Κυβερνήτη το ξέρουμε όλες μας και όλοι. Θα ρίχνονταν στη δίνη του άνεροστρόβιλου ίσως παράσυρμένος και άπροετοίμαστος υλικά και ψυχικά. Ποιος δεν μαντεύει το τέλος της πράξεως αυτής; Τώρα όμως μπορούμε να πούμε πως η ψυχή μας είναι αρκετά άσφαλμένη για κάθε μελλούμενο. Είναι δυνατή να αντιμετωπίσει το κάθε τι με το θάρρος του θάρρους Έκείνου. Όταν τα παιδιά μιας οικογενείας βλέπουν την τολμηρή του πατέρα τους δεν τρομάζουν για τίποτα. Κάτω από τη δική του τολμηρή βλαστάνει και φουντώνει η έλπίδα των και η δειλία δεν βρίσκει θέσι μέσα στην ψυχή τους.

Οι σημερινοί καιροί απαιτούν ήρωισμό σε όλη τη γραμμή και από όλους μας, άρσενικούς και θηλυκούς, μεγάλους και μικρούς. Ηρωϊσμό κάθε στιγμή και κάθε ώρα. Ίσως να μην μας πήρε άμεσα μέσα στον κύκλο του πόλεμου, έμμεσα όμως έχει φθάσει και στη δική μας εξώθυρα. Μας περιορίζει και μας στενοχωρεί με περιορισμούς και στερήσεις. Μας βρίσκει όμως προετοιμασμένους και έτοιμους για θυσίες.

Η στοργή του Κυβερνήτη μας έτοιμασε την ψυχή μας, της γεννησε την έμπιστοσύνη για την σάφρονα διαχείριση των λαϊκών μας πραγμάτων. της φούντωσε την πίστι για την περσκηπτική διάταξη όλων εκείνων που άφορουν σήμερα τη ζωή μας. Όταν ο Έδιος διαγγέλλει προς το λαό του το άπλο και παλλόμενο από στοργή διάγγελμα για την έντατική καλλιέργεια, όταν παρακαλή, προτρέπη και απαιτή να μην αφήσουμε ούτε μια σπιθαμή γης άκαλλιέργητη κι' άσπαρτη, όταν θέλει κι' από κάθε γλάστρα αν είναι δυνατό να βγί μια όκα πατάτες, αγωνίζεται τον υπέρτατο αγώνα για τη ζωή του λαού του. Μαζί του όμως έχει κατανοήσει πια και ο λαός αυτός ότι είναι σήμερα πολύ σοβαρά τα λόγια του αυτό κι' απαιτούν από όλους μας θρησκευτική ευσέβεια στην εκτέλεσή τους. Από αυτή μας την προσπάθεια, την ενέργεια, ξεαρτάνει η ζωή και η άντοχη όλων μας. Πρέπει να εξασφαλιστεί το ζωμι μας. Κι' αυτό το πρέπει είναι ίσως το πιο τρανό και το πιο μεγάλο πρέπει που ως τα τώρα άκούσαμε. Και πρέπει να

εξασφαλιστεί από μας τους ίδιους. Οι δρόμοι που έρχονται πριν το σιτάρι όλοένα κλείουν. Έτσι μπορούμε να πούμε πως βρισκόμαστε σ' έναν έμμεσο άποκλεισμό. Η γη μας όμως πρέπει να μας θρέψει και σ' αυτή τώρα ως στρέψουμε όλη την άγάπη και τη στοργή μας. Άς δουλέψουμε όλοι μας έντατικά, ως πού να περάσει η μπόρα. Από τον άγρότη στα πλατιά χωράφια του, ως την οίκοκυρά στο μικρό της κηπάκι ως κυριαρχή το άξίωμα Έκείνου: «Ούτε σπιθαμή γης άκαλλιέργητη!» Η ζωή έχει τις απαιτήσεις της, που κάποτε είναι σκληρές. Τό τριαντάφυλλο είναι όρατο, αλλά η πατάτα και το μαρούλακι άναγκαία. Τό πρώτο είναι άισθητική και πολυτέλεια, το δεύτερο ζωική άπαιτησι.

Άγαπητά μου κορίτσια,

Ο ρόλος της γυναίκας σήμερα, της νοικοκυράς, είναι πιο σπουδαίος από κάθε εποχή. Είναι κι' αυτή ένας μικρός κυβερνήτης μέσα στον κύκλο της οικογενείας της. Πρέπει ήρωϊκά να σταθί στο τιμόνι. Άς μην τό αφήσει σήμερα στα χέρια του ναυκλήρου, ως το κρατήση δυνατά στα δικά της τα χέρια. Άς παραμερίσει κάθε άλλη σκέψη, κάθε άτομική έπιθυμία και ως σταθί άρχόντισσα και κυβερνήτισσα στον κύκλο του μικρού συνόλου της οικογενείας της, έπομένως και του μεγάλου συνόλου του λαού της. Άς προσέξει σήμερα και τα έλάχιστα, εκείνα που πριν δεν έδινε, γιατί ίσως δεν ήταν ανάγκη να δώσει, προσοχή. Άς άρχισι πραγματικά από το ψίχουλο, από το ξεροκόμματο. Γιατί να τρώει η κόττα το ψίχουλο κι' ο σκύλος το ξεροκόμματο; Οι άριθμοι του Ύφυπουργείου Άγορανομίας μιλάνε μια ευγλωττη γλώσσα. 8 δράμα ψωμι οικονομία τη μέρα από ξερά και ψίχουλα οικονομούν στις 1.750.000 έλληνικές οικογένειες 40 τόννους σιτάρι, δηλ. 313.200 δρχ. την ήμέρα και 114.000.000 το χρόνο. Τό φαντασθήκατε αυτό, άγαπητές μου νοικοκυρούλες; Τώρα όμως πού τό μάθατε, φροντίσετε για το ψίχουλο. Με τον τρόπο αυτό συντελείτε στη διατήρησι της ζωής του λαού μας. Εκτελείτε το ιερών καθήκον που από το Θεό σας έχει άνατεθή. Εκπληρώνετε την έντολή του Άρχηγού μας. Συντελείτε στη διατήρησι της φυλής. Βοηθείτε σαν καλοί και σείς Κυβερνήτες να περάσει το καράβι της οικογενείας τον κακό καιρό, όπως Έκείνος προσπαθεί να περάσει το έθνικό μας καράβι σάο και άβλαβές μέσα από την παγκόσμια τρικυμία.

Σ. Καρ.



Δεν έχουμε βέβαια μαρμάρινα παλάτια, αλλά πάντως καμιά σκάλα, κανένα άγαλματάκι ή στο μπουφέ μας καμιά πλάκα, που θέλουμε να διατηρούμε καθαρά. Άς προσέξουμε λοιπόν.

1) Μάρμαρα χωρίς κηλίδες. Τα καθαρίζουμε πλένοντάς τα με χλιαρή σαπουνάδα, τα ξεπλένουμε με καθαρό νερό, τα σκουπίζουμε, τα γυαλίζουμε έλαφρά με άνκοστικ από λευκό κερί, ή με έλαιόλαδο. Έάν έχουμε να καθαρίσουμε μεγάλας έπιφανείας, χρησιμοποιούμε μαύρο σαπούνι ή σόδα, διαλυμένα σε ζεστό νερό.

2) Μάρμαρα κηλιδωμένα. Τα καθαρίζουμε, έάν τα πλύνουμε με οινόπνευμα 95ο ή με νερό σόδας. Σχηματίζουμε μια ζύμη με chloiture de chaux σε μικρή ποσότητα με blanc d'Espagne και

με νερό. Άλείφουμε άφθόνως τα κηλιδωμένα μέρη. Τα αφήνουμε να ποτισθούν επί μια ώρα. Άφαιρούμε τη ζύμη, πλένουμε με καθαρό νερό, σκουπίζουμε, τα περνάμε με άνκοστικ και τα λουστράρουμε.

3) Μάρμαρα με κηλίδες από λιπαρές ουσίες. Σχηματίζουμε μια ζύμη με blanc d'Espagne και με βενζίνη και προσάινουμε όπως άνωτέρω.

4) Μάρμαρα χρωματιστά. Χρησιμοποιούμε ίσα μέρη carbonate de soude, έλαφρόπετρας και μαύρου σαπουνιού. Προσθέτουμε βραστό νερό για να σχηματίσουμε μια ζύμη και ένεργούμε ως άνωτέρω.

Παρατηρήσεις: Μην αφήνετε ποτέ να παραμένουν καρποί χυμώδεις, όξέα ή έόανς λιπαρά στα εκ μαρμάρου άντικείμενα. Οι ουσίες αυτές προσενούν

κηλίδες σχεδόν πάντοτε άνεξίτηλες.

Μη μεταχειρίζεστε ποτέ όξέα, ποτέ μεταλλικά σαπούνια. Τα όξέα προσβάλλουν τα μάρμαρα. Θα προσέξουμε λοιπόν να μη χύνεται κρασί, χυμός φρούτων ή άλλα όξέα στα εκ μαρμάρου άντικείμενα. Έάν συμβή ένα τέτοιο, θα τό διορθώσουμε με πλύσιμο δι' ένός άλκαλικού υγρού και με έπίθεσιν ζεστής πάραφίνης, την οποίαν τρίβουμε άκολουθως πολύ δυνατά για να γυαλίση τό μάρμαρο.

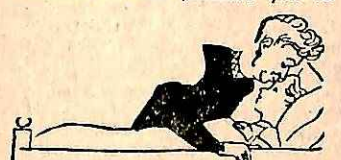
Μάρμαρα σπασμένα: Για τα σπασμένα μάρμαρα σχηματίζουμε μια ζύμη από silicate de soude και κιμωλία ή από άνωδρον άσβεστον και με άσπράδι αούου. Άλείφουμε τα μέρη που θέλουμε να ένώσουμε, τα δένουμε με σπάγγο προσεκτικά για να ένωθούν καλά και να προσκολληθούν.

Μερικές παιδαγωγικές συμβουλές

Η ΓΙΑΓΙΑ ΕΙΧΕ ΔΙΚΗ

Κάποτε μέσα στην προσπάθειά μας να διορθώσουμε το παιδί μας από ένα ελάττωμα ή να τό τιμωρήσουμε για κάτι που έκανε έφενόσκοιμε τιμωρίες, που έμείς νομίζουμε άκίνδυνες και κατ'άλληλες, ενώ πραγματικά αυτές μπορεί να είναι σαν μαχαίρια, που κόβουν την χρυσή κλωστή της τρυφερότητας και της έμπιστοσύνης άνάμεσα σε μας και το παιδί μας. Αυτό φυσικά, αν δεν είμαστε καλοί παρατηρητές και αν δεν έχουμε κάπως άσχοληθί με τη ψυχολογία του παιδιού, δεν μπορούμε να τό καταλάβουμε. Η παιδική ψυχή είναι κάτι πολύ τρυφερό και πολύπλοκο. Πρέπει να την πλησιάζουμε με σεβασμό μελετώντας την, αλλά άποφεύγοντας να την έγγισουμε. Άς προσέξουμε λοιπόν και ως μελετούμε πολύ τις τιμωρίες που τό έπιβάλλουμε. Πρώτα-πρώτα ως έξετάσουμε τον παιδικό χαρακτήρα. Ένα παιδί μπορεί να πειραχθεί πολύ με μια προσβολή κι' ένα άλλο να μην τό νοιάσει ούτε και ο μπάτσος.

Είναι αλήθεια πως ο Γιαννάκης έφερε στο σπίτι άταλαίο έλεγχο. Στην άριθμητική είχε κακό βαθμό με τρισεπίστοτερα στην όρθογραφία. Όλοι στο σπίτι του ήτανε μαζί του θυμωμένοι. Ζητούσαν να βρουν ποιά θάτανε ή τιμωρία που θάπρεπε να τό βάλλουνε για να



μην επαναληφθί το κακό. Η μαμά έπρότεινε να τον αφήσουν νηστικό. Μα αυτό ίσως νάβλαπτε την υγεία του! Λοιπόν; Θα πήγαι-

Η άλλαγή

Άς μιλήσουμε πάλι για ένα παλιό φόρεμα, που με λίγη προσπάθεια και θέλησι θα γίνη της μόδας και θα μπορούμε μ' εύχαρίστησι να τό φορούμε χωρίς να μας γεννά τό κουραστικό συναίσθημα ότι δεν είμαστε της μόδας ντυμένες.

Ξηλώνουμε την μπάσκα από τό παλιό φόρεμα και τη μεταβάλλουμε στο κορσεδάκι της μέσης και στη σεμιζέτα, που τη γαρνιρούμε με ντυμένα κουμπάκια. Ένας πολύ μικρός καλλάρος, όμως μεγάλη γραβάτα από χρυσάτι στο μεταξωτό δίνει ένα μοντέρνο στίλ. Η στενή ζώνη μπορεί να φοντραρισθί με τό ίδιο μεταξωτό της γραβά-

νε στο κρεβάτι του χωρίς να τό δώσουν τό συνθιασμένο φιλι της καληνύχτας. Έτσι θα πρόσχε άλλη φορά. Ο Γιαννάκης σοδαρός κι' άμύλητος χώθηκε στο κρεβάτι. Η μικρή του καρδιά πήγαινε να σπάσει από παράπονο.

Η γιαγιά όμως δεν μπόρεσε να κρατηθί. Άνέθηκε στο δωμάτιο των παιδιών και πλησίασε στο κρεβάτι του Γιαννάκη. Τον βρήκε πλημμυρισμένο σε δάκρυα κάτω από τό σκέπασμα. Έσκυψε, τον φίλησε και τό είπε τη συνθιασμένη της καληνύχτα. Της γέλασε μέσα από τό κλαμένο του πρόσωπο κι' άποκοιμήθηκε. Η γιαγιά είχε ψυχολογήσει τό παιδί. Ήτανε ένα ευαίσθητο πλάσμα. Καλύτερα να μην τό έδιναν τό βραδινό φαγητό, παρά να τό στερούσαν τό βραδινό φιλι. Ήτανε σκληρή ή τιμωρία γι' αυτό, σκληρή γιατί τό στερούσε την άγάπη εκείνων, που αγαπούσε. Αργότερα και παλληκάρι θα μιλά για τό φιλι Εκείνου της γιαγιάς, για τό πιο γλυκό φιλι στη ζωή του.

τας έτσι πού να σχηματίζεται φυτίλι κι' από τις δύο μεριές της ζώνης πού κρατιέται με κουμπιά. Τα μανικάκια ξηλώνονται και



κόβονται πάνω σε μοντέρνο χνάρι με 3 πιέτες στους ώμους για να τους φαράλινουν. Έπειδή είναι κατεστραμμένες οι μισογάλες, από τό φάρδος των παλιών μανικιών κόβουμε ένα στενό καταμάνικο και τό κουρελιασμένο άντικαθίσταται με τό γερό.

Τα μανίκια φυτλώνονται επίσης με τό χρωματιστό μεταξωτό. Έτσι από τό παλιό φόρεμα άποκτήσαμε τό καινούργιο, και είναι αρκετά κομψό και νόστιμο, όπως δείχνει τό σκίτσό μας.

Νόστιμο στην όψι και στη γεύσι

Πολλές φορές φέρνουμε σολωμό στο τραπέζι. Σχεδόν όμως πάντοτε ή θέα του δεν μας κινεί τό ενδιαφέρον και την όρεξι. Κι' αυτό γιατί είναι κομματιασμένο σαν βγή από τό κουτί και φαίνεται μάλλον σαν άπροσδιόριστι κι' άκατανόητη σαλάτα παρά σαν ψάρι. Πρώτα-πρώτα πρέπει να προσπαθούμε ν' ανοίγουμε τό κουτί καλά για να μη μασάει. Άκόμα μπορούμε με λίγη θέλησι και προσπάθεια να τό διορθώσουμε και στην όψι και στη γεύσι. Τον τρώμε συνηθως κρύο με λεμόνι και λάδι. Άς δοκιμάσουμε κι' έναν άλλον τρόπο.

Ανοίγουμε τό κουτί και πριν βγάλουμε τό περιεχόμενό του τό ξεπλύνουμε στο ζωμι του μέσας υπέν-μαρι, δηλ. βάζουμε τό κουτί μέσα σε καθαρόλα νερό που βράζει.

Έτοιμάζουμε μια σάλτσα πηχτή σαν μαγιονέζα. Χτυπούμε δύο κρόκους αυγών και τους βάζουμε κι' αυτούς σε δοχείο μικρό, επίσης σε υπέν-μαρι με πιπέρι. Έπίσης σε άλλο δοχείο βράζετε ένα ποτηράκι ψύδι με νερό στο οποίο ρίχνετε μικρά κρομμυδάκια ίσως και καρόττα. Όταν βράσουν τα περνάτε από τό τρυπητό. Κι' όταν θα σερβίρετε άνακατεύετε τ' αυγά με τό

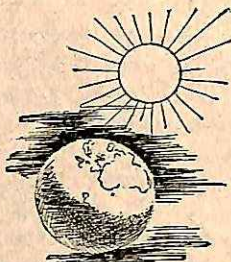


ξύδι κλπ. και γαρνίρετε ζεστό τό σολωμό. Κομμάτια λεμόνι και πρασινάδα δηλ. μαρουλόφυλλα γύρω του δίνουν εύχάριστη όψη.

ΠΟΛΛΑ ΚΑΙ ΔΙΑΦΟΡΑ

ΤΑ ΘΕΡΜΟΤΕΡΑ ΣΗΜΕΙΑ

Τών 'Αθηνών οι καλοκαιρινές ζέστες είναι σχεδόν... χειμῶνας ἐν συγκρίσει με τὴ ζέστη πού



κάνει σὲ πολλά μέρη τῆς γῆς. Ἐπὶ παραδείγματι, στὴν Ἀζία, στὴν ἔρημη πεδιάδα τοῦ Σαβάρ (στὴ Β. Ἀφρική) ἡ θερμοκρασία ἔφθασε κάποτε στοὺς 136° ὑπὸ σκιάν, ἡ δὲ μέση θερμοκρασία ὅλου τοῦ χρόνου εἶναι 70 βαθμοί.

Ἐπίσης στὸ Γκρίλανδ-ράντι, τῆς Κιουλάνδος τοῦ Θανάτου, στὴ Καλιφόρνια, τὸ καλοκαίρι ἡ θερμοκρασία ποτὲ σχεδὸν δὲν πέφτει κάτω ἀπ' τοὺς 120 βαθμούς.

Τὸ φθινοπωρινὸ ὅμως σημεῖο τῆς γῆς ἔξερτε πού βρίσκεται; Στὴν Σιβηρία, στὸ Βερκογιάνσκ, ὅπου τὸν χειμῶνα ἡ θερμοκρασία κατεβαίνει στοὺς 80 καὶ 85 βαθμούς κάτω ἀπ' τὸ μηδέν, ἐνῶ τὸ καλοκαίρι φθάνει τοὺς 80 ὡς 90 ὑπὲρ τὸ μηδέν. Δράμα δηλαδὴ, τόσο τὸν χειμῶνα ὅσο καὶ τὸ καλοκαίρι.

Ο «ΕΡΜΗΣ» ΤΟΥ ΠΡΑΞΙΤΕΛΟΥΣ

Ξέρετε ὅτι τὸ ὑπέροχο ἀριστοῦργημα τοῦ Πραξιτέλους, ὁ περίφημος «Ἑρμῆς», δὲν εἶναι παρὰ περίπου 60 χρόνια πού ἐκανεῖδε — μετὰ τὴν ἀρχαιότητα — τὸ φῶς τοῦ ἡλίου;

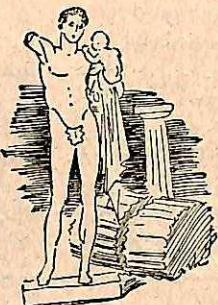
Ὁ Χριστιανισμὸς εἶχε ἀρχίσει νὰ διαδίδεται εὐρύτατα στὴν Ἑλλάδα ὅταν ὁ Αὐτοκράτωρ τοῦ Βυζαντίου, Θεόδωρος ὁ Β' (στὰ 426 μ. Χ.) διέταξε νὰ παύσουν οἱ Ὀλυμπιακοὶ ἀγῶνες, οἱ ὁποῖοι τότε σὲν εἶχαν μὲ τὴν λατρείαν τῶν θεῶν τοῦ Ὀλύμπου.

Ἔτσι ἡ ζωὴ ἄρχισε σιγά-σιγά νὰ σέβηται στὴ γράφικη Ὀλυμπία. Οἱ αἰῶνες περνοῦσαν ὁ ἕνας ὀστερα ἀπὸ τὸν ἄλλον ἀπὸ πᾶνους τῆς καὶ ὁ χρόνος μοιραία ἔφερε τὸ ἀποτέλεσμά του. Τὰ ἀγάλματα ἔπεσαν, τὰ οἰκοδομήματα κατέρρευσαν καὶ σὲ λίγο τὸ πᾶν εἶχε ταφῇ κάτω ἀπὸ χῶματα καὶ ὄγκους γῆς.

Σλαῦοι, Γάλλοι, Βενετοί, Τούρκοι, πέρασαν ἀπ' τὴν Πελοπόννησο ὡς κατακτηταί, ἀλλὰ κανεὶς δὲ σκέφθηκε τοὺς θεσμούς πού θὰ ἔπρεπε νὰ ἴσταν θαμμένοι στὴν Ὀλυμπία.

Ἡ πρωτοβουλία ἀνίηκε στὸν Σάξωνα Σάντλερ, ὁ ὁποῖος πρῶτος ἀνεκίνησε τὸ ζήτημα στὰ 1766.

Ἀλλὰ δὲν εἶχαν ἔρδει φαίνεται ἄκόμα ἡ ὥρα... Διάφορα ἐμπόδια ἀνέβησαν τὴν ἀνασκαφὴς μέχρι τοῦ 1874, ὅποτε ὅπὸ τὴν ἡγεσίαν τοῦ καθηγητοῦ



Κούρτιου οἱ ἐργασίες ἤρξαν γιὰ νὰ περατωθοῦν στὰ 1881 καὶ νὰ χάρισουν τοσούτους καὶ τόσους θεσμούς στὴν ἀνθρωπότητα καὶ τὸν ἑλληνισμό, μετὰ τοῦ ὁποῖου καὶ τὸν πολῦτιμο «Ἑρμῆ».

ΠΟΤΕ ΕΦΕΥΡΕΘΗ ΤΟ ΛΑΔΙ

Τὸ λάδι ἦτο γνωστὸν στὸν κόσμο ἀπὸ τὴν ἀρχαιότητα. Ἀναφέρεται δὲ συχνά εἰς τὴν Ἀγίαν Γραφήν, ὅπου φαίνεται ὅτι ἡτὸ γνωστὸν ἐπὶ Ἰακώβ καὶ Μωυσέως.

Μόνον πού τότε τὸ λάδι δὲν ἔβγαίνε σὲ ἐλαιοτριβεία. Τὶς ἐ-

ληγὲς τὶς κοπάνιζαν σὲ μεγάλα γουδιά καὶ ἐβγαίνε τὸ λάδι. Στὴν Ἑλλάδα τὸ λάδι τὸ πρῶ-



τογνώριζαν στὴν Ἀττικὴ, φαίνεται δὲ ὅτι αὐτὸ ὀφείλεται στὸν Κέκρωπα.

Ὁ Κέκρωψ κατήγετο ἀπ' τὴ Σαῖδα, πόλιν τῆς Κάτω Αἰγύπτου, ὅπου ἡ ἑλὰ ἦτο γνωστότατη καὶ ἡ καλλιέργειά της ἡ κυριώτερη ἐνασχόλησις τῶν κατοίκων.

Ὁ ἡγεμὼν αὐτός, βλέποντας ὅτι τὸ ἔδαφος τῆς Ἀττικῆς ἦταν κατάλληλο γιὰ τὴν καλλιέργεια τῆς ἑλῆς, ἐφρόντισε καὶ ἐφύτευσε πολλὰς ἀπ' αὐτὲς, σὲ λίγο δὲ ἡ χρῆσις τοῦ ἐλαίου εἶχε γενικευθῇ.

Σήμερα ἡ Ἑλλάς κατέχει μιά ἀπὸ τὶς πρῶτες θέσεις στὴν παγκόσμιο παραγωγή ἐλαίου.

ΛΟΥΛΟΥΔΙ ΠΟΥ ΑΝΑΣΤΑΙΝΕΤΑΙ

Στὴν Ἀραβία, τὴ Συρία καὶ τὴν Αἴγυπτο ὑπάρχει ἓνα λουλούδι, τὸ ῥόδον τῆς Ἱερικῆς, πού μαραινεται καὶ ξανανθίζει.

Ἀμα τὸ βάλῃ κανεὶς — μαρμαμένο — στὸ νερὸ, τὸ λουλούδι ξανανθίζει καὶ χρώματά του, τὰ μπουμπουκία του ἀνοίγουν καὶ τὰ πέταλά του ἀνασηλώνονται.

Ἀμα τὸ βγάλῃ κανεὶς ἀπ' τὸ νερὸ τὸ λουλούδι φθίνει σιγά-σιγά καὶ σὲ λίγο μαραινεται ἐντελῶς.

Λέγεται ὅτι τὸ λουλούδι αὐτὸ

ἀνθίζει τὴν ἡμέρα καὶ τὴν ὥρα πού γεννήθηκε ὁ Χριστός.

ΣΤΗ ΓΗ ΤΟΥ ΠΥΡΟΣ

Οἱ Ἰθαγενεῖς τῆς Γῆς τοῦ Πυρός εἶναι μιά ἀπὸ τὶς ἀσχημότερες φυλὲς τοῦ κόσμου. ἔχουν ἀπαίσια μαῦρα μαλλιά καὶ στόμα μεγάλο, πού θυμίζει τὸ στόμα τοῦ καρχαρία. Γυρίζουν σχεδὸν γυμνοί, ἀλλὰ προφυλάσσονται ἀπ' τὶς καιρικὲς μεταβολὰς ἀπὸ ἓνα παχύτατο... στρώμα λέρας πού ἔχουν στὰ κορμιά τους.

Τρέφονται μὲ ψάρια ὡμά, τὰ ὁποῖα δὲν πίνουν αὐτοὶ ἀλλὰ οἱ σκύλοι τους, γιὰτὶ εἶναι τρομερὰ τεμπέληδες.

Τὰ σπιτία τους εἶναι ὁμοία μετὰ τὰς κατοικίαις τῶν Ἑσκιμῶν. Πεθαίνουν ὅλοι νέοι, γιὰτὶ τὸ



κλίμα εἶναι ἀπαίσιο, οἱ δὲ νεκροὶ θάπτονται στὶς σχισμὲς τῶν ἀποκρήνων βράχων.



ΑΠΟ ΤΑ ΠΑΡΑΜΥΘΙΑ ΤΟΥ ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΛΑΟΥ

Ο ΜΙΣΟΣ ΑΝΘΡΩΠΟΣ ΚΑΙ ΤΟ ΨΑΡΙ



Ἦταν μιά γυναίκα πού δὲν ἔκανε παιδιά, καὶ μιά φορὰ παρακάλεσε τὸ Θεό· Θεέ μου δός μου ἓνα παιδί, κι' ἄς εἶναι καὶ μισό. Ὁ Θεὸς τὴν ἄκουσε καὶ τῆς ἔδωσε ἓνα παιδί μισό, μὲ μισὸ κεφάλι, μ' ἓνα πόδι, μ' ἓνα χέρι, μὲ μισὸ κορμί, μὲ μισὴ μύτη. Σὰν τέτοιο πού ἦταν, τὸ εἶχαν μέσ' στὸ σπίτι, καὶ δὲν τὸ ἔστελναν στὸ σκολειό, οὔτε σὲ καμμιὰ δουλειά.

Μιά μέρα λέει τῆς μάνας του:

— Μάνα, δὲ μοῦ δίνεις ἓνα τσεκούρι κι' ἓνα μουλάρι νὰ πάω νὰ κόψω ξύλα;

Κι' ἡ μάνα του τοῦ εἶπε:

— Ποῦ μπορεῖς ἐσύ, παιδί μου, μισὸς ἀνθρώπος, νὰ κόψῃ ξύλα;

Αὐτὸς τὴν παρακάλεσε καὶ πάλι, καὶ τότες αὐτὴ τοῦ ἔδωσε ἓνα τσεκούρι κι' ἓνα μουλάρι, καὶ πήγαινε κι' ἔκοψε ξύλα καὶ τᾶφερνε στὸ σπίτι. Καὶ μιά φορὰ, καθὼς πήγαινε νὰ κόψῃ ξύλα, πέρασε ἀπὸ κάτω ἀπ' τὸ παλάτι τῆς βασιλοπούλας. Στέκονταν πάνω στὸ μουλάρι τοῦ ὁρῶς μετὸ ἓνα πόδι, καὶ σὰν τὸν εἶδε ἡ βασιλοπούλα γέλασε καὶ φώναξε καὶ τὶς δούλες νὰ τὸν ἱδοῦν: Ἐλάτε νὰ δῆτε τὸν μισάδη! Καὶ σὰν τὸν εἶδαν, ξεκαρδίστηκαν ἀπὸ τὰ γέλια. Μὰ ἐκεῖ, καθὼς τὸν κοιτοῦσαν, τοῦ ἔπεσε κατὰ γῆς τὸ τσεκούρι καὶ κάθονταν καὶ στοχαζόνταν κι' ἔλεγε:

— Νὰ κατεβῶ νὰ τὸ πάρω; Νὰ μὴν κατεβῶ;

Ὡστόσο δὲν κατέβηκε, καὶ τὸ ἄφησε τὸ τσεκούρι.

Τότες ἡ βασιλοπούλα εἶπε στὶς δούλες της:

— Κοιτάξτε τὸ μισάδη! Τοῦπесе τὸ τσεκούρι καὶ δὲν κατέβηκε νὰ τὸ πάρῃ.

Πῆγε λίγο πάρα κάτω, τοῦ ἔπεσε κι' ἡ τριχιά, κι' εἶπε πάλι:



Τότε τοῦ εἶπε ὁ μισάδης: «Φόρτωσέ μου τὸ μουλάρι ξύλα».

— Νὰ κατεβῶ νὰ πάρω τὴν τριχιά; Νὰ μὴν κατεβῶ;

Δὲν θέλησε νὰ κατεβῇ καὶ τὴν ἄφησε κι' ἐκεῖνη. Πάλι εἶπε ἡ βασιλοπούλα στὶς δούλες της: Κοιτάξτε τὸν μισάδη! Τοῦπесе ἡ τριχιά, καὶ δὲν κατέβηκε νὰ τὴν πάρῃ.

Τότε αὐτὸς πήγε ἐκεῖ πού ἔκοψε τὰ ξύλα, κι' ἐκεῖ στοχαζόνταν μετὰ τὸ τσεκούρι νὰ τὰ κόψῃ.

Σιμὰ ἐκεῖ ἦταν μιά λίμνη, κι' ἐκεῖ πού στοχαζόνταν γιὰ τὸ τσεκούρι, εἶδε ἓνα ψάρι στὴ λίμνη πού ἔπλεε. Ρίχνει κι' αὐτὸς τὴ φλοκάτα του καὶ τὸ πιάνει. Σὰν τόπιασε, τοῦ λέει τὸ ψάρι:

— Γλύτωσέ με, καὶ θὰ σοῦ δεῖξω μιά τέχνη πού ὀ,τι θέλεις νὰ γίνεταί!

Τότες τοῦ εἶπε ὁ μισάδης:

— Φόρτωσέ μου τὸ μουλάρι ξύλα, νὰ ἱδῶ ἂν εἶναι σωστός ὁ λόγος σου.

Καὶ τὸ ψάρι εἶπε:

— Πρῶτος λόγος τοῦ Θεοῦ καὶ δεῦτερος τοῦ ψαριοῦ, νὰ φορτωθῇ τὸ μουλάρι ξύλα!

Κι' ἀμέσως τὸ μουλάρι βρέθηκε φορτωμένο ξύλα. Ὁ μισάδης σὰν τὸ εἶδε, λέει τοῦ ψαριοῦ, νὰ τοῦ εἰπῇ αὐτὴ τὴν τέχνη, καὶ νὰ τὸ γλυτώσῃ.

Τότες τοῦ λέει τὸ ψάρι:

— Νὰ λές: Πρῶτος λόγος τοῦ Θεοῦ καὶ δεῦτερος τοῦ ψαριοῦ, νὰ γίνῃ τὸ τᾶδε· κι' ἀμέσως ὀ,τι λές θὰ γίνεταί.

Κι' ἀφοῦ συμφώνησαν, ἀπόλυσε τὸ ψάρι, πήρε τὸ μουλάρι τοῦ φορτωμένου ξύλα, καὶ γυρνώντας στὸ χωριό του ἔβγαλε ἓνας τρανὸς ἀνθρώπος.

ΟΙ ΔΥΟ ΦΙΛΟΙ ΤΩΝ ΣΥΡΑΚΟΥΣΩΝ

Αὐτὴ ἡ ἀληθινὴ ἱστορία ἔγινε στὶς Συρακούσες τὸ 380 π. Χ. Ἐκεῖνη τὴν ἐποχὴ κρατοῦσε τὴν ἀρχὴ αὐτὰ χεiriά του ὁ τύραννος Διονύσιος ὁ νεώτερος.

Ὁ τύραννος αὐτὸς ἦταν καλὸς στρατηγός, καὶ μέσᾳ σ' ἑλάχιστο χρονικὸ διάστημα κατεστρώσε τοὺς δυνατοὺς ἐχθροὺς τῶν Συρακῶν, τοὺς Καρχηδόνιους, κι' ἔκανε τὶς Συρακούσες τὴν πῶ πλούσια πόλιν τῆς ἀποικίας.

Αὐτὰ τὸν πρῶτον χρόνον ὅμως, τὰ ἔβησαν σοφάρᾳ καὶ μεγάλα ἐλαττώματα. Ἦταν ἓνας ἀνθρώπος ἐγωῦστος καὶ θυμῶδης, πού δὲν σεβόνταν τοὺς νόμους, καὶ φερνόνταν πάλυ ἀδίκᾳ καὶ σκληρᾳ. Γιὰ τὸν λόγο αὐτὸ εἶχε πολλοὺς ἐχθροὺς πού ὁ περισσότεροι ἦταν παλαιοὶ τὸ φίλοι.

Ἐκεῖνες οἱ ἐποχὲς ἦταν βάρβαρες καὶ σκληρὲς. Ἐνὰς τύραννος κακός, πού δὲν ἀγαπιόνταν ἀπὸ τὸ λαὸ του, ζῶσε πάντα μετὰ τὸ φόβο πᾶς κάποτε θάφτανε ἡ ὥρα νὰ πληρώσῃ τὶς ἀδικίες πού ἔκανε, καὶ ἡ σκέψις αὐτὴ ἔκανε τὴν ζωὴ του μαρτυρικὴ.

Γι' αὐτὸ διηγούνται γιὰ τὸν Διονύσιον πᾶς κάποτε τάχα, ἓνας φίλος του, ὁ Δαμοκλῆς ἐξέφρασε τὴν εὐχὴ νὰ γευθῇ ἔστω καὶ γιὰ μιά μοναχὰ μέρα τὴν εὐτυχία νὰ εἶναι τύραννος.

Ὁ Διονύσιος τὸν ἄκουσε, καὶ ἀπεφάσισε νὰ τὸν κἀν νὰ δοκιμάσῃ τὶς χαρὲς τῆς ἐξουσίας του.

Ἔγινε κατὰ τὶς προσαγῆς του, καὶ ὁ Δαμοκλῆς δὲν χόρταινε νὰ

παίξῃ τὸν ἀρχόντα, νὰ κἀν τοὺς δούλους νὰ τρέμουν, καὶ νὰ προστάξῃ. Ἐκεῖ ὅμως πού ἔβγαλε κι' ἔβγαλε κι' ἔβγαλε διαταγὰς, αἰσθάνθηκε μιά σκία πού ἔφευγε μπροστά του. Σήκωσε τὰ μάτια στὸ ταβάνι, καὶ μ' ἀμνηστὴ τρομὰ εἶδε κρεμασμένον πάνω ἀπὸ τὸ κεφάλι του ἓνα γυμνὸ, βαρὺ σπαθί, πού κρατιόνταν μόνον ἀπὸ μιά τριχιά.

Γι' αὐτὸ κι' ἡ φράσις αὐτὴ σπᾶθη τοῦ Δαμοκλέους ἔμεινε, καὶ τὴν μεταχειρίζαστε ἀκόμη καὶ σήμερον μιλώντας γιὰ ἓνα μεγάλο κίνδυνον πού μᾶς ἀπειλεῖ.

Κι' ἀληθινὸ νὰ μὴν εἶναι τὸ ἀνέκδοτο, δειχνεῖ πάντως ἀρκετὰ μέσᾳ σὲ ποιά τρομὰ ζῶσε ὁ τύραννος. Γι' αὐτὸ λίγο νὰ τοῦ φανούνταν κάποιος ὁποῖος ἡ ἐπικίνδυνος, τὸν κατεβίβαζε ἀμέσως σὲ θάνατον.

Ἔτσι γιὰ ὁποῖες, χωρὶς καμμιὰ βῆσι, κατεβίκατε σὲ θάνατον καὶ ἓνα νεαρὸ Συρακούσιον, τὸν Φιντία.

Ὁ νέος αὐτὸς πού δὲν περιέμενε τὴν ἀδικὴ καταδίκη, παρεκάλεσε τὸν τύραννον νὰ τὸν κἀν μιά χάρι: ἔλεγε πολλὰς καὶ σπουδαίας δουλειὰς ἐπὶ τῇ μητρόπολιν, κι' ἔπρεπε νὰ πᾶν ὁ ἴδιος νὰ τὶς κανονίσῃ. Ζητοῦσε μοναχὰ νὰ τὸν ἀφήσουν λίγες ἡμέρες νὰ πᾶν στὴν Ἑλλάδα, νὰ τακτοποιήσῃ τὶς δουλειὰς του καὶ νὰ γυρίσῃ. Μὰ ὅπως ὁ Διονύσιος τοῦ εἶπε πᾶς δὲν πίστευε πᾶς ἓνας ἀνθρώπος θὰ εἶχε τὸ θάρρος νὰ κρατήσῃ τὸ λόγο του καὶ νὰ γυρίσῃ γιὰ νὰ τὸν θανατώσῃ, ὁ νεαρός νέος τοῦ εἶπε

πᾶς θὰ τοῦ ἀφῆνε ὁμιρὸν ἓνα φίλο του.

Ὁ Δάμων, εἶπε τοῦ Διονυσίου, εἶναι ἓνας δεύτερος ἐαυτός μου, πῶς πολῦτιμος γιὰ μένα κι' ἀπὸ τὸν ἴδιον τὸν ἐαυτό μου, γιὰτὶ εἶναι φίλος μου. Τὸν ἀφῆνω στὰ χεiriά σου.

Κατάληκτος ὁ τύραννος ἀπὸ μιά τέτοια πρότασι ἀφῆκε τὸν Φιντία νὰ φύγῃ, περιμένοντας μ' ἀνυπομονησία νὰ δῇ τι θὰ γίνῃ.

Ἐφῆσε ἡ παραμονὴ τῆς μέρας πού θὰ γυρνᾷ ἡ ἐκτέλεσις, καὶ ὁ Φιντίας ἀκόμα νὰ φανῇ.

Μοῦ φαίνεται πᾶς ὁ φίλος

σου σὲ πήρε γιὰ πολὺ ἀφελή, τοῦ λέγε κοροϊδευτικὰ ὁ Διονύσιος. Ἐαγῶρας τὴν ζωὴν του μετὰ τὴν ἀνοησία σου.

— Ὅ,τι καὶ νὰ κἀν ὁ φίλος μου, ἀπαντοῦσε ἡσυχᾶ ὁ Δάμων, εἶναι κατὰ καιρὸν. Ἄν δὲν ἦρε, κάποιος ἀπρόσδοτο ἐμπόδιο θὰ τὸν ἐμπόδιζε.

Σὰν ἐξημέρωσε ἡ μέρα τῆς ἐκτέλεσως, ἀδήγησαν τὸν Δάμωνα στὸν τόπον πού θὰ τὸν θανατώσαν ἐπὶ τῇ θέσῃ τοῦ Φιντία.

Νὰ πῆτε στὸ φίλο μου ἂν ἔλθῃ πῶς μετὰ τὸ καλὸ, τοὺς ἀφῆσε παραγγεῖλαι ὁ Δάμων, πᾶς χαίρομαι πού ἀφῆσε. Ἡ ἀνθρώπινη ζωὴ δὲν ἀξίζει ἂν δὲν μπορῇ κανεὶς νὰ τὴν δώσῃ γιὰ κατὰ ἀνώτερο κι' ἀπὸ τὴν ἰδίαν, κι' ἐγὼ χαίρομαι πού δῖνω τὴν δική μου γιὰ τὸ φίλο μου.

Μὰ τὴν στιγμὴν ἀκριβῶς πού ὁ δήμιος σήκωνε τὸ σπαθί γιὰ νὰ τοῦ πᾶσῃ τὸ κεφάλι, ἓνας ἀνθρώπος ἀνέβηκε σὲ πλάτος, ρίχτηκε ἐπὶ τὴν μέση τῆς πλατείας, καὶ φώναξε στὸν δήμιον νὰ σταματήσῃ.

Ἦταν ὁ Φιντίας πού ἀπρόσδοτα ἐμπόδιον τὸν εἶχαν ἀργοπορήσει κι' ἔρχονταν τώρα νὰ πᾶρῃ τὴν θέσιν του.

Οἱ δύο φίλοι φιλήθηκαν μετὰ συγκίνησιν, ἀλλὰ κανεὶς δὲν ἤθελε νὰ φύγῃ.

Τόση ἐντόπιση ὅμως ἔκανε αὐτὸ τὸ συμβᾶν στὸν Διονύσιον, πού χάρισε τὴν ζωὴν στὸν Φιντία, καὶ παρεκάλεσε τοὺς δύο νέους νὰ τὸν πᾶρουν γιὰ τρίτον ἐπὶ τῇ φυλαί τους.

Τὶ λέτε αἰεὶ; Νὰ δέχτηκαί. Γιὰτὶ ἡ ἱστορία δὲν ἀναφέρει...

Διασκευὴ Ε. Κ.



Συμπτώματα τῆς σκωληκοειδίτιδος

Β'.

Τὰ μικρόδια πού προκαλοῦν τὴν σκωληκοειδίτιδα, γιὰτὶ ὅπως εἴπαμε καὶ ὅτὸ προηγούμενον, μόνον μικρόδια κάνουν τὴν νόσον καὶ ὄχι κοκκοῦσια ἀπὸ σταφυλὰν ἡ σπόροι ἀπὸ γνομᾶς ὅπως κακὸς νομίζουν οἱ πῶ πολλοί, εἶναι διάφορα, ὁ σταφυλοκοκκός, ὁ στρεπτοκοκκός, ὁ κολοβακίλλος καὶ διάφορα ἀναερόδια μικρόδια πού προκαλοῦν τὴν γαγγραινα. Ἀπὸ τὰ τελευταῖα μικρόδια προέρχεται καὶ ἡ δυσάδης ἀπόπνοια τοῦ πύου τῆς σκωληκοειδίτιδος. Τὰ μικρόδια πηγαίνουν εἰς τὴν σκωληκοειδὴ ἀπόφυσιν ἄλλοτε διὰ τοῦ ἐντέρου καὶ ἄλλοτε διὰ τῆς κυκλοφορίας τοῦ αἵματος.

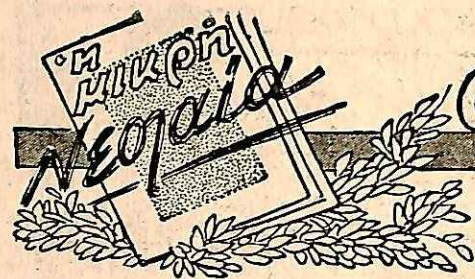
Τῆς σκωληκοειδίτιδος διακρίνομεν τρεῖς κυρίως μορφάς, τὴν ὀξείαν, τὴν ὑπόξειαν καὶ τὴν χρονίαν.

Κατὰ τὴν ὀξείαν μορφήν ἡ εἰσβολὴ τῆς νόσου εἶναι ἀπὸτομος καὶ θαρρυδής. Πόνοι τρομεροὶ εἰς ὅλην τὴν κοιλιακὴν χώραν, ἔμετοι ἀκατάσχετοι, τυμπανισμὸς τεραστίος, ταχυσφυγμία καὶ πυρετός, ὅπως συγκοπτικὴ καὶ μεγάλη ζωτικὴ ἐξάντλησις χαρακτηρίζουν τὴν ὀξείαν σκωληκοειδίτιδα. Εἰς τὴν περιπτώσιν αὐτὴν ἄλλοτε ἐπεμβαίνουμιν λατρικῶς

μόνον διὰ πᾶνους καὶ φαρμάκων ἀνεμμένων ἐνοικητικῶν περιστασιῶν δι' ἐγχειρουργικὰς διὰ νὰ προλαβῶμεν ρῆξιν τῆς σκωληκοειδούς, ἡ ὁποία προκαλεῖ περιτονιτίδα τῆς περιστερίας, ῥες φορές θανατηφόρον. Ἀπὸ αὐτῆς δὲ τὴν αἰτίαν πεθαίνουν ἐκείνην διὰ τοὺς ὁποῖους ἀκούμε ὅτι ἀπέθανον ἀπὸ σκωληκοειδίτιδα.

Μετὰ τὴν ὀξείαν αὐτὴν περίσταν, ἡ ὁποία διαρκεῖ ἀπὸ 3 μέχρι 5 ἡμέρας, ἐπασκολεῖται τὰς ἐπομένους ἡμέρας ἡ ἐξομώδης ἐλαφρὰ περίσταν μετὰ μικρὰς διαταραχάς, ὅπως συχνὸι ἀλλὰ ἐλαφροὶ πόνοι εἰς τὴν κοιλίαν, μικρὸς πυρετός κλπ. καὶ κατόπιν ἡ χρονία περίσταν, κατὰ τὴν ὁποίαν οἱ ἀρρωστοὶ παραπονιούνται σπανίως ἡ ποτὲ καὶ τᾶν ὁποίων τὴν νόσον ὑπενθυμίζει εἰς αὐτοὺς ὁ λατρὸς κατόπιν ἐξετάσεως δι' ἄλλην νόσον. Ἐκτὸς τῆς ἀνωτέρω μορφῆς, πού εἶναι καὶ ἡ σοβαρώτερη μορφή τῆς σκωληκοειδίτιδος καὶ σχεδὸν ἡ πλέον συνήθης, ἔχομεν τὴν ὑπόξειαν μορφήν, ἡ ὁποία συνίσταται εἰς παραξυσμοὺς συχνούς ἡ ἀραιούς ἰσθίαις διαρκείας μετὰ τὴν πρώτην, τὴν ὀξείαν, ἀλλὰ μετὰ συμπτώματα ὀλιγώτερον ἐντόνα. Οἱ κίνδυνοι ὅμως τᾶν ἐπιπλοκῶν καὶ ἰσθίαις τῆς περιτονιτίδος, ὁ πλέον σοβαρὸς, εἶναι οἱ ἰδιοὶ τᾶν εἰς τὴν ὀξείαν ὅσον καὶ εἰς τὴν ὑπόξειαν μορφήν καὶ ἐπομένως δὲν πρέπει νὰ θεωροῦμεν τὴν ἐπίσπεψιν τοῦ λατρὸς περιττὴν ὡς ἐπίσπεψιν καὶ τὴν ἐφαρμογὴν τῆς ἰσθίαις θεραπείας ὅπως καὶ εἰς τὴν ὀξείαν μορφήν. Τέλος ἡ χρονία σκωληκοειδίτις εἶναι ἡ πλέον ὑπολυσ μορφή καὶ διὰ τοῦτο πρέπει νὰ τὴν προσέξωμεν ἰδιαίτερος. Οἱ πάσχοντες παραπονιούνται διὰ δυσκοιλιότητα, πόνους ἐλαφροὺς κατὰ τὸ δεξιὸν μέρος τῆς κάτω κοιλίας, πονοκεφάλους, περιοδικούς ἐμέτους ἡ συχνὴ ναυτία καὶ ἰσθίαις τὰς πρωινὰς ὥ-

ρας. Κατὰ τὴν ἐξέτασιν ὑπὸ λατρὸς οἱ ἀρρωστοὶ αἰσθάνονται κατὰ τὴν πίε



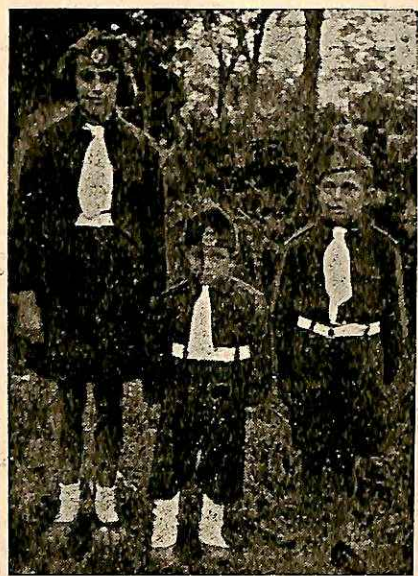
Ο Κήποι



“ΟΥΤΕ ΣΠΙΘΑΜΗ..”

Είμαστε βέβαια μικροί εμείς οί Σκαπανείς, και η δική μας δύναμι δεν φτάνει να πιάσωμε το άροτρο, μά ούτε να σκάψωμε βαθεία με το τσαπί. Μπορούμε όμως να κάμωμε τόσες άλλες βοηθητικές δουλειές στο χωράφι και στον κήπο, που είναι και αυτές χρήσιμες για να προκόψουν οί καλλιέργειες. Τώρα που θάρχιση ή σπορά να μαζεύουμε τις πέτρες, να βγάζουμε τὰ ξερά άγκάθια και τὰ άγριόχορτα, ώστε να καθαριστή το χωράφι για να μπορή το άροτρο να κάνη εύκολα τη δουλειά του. Πιο ύστερα, όταν φυτρώσουν τὰ φυτά, να βοτανίζωμε. Το βοτάνισμα ιδιαιτέρως είναι δουλειά που μπορούμε πολύ καλά να την κάνουμε όπως και το σκάλισμα, γιατί αυτά δεν απαιτούν ούτε δυσκολία ούτε κόπο έξαιρετικό. Οί συναγωνιστές στά χωριά που έχουν οί γονείς των κτήματα, τώρα που θα γίνουν οί καλλιέργειες, πρέπει να τούς βοηθήσουν με όλη τους την προθυμία. “Ετσι θα μπορέσουν οί μεγαλύτεροι του σπιτιού να σκάψουν, να όργώσουν και να σπείρουν περισσότερο γή και να παραχθή περισσότερο σιτάρι και άλλοι δημητριακοί καρποί που τόση ανάγκη έχουμε σήμερα. “Ο Άρχηγός που διέταξε «ούτε σπιθαμή γής να μη μείνη άκαλλιεργητή» θα χαρή πολύ όταν βλέπη πως και μείς βοηθούμε με τις μικρές μας δυνάμεις για το μεγάλο αυτό σκοπό.

Ο ΜΕΓΑΛΟΣ ΣΚΑΠΑΝΕΑΣ



Τὰ Σκαπανάκια Μαλαματή, Γεώργιος και Βασιλάκης Πουγγιά, εκ Θεσ/νίκης.



Διασκευή από τ' άγγλικά (Συνέχεια)

9. Την είχε πάρει ο ύπνος τη Χιονάτη κι' είχε δει μάλιστα κι' ένα πολύ ευχάριστο όνειρο. Τινάχτηκε λοιπόν άπάνω σαστισμένη κι' είπε πως το μέλι ήταν πολύ πιο καλό για παγίδες παρά τὰ βελανίδια. “Ο Γουρουνάκης όμως δεν συμφωνούσε. Και θα τσακωνούνταν άν ξάφνου ο Γουρουνάκης δέ συλλογίζονταν πως άν έβαζαν στην παγίδα βελανίδια, αυτός θάπρεπε να όρη τὰ βελανίδια. Ένώ άν έβαζαν στην παγίδα μέλι, η Χιονάτη θάπρεπε να δώση από το δικό της μέλι.

— Πολύ καλά λοιπόν. “Ας είναι μέλι, είπε, άκριβώς τη στιγμή που η Χιονάτη είχε φτάσει στο ίδιο συμπέρασμα κι' ήταν έτοιμη να πη: Πολύ καλά λοιπόν, άς είναι βελανίδια!

— Μέλι, είπε ο Γουρουνάκης. “Εγώ θα σκάψω το λάκκο και σύ θα πές να φέρης μέλι.

— Πολύ καλά, είπε η Χιονάτη και κίνησε.

Μόλις έφτασε σπίτι άνοιξε το ντουλάπι. “Ανέθηκε σε μία καρέκλα και κατέβασε ένα πολύ μεγάλο πιθάρι, που βρίσκονταν στο πιο ψηλό ράφι. “Ήταν γραμμένο άπάνω «Μαίλλι».

Το Διηγηματάκι μας

‘Ο Μαγεμένος Μύλος

“Ήταν μιά φορά μιά φτωχή γυναίκα, που ζούσε ψηλά στο βουνό, μαζί με την κορούλα της, σ' ένα καλύδι. Κάποτε η μητέρα άρρώστησε και το κοριτσάκι άναγκάστηκε να πάη στο δάσος να μαζέψη ξύλα. “Η μικρούλα ήτανε τόσο πολύ κουρασμένη από την πείνα και την πίκρα και τόσο λυπημένη, που κάθησε πάνω σ' ένα θάμνο κι' άρχισε να κλαίη.

Παρουσιάστηκε τότε μπροστά της μιά ψηλή και όραία γυναίκα, με ήμερο πρόσωπο και τη ρώτησε: “Γιατί κλαίς;». Σάν άκουσε ποιά ήταν η λύπη της μικρής, έθγαλε μέσα από το θάμνο ένα μικρό μύλο και της τόν έδωσε λέγοντας: “Ύρισε το μύλο δεξιά, και τότε άλθει όραίο, άσπρο άλευρι από σιτάρι. Ύρισε τον άριστερά κι' άλθει κριθάρι. Πίσε το μικρό κουμπάκι που έχει από πάνω και τότε στέκεται ήσυχος. Μά άν το πής σε κανένα θά σταματήση και δεν θα ξαναλέση πιά τίποτε!»

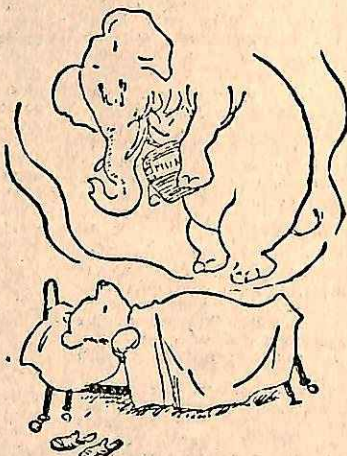
Σάν είπε αυτά τὰ λόγια η ψηλή γυ-

Μά για να βεβαιωθή η Χιονάτη έθγαλε το χαρτί που ήταν σφραγισμένο και κοίταξε και της φάνηκε πως ήταν μέλι.

— Μά ποτέ δεν μπορείς να ξέρης, είπε η Χιονάτη. Θυμάμαι μιά φορά το θείο μου που έλεγε πως είδε τυρί που είχε άκριβώς αυτό το χρώμα.

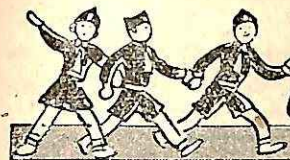
— Γι' αυτό έχωσε τη γλώσσα της κι' άγλειψε μιά φορά.

— Ναί, είπε, είναι μέλι. Δέ χωρεί άμφιβολία. Μέλι ως τον πάτο. Έκτός



“Η Χιονάτη δέ μπορούσε να κοιμηθ.

άν κανένας έβαλε τυρί στον πάτο. Έτσι, για άστείο, είπε. “Ίσως θα έκανα καλύτερα να προχωρήσω ά-



των σκαπανέων



Ξεύωνα και Κούτρε

“Απορία του Τοτοδ όταν άκουσε πως ο μαραγκός έχει δυο ειδών ξύλο, καρυδιά και όξυά.

— Ποιό απ' τὰ δυο πονά περισσότερο;



— “Αμ' έσύ, Μίμη, πόσων χρονών είσαι;

— “Εξη άκριβώς!

— “Α, τι χαρά μου! Σε δυο χρόνια θα σε φτάσω, γιατί τώρα είμαι τεσσάρων.



“Ο δάσκαλος: — 3 επί 5 πόσα κάνουν;

“Ο μαθητής: — 15.

“Ο δάσκαλος: Και πως το βρήκες αυτό;

“Ο μαθητής: — Αυτό κι' έγω σκέπτομαι και μου φαίνεται περίεργο.

Γ. Δ.

κόμα λίγο: μην τύχη κι' οί έλέφαντες δεν τρών το τυρί, όπως κι' έγω. Κι' έχωσε βαθειά τη γλώσσα της.

— “Α! είχα δίκιο. Μέλι πέρα για πέρα! είπε.

“Αφού βεβαιώθηκε έτσι, πήρε το πιθάρι και το πήγε στον Γουρουνάκη. Κι' ο Γουρουνάκης κοίταξε από τον πολύ βαθύ λάκκο του κι' είπε:

— Τόφερε;

Κι' η Χιονάτη είπε:

— Ναί, μά δεν είναι έντελώς γιομάτο. Και το πέταξε κάτω στον Γουρουνάκη, κι' ο Γουρουνάκης είπε:

— “Οχι, δεν είναι. Δεν έχεις άλλο; Κι' η Χιονάτη είπε:

— “Οχι!

Γιατί δεν είχε άλλο. “Ετσι ο Γουρουνάκης έβαλε το πιθάρι στον πάτο του λάκκου και σκαρφάλωσε έπειτα έξω και γύρισαν μαζί σπίτι.

— Καληνύχτα, Πούφ, είπε ο Γουρουνάκης, όταν έφτασαν στο σπίτι της Χιονάτης. Κι' αύριο το πρωί στις έξη θα συναντηθούμε στα “Εξη Πεύκα. Να δούμε πόσους έλέφαντες πιάσαμε στην παγίδα μας.

— Στις έξη άκριβώς, Γουρουνάκη. Μπας κι' έχεις λίγο σκονινί;

— “Οχι. Τι το θέλεις το σκονινί;

— Να τούς φέρουμε σπίτι.

— “Α! Φαντάζομαι οί έλέφαντες έρχονται όταν σφυρίζης.

— Μερικοί ναί και μερικοί όχι. Κανείς δεν ξέρει ποτέ με τούς έλέφαντες. Λοιπόν, καληνύχτα.

— Καληνύχτα.

Και νάσου ο καλός μας ο Γουρου-

νάκης έτρεχε για το σπίτι του την ώρα που η Χιονάτη έτοιμαζόταν να πέση.

“Υστερα από λίγες ώρες, άκριβώς μόλις άρχίζει η νύχτα να ξεθωιάζει, η Χιονάτη ξύπνησε ξαφνικά μ' ένα περίεργο συναίσθημα. Το είχε και άλλοτε αυτό το συναίσθημα κι' ήξερε τι σημαίνει. Πεινούσε. “Ετρεξε λοιπόν στο ντουλάπι, ανέθηκε σε μία καρέκλα, έφτασε στο πιο ψηλό ράφι και βρήκε... τίποτα!

“Πολύ περίεργο, συλλογίστηκε. Ξέρω πως είχα ένα πιθαράκι, γιομάτο ως άπάνω, με μέλι. Κι' είχα γράψει «μαίλλι» απέξω, για να ξέρω πως ήταν μέλι. Πολύ περίεργο!

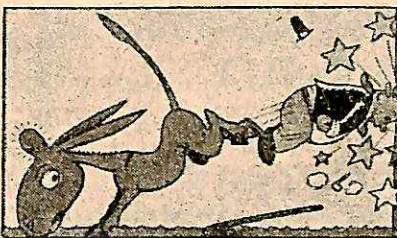
Και τότε άρχισε να ψάχνη παντού και ν' άπορη και να μουρμουρίζει από μέσα της αυτό το τραγουδάκι:

Στον “Αη-Φανούρη πούχει μυαλό και γνῶσι θα δώσω ένα κουλούρι να μου το φανερώση. Μέλι-μέλι φανερώσου να γλυκάνης το μωρό σου!

(Ακολουθεί)



“Ο κύρ χοντρός έγύριεν απ' την [“Αμερική, με πίπα πήχες τέσσερις, στη μέση [του ζωνάρι. Φορεί καπέλλο μακρουλό και με [περίσεια χάρι κάνει το παλληκάρι.



Να δώ, κύρ γαίδαρε, μαθές, άν [είν' άρχοντική ή κούτρα σου ή άνέμουαλη και γε- [ροκατωμένη. Κανένας άλλος γαίδαρος να μη [ισού παραδγαίνη κι' έκστατικός να μένη...



Τί πληρωμή! Του φάνηκε σφον- [τύλι ο ούρανός, όλο τον κόσμο ανάποδα σε μία [στιγμή τον βλέπει. Στα μάτια του άπλώθηκε κατά- [μαυρη μιά σκέπη... Κι' άπό τόν γαίδαρο βουθός κι' ο [γαίδαρος τον βλέπει!...

Γ. Δ.



Για να μαγειρεύετε

ΤΟ ΣΤΑΥΡΟΛΕΞΟΝ ΜΑΣ

Τα ποτήρια

Είναι ένα απλούστατο παιχνίδι, με το οποίο όμως μπορείτε να καταπλήξετε



τους φίλους σας με την προϋπόθεση βέβαια ότι δεν το γνωρίζουν.

Παίρνετε έξι αδειανά ποτήρια — κατά προτίμηση να είναι όλα του αυτού μεγέθους — και τα βάζετε στη γραμμή. Έπειτα ρίχνετε νερό στο δεύτερο, στο τέταρτο και στο έκτο ποτήρι.

Όταν τακτοποιηθούν τα πράγματα έτσι, καλείτε τους φίλους σας να τοποθετήσουν τα τρία αδειανά ποτήρια μαζί στη σειρά και τα άλλα τρία με το νερό, πάλι στη σειρά.

Θα τους θέσετε όμως ένα σπουδαίο ήρο: Έπιτρέπεται να μετακινήσουν ένα μόνο ποτήρι.

Κατά πάσαν πιθανότητα κανένας απ' τους φίλους σας δεν θα μπορέσει να ανακαλύψει τη λύση. Και τότε κάνετε έσείς το θαύμα: Θα πάρετε το δεύτερο ποτήρι της σειράς, θα το αδειάσετε στο αδειανό πέμπτο ποτήρι και θα το ξαναβάλετε στη θέση του. Έτσι θάβανι στη σειρά τρία αδειανά ποτήρια και τρία με νερό.

ΒΑΣ. και ΑΘ. ΠΑΠΑΓΙΑΝΝΗΣ

Οι αριθμοί

Ο αριθμός 24691358 εάν πολλαπλασιασθεί επί 3 μάς δίδει γινόμενον τόν αριθμόν 74074074. Ο νέος αριθμός εάν πολλαπλασιασθεί επί 12 μάς δίδει το περιεργόν γινόμενον 888888888, δηλαδή 9 οκτάρινα.

Ι. ΜΑΡΚΟΜΑΝΩΛΑΚΙΣ

Πτερωτόν γράμμα

Αι κάτωθι ζητούμεναι λέξεις έχουν από ένα γράμμα κοινόν — το πτερωτόν — το οποίο ανταντάται 1ον εις την 1ην λέξιν, 2όν εις την 2αν κ.ο.κ.

1. Αρχαίος βασιλεύς, 2. Βασίλισσα της Ελλάδος, 3. Νήσος του Αιγαίου, 4. Νήσος του Αιγαίου, 5. Μέγας εξερευνητής, 6. Αρχαίος βασιλεύς.

Ι. Κ. ΠΑΝΑΓΟΠΟΥΛΟΣ

ΛΙΓΗ ΕΥΘΥΜΙΑ

Ένας Σαμψών

Ο Γιωργάκης κι' ο Κωστάκης σκάβοντας στον κήπο ανακαλύπτουν ρίζες δέντρου.

Γιωργάκης: Ποιος ξέρει τίνος δέντρου να είναι αυτές οι ρίζες!

Κωστάκης: Μπα! εὐκολώτατο. Νά κουνήσουμε τις ρίζες, και όποιο δέντρο κουνηθή, εκείνου του δέντρου θά είναι.

Από τον ύπνο

Η μαμά δίνει ένα αυγό ζεστό από την κόττα στην κόρη της να τó ρουφήξει. Κι' εκείνη μόλις τó πήρε φωνάζει:

— Πά! πά! Τό αυγό είναι ζεστό, σαν να σηκώθηκε τώρα από τον ύπνο!

Ευφυολογίες

Ο Μάκης πήγε την πρωτομαγιά στα Πατήσια και έξαφνα βρέθηκε κάτω από τους τροχούς ενός κάρρου. Εύτυχως δεν έπαθε τίποτε σοβαρό και όταν σηκώθηκε είχε όρεξη για ευφυολογίες.

— Ορίστε! Έλενε ξεσκονιζόμενος. Ήρθα εδώ να δρέψω ρόδα και με έδρεψεν η ρόδα!

Θ' άνασθηθούν ...

Ένα μικρό ζητιανάκι κλαίγεται:

— Αχ, κύριοι! Λυπηθήτε με και δώστε μου μιά βοήθεια. Ο πατέρας μου είναι στη φυλακή, ή μητέρα μου πέθανε και αν γυρίσω στο σπίτι τó βράδυ χωρίς λεπτά... θά με άρχίσουν και οι δυό στο ξύλο.

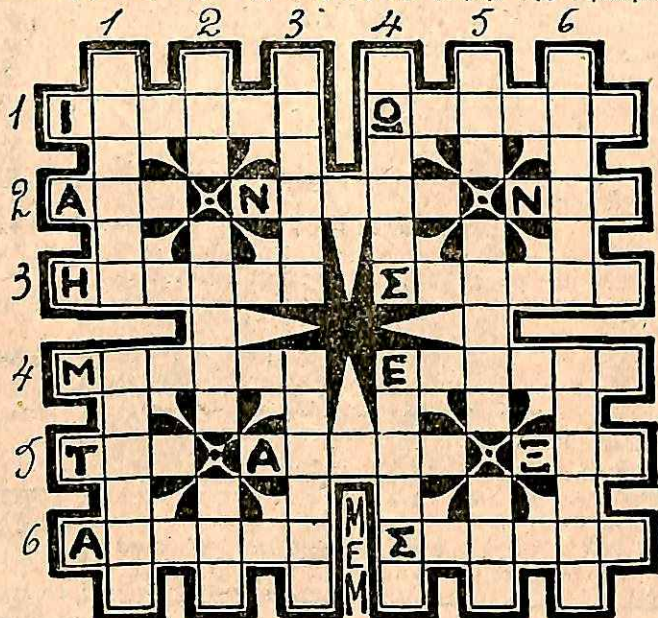
Η στέψις...

Η μικρή Λιλή περνά με τη μαμά της απ' την όδο Πανεπιστημίου την ήμερα της στέψις του ανδριάντος του Ρήγα του Φεραίου και βλέποντας τó πλήθος του λαού ρωτά:

— Καλέ μαμά, ποδ πάνε όλοι αυτοί οι άνθρωποι; — Πάνε να στεφανώσουν τόν Ρήγα τόν Φεραίο. — Και ποιάν παίρνει;

Οριζοντίως:

1) Έλληνική νήσος — Σπρώξιμο. 2) Ήμερον ζών (δημ.) — Τό αντίθετον τού ξενιθ — Κατάφασις. 3) Προφήτης — Πρόχειροι κατοικίαι. 4) Πόλις της Άττικής — Ζητιανεύω. 5) Λέξις από περίφημη σπαρτιατική φράσι — Ναυτική βάσις της Άγγλιας εις την άκρην της Έρυθρας



θαλάσσης — Ξύνω. 6) Έκυβερνώντο από τόν Αίολον — Μυθολογικόν τέρας τού στενού της Σικελίας.

Καθ' έταως:

1) Τό αντίθετον τού φωτός — Έγκωμιάζω. 2) Θεά — Ένας από τούς άνέμους — Συγχρόνως. 3) Έλλην (άρχ.) — Τό να μη γνωρίζη κανείς κάτι. 4) Γεωμετρικόν σχήμα (γεν.) — Πόλις της Ελλάδος. 5) Απαρίτητος στη ζωή μας — Η ήλικία της πείρας — Αύτλ. 6) Καπνίζονται — Παραφροσύνη.

Μ. Ε. ΜΑΤΣΑΚΗΣ

Διπλή άκροστιχίς

Τά μὲν άρχικά τών κάτωθι ζητούμενων λέξεων άποτελούν κράτος της Άμερικής, τά δε δεύτερα άρχαίον Άθηναίον στρατηγόν.

1. Θαλάσσιον φαινόμενον, 2. Άγριον ζών, 3. Θαλασσινόν πτηνόν, 4. Χρονική διαίρεσις, 5. Πόλις της Γαλλίας, 6. Ποταμός της Εύρώπης, 7. Όχι άλλοιωτικός, 8. Κλωστή, 9. Προφήτης.

ΗΛ. ΝΟΤΑΡΑΣ

Τρίγωνον

***** Πρώτη σειρά: Ρωμαλέος, δυνάτης.
**** Δεύτερα σειρά: *** Καυγάς. Τρίτη σειρά: * Μέρος τού προσώπου. Τετάρτη σειρά: * Αναφορική άνω νυμμία. Πέμπτη σειρά: Σύμφωνον. Και καθέτως τά ίδια.

Χ.

ΑΙ ΛΥΣΕΙΣ ΤΟΥ 1ου ΦΥΛΛΟΥ

Αινίγματα: 1. Ηέλλας. 4. Έλλάς, 2. δράμα, 3. Ίόνιον, 5. οὐς — πούς, 6. όπλη — όπλον, 6. πατρίς (τρις — πᾶ).

Τό σταυρόλεξόν μας: Οριζοντίως: 1. Μαραθών, 3. τᾶ — ώμάτα, 5. ξηρά — Ιάβα, 7. σιγνή — σή, 9. νόσημα. Καθέτως: 1. Μεταξάς, 3. ρά — ώραιον, 5. Θεών — ιμάς, 7. ντάμας — νί, 9. άγαπητά.

Μαγική εικών: Ό έντομολόγος φαίνεται (τό κεφάλι του) στο κάτω φτερό της πεταλούδας, αν άναποδογυρίσωμε την εικών.

Αινίγμα: Η άράχνη. Γεωγραφική άκροστιχίς: Κολομβία, (Κομοτιή, Ούραγουάη, Λέρος, Όσσα, Μαλανδρος, Βρέστη, Ίσπανία, Άστράχαν).

Βέλος: Όριζοντίως: Νομός, Άετός, Πάρος, Δώρος, Νάνος. Οι σταυροί καθέτως: Νέρων. Μαγικόν γράμμα: Νόμος, τόκος, υία, τρέμα, Μήλος. Παραράματα: 1. γυρίζει, 2. ή κόττα, 3. τού χρόνου, 4. ό σκόλος.

Αναγραμματισμός: Τάγος — Γάτος. Τρίγωνον: Όρασις, Ράμος, άμην, όν, Ις, Σ. Τρίγωνον: Όρασις, Ράσι, Άσία, Σιάμα.

Δυσκολεύονται



Απορίες

— Γιατί λέμε Κανάρης κι' όχι Κανήφαιτος;

— Γιατί λέμε κορέος κι' όχι κάσχημος;

— Γιατί λέμε παραμύθι κι' όχι χρημαμύθι;

— Γιατί λέμε Άγλαία κι' όχι Άγλαρόδα;

— Γιατί λέμε μπισκότα κι' όχι μπισκόκορα;

— Γιατί λέμε χίμαιρα κι' όχι χίνυκτα;

— Γιατί λέμε διακόπτης κι' όχι διαράπτης;

Αινίγματα

Νοστιμίζω κάθε πράγμα μά και τó διατηρώ με κεφάλι δέ εν τᾶ άμα βασιλιά σκεπάζω έγώ.

Κόκκινη μάνα έχω και μαύρος είμαι έγώ κι' αν και φτερά δεν έχω στα σύννεφα πετώ.

Ι. ΜΑΡΑΓΚΟΥΔΑΚΙΣ

Δικτυωτόν

Όριζοντίως:

1. Ένδοξος Άρχηγός Εύρωπαϊκού κράτους. 2. Είναι ο Παλαμάς. 3. Ο καλύτερος μαθητής, εκείνος που παίρνει τόν καλύτερο βαθμό.

Καθ' έταως:

1. Είδος ομματουαλίων. 2. Είναι τó πρόσωπον που αναφέρεται εις τó 1 όριζοντίως.

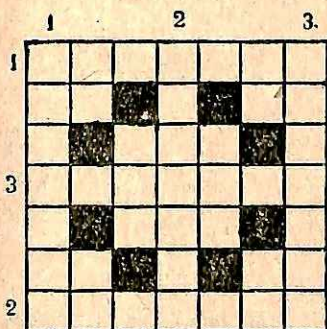
3. Τα σημεία εις τά όποια σταματούν τά τράμ και τά λεωφορεία.

Διαγωνίως:

Έκ τών άνω άριστερά, πρὸς τά κάτω δεξιά: Πηγαινει εις τó σχολείο.

Έκ τών κάτω άριστερά, πρὸς τά άνω δεξιά: Μονάζει σέ έρημα συνήθως μέρη και είναι άφωσιωμένος.

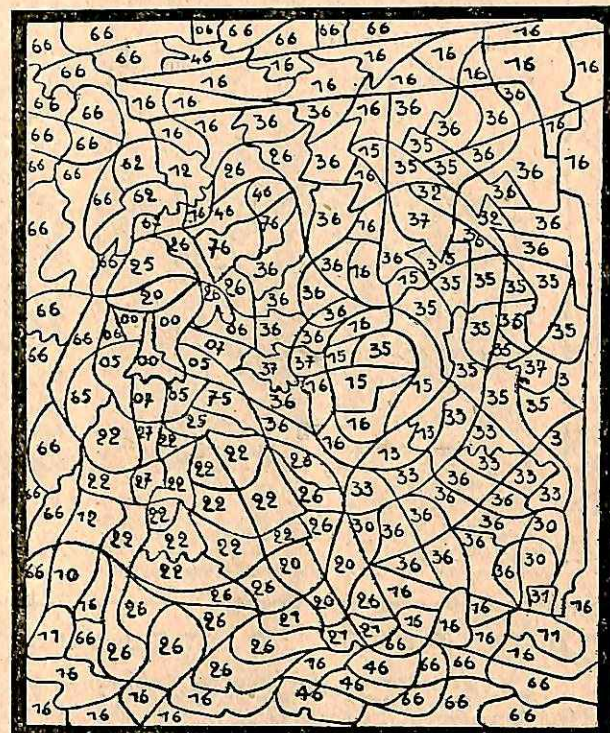
ΕΥΤ. ΜΑΡΑΓΚΟΥΔΑΚΙ



ΖΩΓΡΑΦΙΚΗ

Έπάνω στο σχέδιο, στερεώσατε ένα διαφανές χαρτί και οδηγούμενοι από τόν πρώτο αριθμό κάθε κομματιού, χρωματίσατε τά μέρη της εικώνς ως έξης:

Όπου 1 με μαύρο, 2 με κόκκινο, 3 με πορτοκαλλί, 4



με κίτρινο, 5 με μπλέ, 6 με πράσινο, 7 με κόκκινο ανοικτό. Όπου υπάρχει 0, θά μείνη λευκό.

Έπειτα, σ' ένα άλλο διαφανές χαρτί, χρωματίσατε έχοντας υπ' όψιν τόν δεύτερο αριθμό κάθε κομματιού.

ΑΙ ΛΥΣΕΙΣ ΤΟΥ 2ου ΦΥΛΛΟΥ

Σταυρόλεξον: Όριζοντίως: 1. Τ — Μ, 2. γάρ — Φός, 3. Δάμων — καθής, 4. παλάμαι — Παλαμάς, 5. φωνή — άνομοία — Ιλός, 6. Πόντιος — άνιανος, 7. όσρος — Άννας, 8. σάς — άτι, 9. Μ — Ι. Καθέτως: 1. Φ, 2. Πάπ, 3. Δανός, 4. Γαληνός, 5. τάμα — τράμ, 6. Ρω — μαίος, 7. νάιος, 8. Ιός, 9. Μ, 10. πόα, 11. καινά, 12. φάλανα, 13. μόδα — αντί, 14. Σημίται, 15. σά — λος, 16. ούς, 17. Σ. Δικτυωτόν: 1. άγρός, 2. μήνας, 3. Δαυ — ιδ, 4. έστία, 5. στόμα, 6. άφρός, 7. ώριμα, 8. άνθος, 9. τείχη, 10. Άρτας. Α — Β: Ραδιοφωνία. Όρθογραφία: 2. λιγνιτωρυχείον, 3. κατεπειγόντως, 4. δυσμεταχείριστος. Αινίγμα: 1. Νεολαία — «Νεολαία», 2. διπλοῦς πέ — λευος, 3. Ίχθυσ Ι. Χ. Θ. Υ. Σ. (Ίησους — Χριστός — Θεός — Υίός — Σωτήρ), 4. Καβάλλα, 5. θάσος — δάσος. Μωσαϊκόν: Νίκαια. Μεταγραμματισμός: Ρήνος — Τήνος. Άκροστιχίς: Νιαγάρ (Νάνος, Ίάσαν, Άρης, Γαλλία, Άπόλλων, Ράκος, Άρτα, Σύρος). Στοιχειό — γριφος: Ρίον — Ιον. Κρυπτογραφικόν: Πινδαρος, Πάρος, Ίνδιαι, Ίράν, Ιός, Δανία, Δόν, Άνιος, Ρίον, Όσσα, Όνος. Τρίγωνον: Δαρειός, Αγαθός, ράκος, έθος, Ιός, ός, Σ. Μεταμορφώσις: Τήνος, Τήλας, Αήλος, Δόλος και Δόλος, Πόλος, Πόρος, Πάρος. Α στήρ:

Κρυπτογραφικόν

12345678 = Νήσος. 837452 = Ιστιοφόρον. 346578 = Νήσος. 25282 = Άναπνοή. 25678 = Λουδοδί. 82378 = Τσουβάλι. 82578 = Κοντός. 62878 = Νήσος. 62578 = Άνδρ. όνομ. 82578 = Τρ. ζών.

Γ. Α. ΚΑΝΤΙΑΝΗΣ

Μαγική εικών άνευ άνευ εικώνς

— Στάσου Γιαννάκη να κόψουμε τó πεπόνι. — Με τί; — Μα δεν άκούσες; Ν. ΑΝΑΣΤΟΠΟΥΛΟΣ

Άρκαδία, Άριάδνη, Μεταξάς, Άστακός. Άκροστιχίς: Νιαγάρ (Νάνος, Ίάσαν, Άρης, Γερμανία, Άπόλλων, ράκος, Άθηναι, Σύρος). Μαγ. Εικών: Ό πόδηλτης φαίνεται αν πάρετε την άριστερά πλευρά ως βάση (ό εαπλωμένος άνθρωπος που φαίνεται, είναι τά πόδια του).

ΛΙΓΗ ΕΥΘΥΜΙΑ

Μία λύσις

Η μικρή αδελφή τού Νίκου βγάζει δόντια και κλαίει συνεχώς.

Κι' ο Νίκος στη μαμά του:

— Γιατί μαμά δεν παίρνειτε και της Μπεμπέκας έτοιμα δόντια σαν της γιαγιάς, παρά βασανίζεται έτοι άδικά ή καυμένη;

Γαϊδουρόφερνε...

Ό Τοτός είναι βαρειά άρρωστος και κατόπιν διαταγής τών γιατρών έπινε, χωρίς να τó ξέρη, γάλα της δνου.

Μιά μέρα κατά την ανάρρωσι, ενώ στεκότανε στο παράθυρο, είδε την σκηνήν τού άρμέγματος της δνου, και φώναξε:

— Μαμάκα! Έλα να δής μιά κατσικά, που μοιάζει με την γαϊδούρα τού κύρ Θωμά!

Γαϊδαρος επάνω στ' άλογο

Ό Τάκης πήγαινε μιά μέρα στην έξοχή με άλογο όταν συνήντησε ένα παιδί που καθόταν επάνω σ' ένα γαϊδαρο. Για να τó πειράξη σταμάτησε τó άλογό του και φώναξε:

— Έ παιδί! Πώς πηγαίνει ο γαϊδαρος; — Έπιπτος, κύριε, έπιπτος! Άπαντά τó παιδί.

Περί ζωγραφικής

Στην έκθεσι ή μικρή Άλεξάνδρα βλέπει μιά εικώνά που παριστάνει ναυμαχίαν. — Δεν μου λέτε, μπαμπά, ρωτά, βαρέθηκε ο ζωγράφος να ζωγραφίση δλο πλοία και γέμισε την εικών του καπνό;

Αφού δε θάβλεπε!

Ό μικρός Γιώργος και ή μητέρα του περνούν μπροστά από ένα τυφλό ζητιάνο.

— Γιώργο, λέει ή μητέρα, δεν τού δίνεις τού καυμένου την δραχμή σου, που είναι τυφλός;

— Αύτουνό; Άπαντά ο Γιώργος. Μπα! Και πού θά δῃ πώς τού την έδωσα έγώ;



ΖΩΗ ΚΑΙ ΚΙΝΗΣΙΣ ΤΗΣ ΝΕΟΛΑΙΑΣ ΜΑΣ

Κεντρική Διοίκησης

ΤΑ ΣΧΟΛΕΙΑ ΤΗΣ Ε. Ο. Ν.

Αι έγγραφα εις τας Νυκτερινάς Σχολάς της Ε. Ο. Ν. εξακολουθούν κανονικώς, διά μιν τὰ Γυμνάσια (Άρρεων-Θηλέων), παλαιού τύπου εις την δόον Μένωνος και Άγης-σιλάου, δια δε τὰ νέου τύπου εις την δόον Κωλέττη 34.

Επίσης δια τὰ νυκτερινά μαθήματα ξένων γλωσσών, δακτυλογραφίας, στενογραφίας και λογιστικών εις την δόον Κωλέττη 34 και τών Σχολείων αγραμμάτων άρρέων και θηλέων της Περιφ. Διοικήσεως Πρωτεύουσας εις τὰ κατά τόπους Σχολεία.

ΑΙ ΤΑΙΝΙΑΙ ΤΗΣ Ε. Ο. Ν.

Μετά την ώραιότατην ταινίαν «Η Κέρκυρά μας», παραγωγής της Ε. Ο. Ν., που προεβλήθη την παρελθούσαν εβδομάδα με μεγάλην επιτυχίαν εις τὸ «Σινεμά», ἀπὸ της Δευτέρας προβάλλεται εις τὴν ἰδίαν αἴθουσαν μία ἀκόμη ἐξαιρετικὴ ταινία της Ε. Ο. Ν., «Η 15η Διεθνής Ἐκθεσίς Θεσσαλονίκης», ἡ ὁποία κατὰ τὴν δοκιμαστικὴν προβολὴν της ἔτυχε τῶν πλέων κολακευτικῶν σχολίων.

Εἶναι τόσο ἐπιτυχημένη καὶ πλήρης ἡ ἐν λόγω ταινία, ὥστε δὲν εἶναι ὑπερβολὴ ἀνλεχθῆναι ὅτι ὁ παρακολουθῶν αὐτὴν μένει με ζωηρὴν τὴν ἐντύπωσιν ὅτι εἶδε αὐτὴν τὴν ἰδίαν τὴν Ἐκθεσιν.

ΕΠΕΣΤΡΕΨΑΝ ΟΙ ΦΑΛΑΓΓΙΤΑΙ ΑΠΟ ΤΑ ΦΥΛΑΚΙΑ

Ἐπέστρεψεν ἐνταῦθα ἡ Ὁμάς τῶν 90 Φαλαγγιτῶν της Περιφ. Διοικήσεως Πρωτεύουσας, της Δ. Α. Σ., Ἀρρέων καὶ τῶν Ταγμάτων Ἑργασίας, ἡ ὁποία εἶχεν ἐπισκεφθῆναι ἀκριτικὰ μὲς φυλάκια ἐπὶ εὐκαιρίᾳ τοῦ ἑορτασμοῦ της «Ἡμέρας τῶν Ἑνόπλων Δυνάμεων» ὑπὸ της Ε. Ο. Ν.

Ἐκ τῶν 90 Φαλαγγιτῶν 50 ἐπεσκέφθησαν

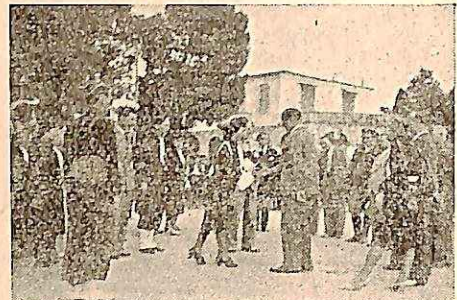
τὸ Σιδηρόκαστρον καὶ ἀνὰ 10 τὰς Σέρρας, Ροδόπην, Δράμαν καὶ Ἀλεξανδρούπολιν.

Οἱ Φαλαγγίται ἐπεσκέψαν τοὺς συνοριακοὺς μας τομεῖς καὶ προσέφερον δῶρα εἰς τοὺς φρουροὺς τῶν συνόρων. Παντοῦ οἱ Φαλαγγίται ἐγένοντο δεκτοὶ ἐνθουσιωδῶς ἀπὸ τοὺς κατοικοὺς καὶ ἀπὸ τοὺς Ἀκρίτας μας, οἱ ὅποιοι παντοειδῶς ἐξεδήλωσαν τὴν χαρὰν τῶν διὰ τὴν ἐπίσκεψιν τῶν Φαλαγγιτῶν.

ΧΑΡΤΗΣ ΠΡΟΣ ΠΟΛΙΤΟΠΟΙΗΣΙΝ

Ἡ Ε. Ο. Ν. εἰδοποιεῖ τοὺς ἐνδιαφερομένους ὅτι διαθετὶ πάντοτε ἀχρηστον χάρτην πρὸς πολτοποίησιν εἰς καλὰς ποιότητας.

Οἱ ἐνδιαφερόμενοι δύνανται νὰ ἀποτείνωνται πρὸς τὴν Κεντρικὴν Διοίκησιν Ε. Ο. Ν., Σταδίου 28, β' ὄροφος (Διεύθυνσις Περιουλογῆς Πρώτων Ὑλῶν), ὁρίζοντες καὶ τὰς τιμὰς με τὰς ὁποίας θὰ εἶναι ἀγορασταὶ τοῦ ἀχρήστου χαρτοῦ.



Ὁ συνγωνιστής Κ. Ε. Ν. δεχόμενος ἀνθρ, τὰ ὁποία τοῦ προσφέρει βαθμοφόρος της Περιφ. Διοικήσεως Θηλέων Ἀρτης.

ΖΩΗ ΚΑΙ ΚΙΝΗΣΙΣ ΤΗΣ ΝΕΟΛΑΙΑΣ ΜΑΣ

Σχηματισμοὶ Πρωτεύουσας

ρον τρόπον τοῦ πανηγυρικοῦ ἑορτασμοῦ της «Ἡμέρας τῶν Ἑνόπλων Δυνάμεων». Εἰς ὅλους τοὺς σχηματισμοὺς της ἔγιναν συγκεντρώσεις Σκαπανισσῶν καὶ Φαλαγγισσῶν, εἰς τὰς ὁποίας ὠμίλησαν, ἐν μέσω ἐνθουσιωδῶν ἐκδηλώσεων ὑπὲρ τοῦ στρατοῦ, τοῦ ναυτικοῦ καὶ της ἀεροπορίας μας, βαθμοφόροι.

Ἐξ ἄλλου τοῦ Ἐπιτελείου της Π. Δ. Θ. Π. με ἐπὶ κεφαλῇ τὴν συναγωνίστριαν Περιφερ. Διοκῆτριαν ἀντεπροσώπευσε τὴν Π. Δ. Θ. Π. εἰς τὴν ἐπίσημον Δοξολογίαν της ἡμέρας καὶ εἰς τὴν κατάθεσιν στεφάνου εἰς τὸ Μνημεῖον τοῦ Ἀγνώστου Στρατιώτου.

Η Π. Δ. Θ. Π. ΔΙΑ ΤΗΝ 7ην ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ

Ἡ 7η Νοεμβρίου εἶναι ἡ ἑορτὴ της Ε. Ο. Ν. Ἡ ἐπέτειος της ἰδρύσεως της Ὀργανώσεώς μας. Ἡ Περιφερειακὴ Διοίκησις Ε. Ο. Ν. Θηλέων Πρωτεύουσας θὰ μετασχῇ τοῦ ἑορτασμοῦ της μεγάλῃς διὰ τὴν Ε. Ο. Ν. ἡμέρας, ἐν συναγερωμῇ, με τὰς μυριάδας τῶν Σκαπανισσῶν καὶ Φαλαγγισσῶν τῶν Ὑποδιοικήσεών της. Καὶ καθὲ Ὑποτομεὲς της Π. Δ. Θ. Π. θὰ διοργανώσῃ τὴν ἰδιαίτην ἑορτὴν του, διὰ νὰ πανηγυρίσῃ τὴν ἐπέτειον της ἰδρύσεως της Ε. Ο. Ν. πού εἶναι καὶ ἐπέτειος λυτρώσεως της νέας γενεᾶς ἀπὸ τοῦ κακῶν παρελθόν.

Αἱ συγκεντρώσεις εἰς ὅλους τοὺς Ὑποτομεῖς καὶ τῶν τεσσάρων Ὑποδιοικήσεων της Διοικήσεώς μας ἴσων κατὰ τὸ παρελθὸν Σάββατον ἐπιδητικώταται.

— Εἰς τοὺς μεγάλους κολυμβητικούς ἀγῶ-

νας της Ε. Ο. Ν. εἰς τὸ Ὀλυμπικὸν Κολυμβητήριον — τὴν παρελθούσαν Κυριακὴν —



Ἀπὸ τὸν ἑορτασμόν της «Ἡμέρας τῶν Ἑνόπλων Δυνάμεων».

μετέβησαν αἱ καλλιτέραι κολυμβήτριαι της Π. Δ. Θ. Π.

— Πολλοὶ Ὑποτομεῖς διοργάνωσαν πορείας καὶ μικροὺς περιπάτους, εἰς τοὺς ὁποίους ἔλαβον μέρος Σκαπανισσαὶ καὶ Φαλαγγισσαί. Ἄλλοι Ὑποτομεῖς διοργάνωσαν ψυχγωγικὰς συγκεντρώσεις.

— Συνεχίζονται τὰ μαθήματα πιάνου εἰς ὅλας τὰς Ὑποδιοικήσεις. Μετὰ τὴν ἑαρινὴν μάστα τὴς χειμερινῆς περιόδου προσήλθον καὶ πολλοὶ νεαὶ μαθηταί. Ἡ διδασκαλία γίνεται ἐντελῶς δωρεάν.

Η ΚΙΝΗΣΙΣ ΤΗΣ ΠΕΡΙΦ. ΔΙΟΙΚΗΣΕΩΣ Ε. Ο. Ν. ΑΡΡΕΩΝ ΠΡΩΤΕΥΟΥΣΗΣ

ΜΙΑ ΩΡΑΙΑ ΕΟΡΤΗ

Εἰς τὸ θέατρον «Λυρικόν» ἐδόθη ἑορτὴ τοῦ βου Τάγματος Ἀθηνῶν της Περιφερειακῆς Διοικήσεως Ἀρρέων Πρωτεύουσας ἐπὶ εὐκαιρίᾳ της «Ἡμέρας τῶν Ἑνόπλων Δυνάμεων». Ἀπηγγελέσθαι ὑπὸ Φαλαγγιτῶν τοῦ Τάγματος ἑθνικά ποιήματα, ἐξετελέσθησαν ὑπὸ της Χορωδίας τῶν διάφορα τραγούδια καὶ ἀπηγγελέσθαι ὁ πανηγυρικός της ἡμέρας. Τὴν ἑορτὴν παρηκολούθησε πολὺς κόσμος, ὁ ὁποῖος προέβη εἰς ἐνθουσιώδεις ἐκδηλώσεις ὑπὲρ της Α. Μ. τοῦ Βασιλέως, τοῦ Ἀρχηγοῦ της Ἑθνικῆς Κυβερνήσεως, τῶν Ἑνόπλων Δυνάμεων καὶ της Ἑθνικῆς Ὀργανώσεως Νεολαίας. Ἡ ἑορτὴ ἔληξε μετὰ τὸν Ἑθνικὸν Ὕμνον καὶ τοὺς Ὕμνους της Νεολαίας καὶ της 4ης Αὐγούστου.

Σχηματισμοὶ Πρωτεύουσας

Αρρέων

Ζωηρά κίνησις παρατηρεῖται εἰς ὅλας τὰς Ὑποδιοικήσεις της Διοικήσεως Ἀνωτάτων Σχολῶν Ἀρρέων ἐπὶ τῇ ἐνάρξει τοῦ νέου σπουδαστικοῦ ἔτους.

Σπουδασταὶ Φαλαγγίται, ἀφικνούμενοι ἐκ τῶν ἐπαρχιῶν τῶν, ὅπου διέμενον κατὰ τὰς θερινὰς διακοπὰς, κατακλύζουν τὰς Ὑποδιοικήσεις τῶν διὰ νὰ τεθοῦν καὶ πάλιν εἰς τὴν διάθεσιν τῶν. Ἐν τῷ μεταξύ ἡ Διοίκησις τῶν καταρτίζει τὸ πρόγραμμα ἐκπαιδεύσεως τῶν μελῶν της, πού θὰ τεθῇ εἰς ἐφαρμογὴν ἀπὸ της ἐνάρξεως τοῦ προσεχοῦς μηνός.

Ἐπὶ πλὴν ἡ Δ. Α. Σ. Α., μεριμνῶσα διὰ τὴν ψυχγωγίαν τῶν Φαλαγγιτῶν σπουδαστῶν ἱδρύει πρὸς χάριν τῶν ἐντευκτηρίων.

Ο ΕΟΡΤΑΣΜΟΣ ΤΗΣ ΗΜΕΡΑΣ ΤΩΝ ΕΝΟΠΛΩΝ ΔΥΝΑΜΕΩΝ ΥΠΟ ΤΗΣ Δ. Α. Σ. Α.

Ἡ Διοίκησις Ἀνωτάτων Σχολῶν Ἀρρέων ἔλαβεν ἐνεργὸν μέρος εἰς τὸν ἑορτασμόν της ἡμέρας τῶν Ἑνόπλων Δυνάμεων της Χώρας, βάσει τοῦ ὑπὸ της Κεντρικῆς Διοικήσεως καταρτισθέντος προγράμματος.

Τὰς ἡμέρας τὰς πρὸ της ἑορτῆς ὀργανώθησαν εἰς ὅλας τὰς Ὑποδιοικήσεις της Δ. Α. Σ. Α. σπουδαστικαὶ συγκεντρώσεις, κατὰ τὰς ὁποίας ἐγένοντο ὁμιλίαι εἰσαγωγαίαι τῇ σημασίᾳ της ἑορτῆς, τὴν ἀγέαν της Ε. Ο. Ν. μετὰ τῶν Ἑνόπλων Δυνάμεων καὶ ὑπεργραμμιση ἐντόνως ἡ προστασία καὶ ἡ στήριξίς μετὰ τὴν ὁποίαν τὸ Κράτος της 4ης Αὐγούστου περιβάλλει ἀμφοτέρως τὰς Ἑθνικάς ταύτας δυνάμεις.

Τμήματα σπουδαστῶν Φαλαγγιτῶν, κατὰ τὴν ἡμέραν της ἑορτῆς, ἐπεσκέψαν τοὺς στρατῶνας τοῦ 34ου Συντάγματος πεζικοῦ, τοῦ 1ου Συν)τος βαρέος πυροβολικοῦ, τοῦ 1ου Συν)τος πεδινῶ πυροβολικοῦ, τοῦ 11ου Συν)τος ορειβάτικου πυροβολικοῦ, τοῦ 5ου Συν)τος ἱππικοῦ. Ἐφορέας ὑλίκου πολέμου καὶ τῶν ἀεροπορικῶν ἐγκαταστάσεων τοῦ Τατοίου.

Ἡ Δ. Α. Σ. Α. ἐξεπροσώπη κατὰ τὴν κατάθεσιν στεφάνου εἰς τὸ Μνημεῖον τοῦ Ἀγνώστου Στρατιώτου ὑπὸ τοῦ Λόχου Διοικήσεως.

Θηλέων

ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΣ Δ. Α. Σ. Θ.

Ἡ Διοίκησις Ἀνωτάτων Σχολῶν Θηλέων προσέκηρυξε διαγωνισμόν πρὸς συγγραφὴν μελετῶν ἐπὶ τῶν κάτωθι θεμάτων:

1) Ἡ ἀνατορὶς τῶν Σπαρτιανῶν καὶ ἡ σημασία της στὸ ἰστορικὸν καθεστὼς της Σπάρτης.

2) Ἰουστινιανὸς καὶ Βυζαντινὸς Πολιτισμὸς (ΣΤ' αἰών).

3) Ὁ μαρτυρικὸς Αὐτοκράτωρ Κωνσταντῖνος Παλαιολόγος στὴν ποίησιν.

4) Ἐθνοκρατικὴ καὶ κοινωνικὴ ζωὴ ἐπὶ Τουρκοκρατίας.

5) Ποία ἡ σημασία τῶν ὁλοκαυτωμάτων στὸν ἀγῶνα της Ἑθνικῆς μας ἀνεξαρτησίας.

6) Ἡ ἐκπαιδευτικὴ πολιτικὴ τοῦ Καποδιστρια.

7) Ἡ σημασία της ἐκδόσεως τοῦ Ἀστικού Κώδικος καὶ ἡ ἱστορικὴ ἀνασκόπησις αὐτῆς.

8) Ἡ Γεωργία ὡς παράγων της Ἑθνικῆς μας εὐθυμίας.

9) Σημασία της αὐταρκειᾶς εἰς τὴν Ἑλληνικὴν ἔθνησιν οἰκονομίαν.

10) Με ποιὰ ἰδεώδη πρέπει μιὰ Ἑλληνίδα μητέρα νὰ ἀνατρέφῃ τὰ παῖδιά της.

11) Ἡ ὁλεθρία ἐπίδρασις τοῦ ὑποσιτισμοῦ εἰς τὴν καθόλου ὑγείαν τοῦ ἀνθρώπου καὶ ἡ σημασία τὴν ὁποίαν ἐνέχει τὸ ζήτημα της διατροφῆς.

12) Θέσις τοῦ ἀτόμου εἰς τὸ σύνολον.

13) Ἑργασία καὶ ζωὴ.

14) Ἡ συνειδήσις της εὐθύνης.

15) Θέλησις καὶ πίστις.

Ἐκ τῶν ὡς ἀνω θεμάτων θὰ βραβευθοῦν τὰ ἑξ (6), ἥτοι 1ον βραβεῖον δραχ. 1.500, 2ον δραχ. 1.000 καὶ 3ον δραχ. 500.

1ος Ἑπαινος, 2ος Ἑπαινος καὶ 3ος Ἑπαινος.

Ὅροι συμμετοχῆς εἰς τὸν διαγωνισμόν:

1) Δικαίωμα ἐπιβολῆς τῶν μελετῶν μέχρι 15 Ἰανουαρίου 1941 ΣΤ'.

2) Αἱ μελέται νὰ εἶναι εἰ δυνατόν δακτυλογραφημέναι ἢ τοὐλάχιστον πολὺ εὐανάγνωστοι.

3) Εἰς καθὲ μελέτῃ ἀντὶ της ὑπογραφῆς θὰ γράφεται ἓνα ρητὸν, τὸ αὐτὸ δὲ ρητὸν θὰ περικλείεται εἰς φάκελλον μαζί με τὸ ὄνομα τεπώνυμον καὶ τὴν διεύθυνσιν της σπουδαστρίας πού θὰ λαμβάνῃ μέρος εἰς τὸν διαγωνισμόν.

4) Εἰς τὸ τέλος της μελέτης νὰ ἀναφέρεται ἡ βιβλιογραφία.

Π. Δ. Θ.
ΠΡΩΤΕΥΟΥΣΗΣ

ΤΑ ΓΡΑΦΕΙΑ ΤΗΣ Π. Δ. Θ. Π.

Τὰ Γραφεῖα της Περιφερειακῆς Διοικήσεως Ε. Ο. Ν. Θηλέων Πρωτεύουσας μετεφέρθησαν ἀπὸ της παρελθούσης ἐβδομάδος εἰς τὸ ἐπὶ της ὁδοῦ Βησσαρίωνος 1 κτίριον, ὅπου ἐγκαταστάσθησαν ὅλαι αἱ ὑπηρεσίαι της Διοικήσεως. Ἡ ὁδὸς Βησσαρίωνος εἶναι ἀρόδος της ὁδοῦ Σίνα, ἀπέναντι τοῦ κήπου της Ἀκαδημίας.

ΚΕΝΤΡΟΝ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΕΩΣ

Τὸ Κέντρον ἐκπαιδεύσεως της Περιφερειακῆς Διοικήσεως Ε. Ο. Ν. Θηλέων Πρωτεύουσας μετεφέρθη εἰς τὴν δόον Σόλωνος 33, ὅπου ἐστεγάζοντο μέχρι της παρελθούσης ἐβδομάδος τὰ Γραφεῖα της Περιφ. Διοικήσεως. Μετὰ τὴν ἐνάρξιν της χειμερινῆς περιόδου αἱ συγκεντρώσεις τῶν Φαλαγγισσῶν καὶ Σκαπανισσῶν εἰς τὸ Κέντρον τακτικώτεραι καὶ πολυπληθέστεραι.

Η ΗΜΕΡΑ ΤΩΝ ΕΝΟΠΛΩΝ ΔΥΝΑΜΕΩΝ

Ἡ Περιφερειακὴ Διοίκησις Ε. Ο. Ν. Θηλέων Πρωτεύουσας μετέχε κατὰ τὸν ἐπιδητικώτε-

ΟΙ ΚΟΛΥΜΒΗΤΙΚΟΙ ΜΑΣ ΑΓΩΝΕΣ

Τὸ πρῶτὸν της παρελθούσης Κυριακῆς ἔγιναν με τὰς εἰς τὴν ἐπέτειον της ἰδρύσεως της Ὀργανώσεώς μας. Ἡ Περιφερειακὴ Διοίκησις Ε. Ο. Ν. Θηλέων Πρωτεύουσας θὰ μετασχῇ τοῦ ἑορτασμοῦ της μεγάλῃς διὰ τὴν Ε. Ο. Ν. ἡμέρας, ἐν συναγερωμῇ, με τὰς μυριάδας τῶν Σκαπανισσῶν καὶ Φαλαγγισσῶν τῶν Ὑποδιοικήσεών της. Καὶ καθὲ Ὑποτομεὲς της Π. Δ. Θ. Π. θὰ διοργανώσῃ τὴν ἰδιαίτην ἑορτὴν του, διὰ νὰ πανηγυρίσῃ τὴν ἐπέτειον της ἰδρύσεως της Ε. Ο. Ν. πού εἶναι καὶ ἐπέτειος λυτρώσεως της νέας γενεᾶς ἀπὸ τοῦ κακῶν παρελθόν.

Αἱ συγκεντρώσεις εἰς ὅλους τοὺς Ὑποτομεῖς καὶ τῶν τεσσάρων Ὑποδιοικήσεων της Διοικήσεώς μας ἴσων κατὰ τὸ παρελθὸν Σάββατον ἐπιδητικώταται.

— Εἰς τοὺς μεγάλους κολυμβητικούς ἀγῶ-

νας της Ε. Ο. Ν. εἰς τὸ Ὀλυμπικὸν Κολυμβητήριον — τὴν παρελθούσαν Κυριακὴν —

μετέβησαν αἱ καλλιτέραι κολυμβήτριαι της Π. Δ. Θ. Π.

— Πολλοὶ Ὑποτομεῖς διοργάνωσαν πορείας καὶ μικροὺς περιπάτους, εἰς τοὺς ὁποίους ἔλαβον μέρος Σκαπανισσαὶ καὶ Φαλαγγισσαί. Ἄλλοι Ὑποτομεῖς διοργάνωσαν ψυχγωγικὰς συγκεντρώσεις.

— Συνεχίζονται τὰ μαθήματα πιάνου εἰς ὅλας τὰς Ὑποδιοικήσεις. Μετὰ τὴν ἑαρινὴν μάστα τὴς χειμερινῆς περιόδου προσήλθον καὶ πολλοὶ νεαὶ μαθηταί. Ἡ διδασκαλία γίνεται ἐντελῶς δωρεάν.

Εἰς τὸ θέατρον «Λυρικόν» ἐδόθη ἑορτὴ τοῦ βου Τάγματος Ἀθηνῶν της Περιφερειακῆς Διοικήσεως Ἀρρέων Πρωτεύουσας ἐπὶ εὐκαιρίᾳ της «Ἡμέρας τῶν Ἑνόπλων Δυνάμεων». Ἀπηγγελέσθαι ὑπὸ Φαλαγγιτῶν τοῦ Τάγματος ἑθνικά ποιήματα, ἐξετελέσθησαν ὑπὸ της Χορωδίας τῶν διάφορα τραγούδια καὶ ἀπηγγελέσθαι ὁ πανηγυρικός της ἡμέρας. Τὴν ἑορτὴν παρηκολούθησε πολὺς κόσμος, ὁ ὁποῖος προέβη εἰς ἐνθουσιώδεις ἐκδηλώσεις ὑπὲρ της Α. Μ. τοῦ Βασιλέως, τοῦ Ἀρχηγοῦ της Ἑθνικῆς Κυβερνήσεως, τῶν Ἑνόπλων Δυνάμεων καὶ της Ἑθνικῆς Ὀργανώσεως Νεολαίας. Ἡ ἑορτὴ ἔληξε μετὰ τὸν Ἑθνικὸν Ὕμνον καὶ τοὺς Ὕμνους της Νεολαίας καὶ της 4ης Αὐγούστου.

Εἰς τὸν ἑορτασμόν της «Ἡμέρας τῶν Ἑνόπλων Δυνάμεων».

Εἰς τὸν ἑορτασμόν της «Ἡμέρας τῶν Ἑνόπλων Δυνάμεων».

Ἀθλητικὴ Κίνησις της Ε. Ο. Ν.

ΟΙ ΚΟΛΥΜΒΗΤΙΚΟΙ ΜΑΣ ΑΓΩΝΕΣ

Τὸ πρῶτὸν της παρελθούσης Κυριακῆς ἔγιναν με τὰς εἰς τὴν ἐπέτειον της ἰδρύσεως της Ὀργανώσεώς μας. Ἡ Περιφερειακὴ Διοίκησις Ε. Ο. Ν. Θηλέων Πρωτεύουσας θὰ μετασχῇ τοῦ ἑορτασμοῦ της μεγάλῃς διὰ τὴν Ε. Ο. Ν. ἡμέρας, ἐν συναγερωμῇ, με τὰς μυριάδας τῶν Σκαπανισσῶν καὶ Φαλαγγισσῶν τῶν Ὑποδιοικήσεών της. Καὶ καθὲ Ὑποτομεὲς της Π. Δ. Θ. Π. θὰ διοργανώσῃ τὴν ἰδιαίτην ἑορτὴν του, διὰ νὰ πανηγυρίσῃ τὴν ἐπέτειον της ἰδρύσεως της Ε. Ο. Ν. πού εἶναι καὶ ἐπέτειος λυτρώσεως της νέας γενεᾶς ἀπὸ τοῦ κακῶν παρελθόν.

Αἱ συγκεντρώσεις εἰς ὅλους τοὺς Ὑποτομεῖς καὶ τῶν τεσσάρων Ὑποδιοικήσεων της Διοικήσεώς μας ἴσων κατὰ τὸ παρελθὸν Σάββατον ἐπιδητικώταται.

— Εἰς τοὺς μεγάλους κολυμβητικούς ἀγῶ-

νας της Ε. Ο. Ν. εἰς τὸ Ὀλυμπικὸν Κολυμβητήριον — τὴν παρελθούσαν Κυριακὴν —

μετέβησαν αἱ καλλιτέραι κολυμβήτριαι της Π. Δ. Θ. Π.

— Πολλοὶ Ὑποτομεῖς διοργάνωσαν πορείας καὶ μικροὺς περιπάτους, εἰς τοὺς ὁποίους ἔλαβον μέρος Σκαπανισσαὶ καὶ Φαλαγγισσαί. Ἄλλοι Ὑποτομεῖς διοργάνωσαν ψυχγωγικὰς συγκεντρώσεις.

— Συνεχίζονται τὰ μαθήματα πιάνου εἰς ὅλας τὰς Ὑποδιοικήσεις. Μετὰ τὴν ἑαρινὴν μάστα τὴς χειμερινῆς περιόδου προσήλθον καὶ πολλοὶ νεαὶ μαθηταί. Ἡ διδασκαλία γίνεται ἐντελῶς δωρεάν.

Εἰς τὸ θέατρον «Λυρικόν» ἐδόθη ἑορτὴ τοῦ βου Τάγματος Ἀθηνῶν της Περιφερειακῆς Διοικήσεως Ἀρρέων Πρωτεύουσας ἐπὶ εὐκαιρίᾳ της «Ἡμέρας τῶν Ἑνόπλων Δυνάμεων». Ἀπηγγελέσθαι ὑπὸ Φαλαγγιτῶν τοῦ Τάγματος ἑθνικά ποιήματα, ἐξετελέσθησαν ὑπὸ της Χορωδίας τῶν διάφορα τραγούδια καὶ ἀπηγγελέσθαι ὁ πανηγυρικός της ἡμέρας. Τὴν ἑορτὴν παρηκολούθησε πολὺς κόσμος, ὁ ὁποῖος προέβη εἰς ἐνθουσιώδεις ἐκδηλώσεις ὑπὲρ της Α. Μ. τοῦ Βασιλέως, τοῦ Ἀρχηγοῦ της Ἑθνικῆς Κυβερνήσεως, τῶν Ἑνόπλων Δυνάμεων καὶ της Ἑθνικῆς Ὀργανώσεως Νεολαίας. Ἡ ἑορτὴ ἔληξε μετὰ τὸν Ἑθνικὸν Ὕμνον καὶ τοὺς Ὕμνους της Νεολαίας καὶ της 4ης Αὐγούστου.

Εἰς τὸν ἑορτασμόν της «Ἡμέρας τῶν Ἑνόπλων Δυνάμεων».

Εἰς τὸν ἑορτασμόν της «Ἡμέρας τῶν Ἑνόπλων Δυνάμεων».

Ελευθέρα κολυμβήσεις 50 μ. Φαλαγγισσῶν.— 1) Σωτηρίαδου Ἀρτίσης 41' 3". 2) Σαρηθαξέβανη Δ. Α. Σ. Θ. 42' 1". 3) Χαρώτη Εὐδοίας καὶ 4) Σταυροπούλου Εὐδοίας.

Ελευθέρα 400 μ. Φαλαγγιτῶν α' κατηγορίας.— 1) Ψημάδης 6' 29". 5' Ἀχάτας, 2) Καλιαμβᾶκος Ἀρτίσης 6' 40". 2, 3) Ζουμπὺς Ἀττικοβοιωτίας καὶ 4) Καρακαστανιάς



ΖΩΗ ΚΑΙ ΚΙΝΗΣΕΙΣ ΤΗΣ ΝΕΟΛΑΙΑΣ ΜΑΣ

Κίνησις Περιφερειακῶν Διοικήσεων

ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑΚΗ ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΑΡΡΕΝΩΝ ΑΤΤΙΚΟΒΟΙΩΤΙΑΣ

Ἡ Περιφ. Διοίκησις Ἀρρένων Ἀττικοβοιωτίας κατέθεσε τὴν ἡμέραν τῶν Ἐνόπλων Δυναμῶν στέφανον ἐκ δάφνης εἰς τὸν τάφον τοῦ Βασιλέως Κωνσταντίνου.

Κατὰ τὴν κατάθεσιν ὁ Ἀ' Ἐπιτελὴς τῆς Περιφ. Διοικήσεως προσεφώνησεν τοὺς ἐξῆς: «Μπροστὰ τὸν τάφον σου, γυναικεῖς, κατὰ τοῦτον ἡμεῖς ἡ Νεὰ Γενεὰ τῆς Ἑλλάδος, Βασιλεῦ Στρατηλάτα, τὸ δάφνιστον αὐτὸ στεφάνον σὲ Σένα, πῶς ἐνεψύχωσας καὶ ἐνεβούσισας τὸν Ἑλληνισμό, σὲ Σένα πῶς ἀποτελεῖς μοναδικὸν εἰς τὸν κόσμον παράδειγμα Μεγάλου Ἀρχηγοῦ τοῦ ἔθνους, σὲ Σένα πῶς ἦσουν ὁλόκληρος ἀγάπη καὶ καλωσύνη γιὰ τὴν Ἑλλάδα καὶ τοὺς Ἕλληνας, εἰς ἐνδοξὴν αἰώνιας εὐγνωμοσύνης.

Σήμερα ὅπου ἡ Ε.Ο.Ν., πρωτοπόρος σὲ κάθε Ἑθνικὴν ἐκδήλωση, μὲ δόνησιν τὸν γόντον σου καὶ τὸν Ἑθνικὸν μας Κυβερνήτην Ἰωάννην Μεταξῶν, ἐτάξε τὴν ἡμέραν αὐτὴν ὑπὲρ τῶν ἐνόπλων δυναμῶν τῆς χώρας, ἐνεθυμήμεν Ἑσένα τὸν Μεγάλον Στρατιώτην, Ἑσένα πῶς συμβόλιζες τὸ στρατιωτικὸν καθήκον καὶ τὴν Ἑθνικὴν τιμὴν.

Δεῦρο Βασιλεῦ τὰ ὀλίγα αὐτὰ κλαδιά δάφνης. Σοὺ τὰ προσφέρουμε τὰ παιδιά τῆς Ἀττικοβοιωτίας καὶ Σοὺ ὑποσχεθῶμεν πὺς θὰ θυσιάσωμεν καὶ ἡμεῖς, ἐάν παρὰ τὴν ἀνάγκη, τὴν ζωὴν μας, ὅπως τὴν ἐβούσισας καὶ Σοὺ, ὑπὲρ τοῦ μεγαλείου καὶ τῆς δόξης τῆς ἀγαπημένης μας Πατρίδος.

Ἡ ἀθλητικὴ ὁμάς τῆς 301ῆς Φάλαγγος μετέβη εἰς Σχηματάριον καὶ συνητήθη μετὰ τῆς ἀθλητικῆς ὁμάδος τῆς 300ῆς Φάλαγγος εἰς φιλικὸν ποδοσφαιρικὸν ἀγῶνα μὲ ἀποτέλεσμα 2-0 ὑπὲρ τῆς 301ῆς Φάλαγγος. Κατὰ τὰ ἡμερήσια ἡ φιλικὴ ἀντιπαράστασις ἔλαβεν ἐπαινετικὰς διαφοράς ἐμβρατήρια.

ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑΚΗ ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΘΗΛΕΩΝ ΑΤΤΙΚΟΒΟΙΩΤΙΑΣ

Ἡ Περιφερειακὴ Διοικητρία Ε.Ο.Ν. Ἀττικοβοιωτίας ἀπὸ τῆς παρελθούσης Πέμπτης ἐνεργεῖ περιοδεῖαν ἀνά τοὺς σχηματισμοὺς τῆς Διοικήσεως τῆς.

Ἡ Περιφερειακὴ Διοίκησις Ε.Ο.Ν. Θηλέων Ἀττικοβοιωτίας ἐτοιμάζει πρὸς ἐκδοσὶν ὠραϊότατον λεύκωμα, εἰς τὸ ὁποῖον θὰ παραλαύνη διὰ φωτογραφιῶν καὶ ἐπεξηγηματικῶν σημειωμάτων ὁλόκληρος ἡ ζωὴ τοῦ θερικοῦ Στρατοπέδου τῆς. Το λεύκωμα θὰ διανεμηθῇ εἰς ὅλους τοὺς Σχηματισμοὺς τῆς Ἀττικοβοιωτίας.

Μεταξὺ τῶν Σχηματισμῶν τῆς Περιφερειακῆς Διοικήσεως Ε.Ο.Ν. Θηλέων Ἀττικοβοιωτίας προεκλήρυνθη καλλιτεχνικὸς διαγωνισμὸς ἐργοχειρῶν, ζωγραφικῆς, ἐλευθέρου καμπυροτεχνίας καὶ πλεκτικής. Τὰ βραβεῖα ἀποτελοῦνται ἀπὸ σειρᾶν ὠφελίμων βιβλίων καὶ τοῦτο διὰ τὴν προπαγάνδαν τοῦ βιβλίου μεταξὺ τῶν μελῶν τῆς Ὄργανώσεως. Ἡ προθεσμία ὑποβολῆς ἔργων λήγει τὴν 31ν Ὀκτωβρίου.

Ἡ ἡμέρα τῆς ἐορτῆς τῶν ἐθνικῶν ἐνόπλων δυναμῶν ἐωρτάσθη ὑπὸ τῆς Ὑποδιοικήσεως Ε.Ο.Ν. Θηλέων Μεσογείων μετὰ πάσης ἐπισημότητος καὶ μὲ τὸν πρέποντα ἐνθουσιασμόν ἐκ μέρους τῶν Φαλαγγιτιστῶν καὶ Σκαπανιστῶν. Τὸ πρῶτ' εἰς Κυριακὴν ἐψάλλη δοξολογία εἰς τὸν καθεδρικὸν ναὸν Κορωπίου ὑπὸ τῆς χορωδίας τῆς Ὑποδιοικήσεως καὶ τὸ ἀπόγευμα ἐστέφθη τὸ μνημεῖον τῶν πεσόντων.



ΚΟΜΟΤΙΝΗ.—Ἐπέστρεψεν εἰς τὴν πόλιν μας ἡ ἀποστολὴ τῶν βαθμοφόρων τῆς Ε.Ο.Ν. Θηλέων, ἥτις εἶχε μεταβῇ πρὸ μηνὸς εἰς τὸ στρατοπέδον Καλλιρρόχης Θάσου.

Ἡ ὀργάνωσις τοῦ στρατοπέδου ἔγινε μὲ ἐξαιρετικὴν προσοχὴν καὶ ἐπιμέλειαν, ὥστε τοῦτο δικαίως νὰ θεωρητῇ ἕνα ἀπὸ τὰ καλλίτερα τοῦ εἰδους τῶν ἐνόπλων ἀγώνων τῆς Βόρειον Ἑλλάδα. Ἀλλὰς τὴν ἐνδοξομένην μὲσα στὴν ἐβδουλικὴν ἀνταρραχίαν τοῦ γραφικοῦ νησιοῦ, μὲσα στὸ θεοπέπλο δράμα τοῦ πρασίνου, ἀντικρὺ ἀπὸ τὴν γαλάζιαν θάλασσαν τοῦ ζηλευτοῦ μας Αἰγαίου.

Εἰς τὸ στρατοπέδον τῆς Ε.Ο.Ν. Θηλέων, τὸ ὁποῖον ἐλειτουργήσεν εἰς τὴν Καλλιρρό-

χην συμμετέσχον 170 Φαλαγγίτισσαι Ἀλεξανδρουπόλεως, Σουφλίου, Διδυμοτείχου, Ὁρεσιτιάδος, Ξάνθης, Δράμας, Καβάλλας καὶ Κομοτινῆς. Τοῦτο ἐλειτουργήσεν κατὰ τὸν πλεον ὑποδειγματικὸν τρόπον καὶ σύμφωνα μὲ τὸ καταρτισθὲν πρόγραμμα ἐκπαιδεύσεως.

Ἐκεῖ ἐλειτουργήσεν ἡ Σχολὴ Βαθμοφόρων μὲ 4 συνεργεῖα. Τὸ πρῶτον στρατιωτικῶν γνώσεων, τὸ δεύτερον Οἰκοκυρικῆς, τὸ τρίτον στρατιωτικῶν ἀσκήσεων, πολιτικῆς διαφωτισέως, κανονισμοῦ ἐσωτερικῆς ὑπηρεσίας καὶ τὸ τέταρτον πρῶτων βοηθειῶν.

Μετὰ τὴν λήξιν τῆς περιόδου αἱ Φαλαγγίτισσαι ἐδῶσαν τὰς δεούσας ἐξετάσεις. Κατ' αὐτὰς ἠρίστευσαν αἱ Φαλαγγίτισσαι τῆς Ροδόπης.

Ἀς σημειωθῇ ὅτι τὸ στρατοπέδον εἶχε καὶ τὴν ἰουκὴν τὸν ἐφημερίδα, χειρόγραφον βέλαιον, ἡ ὁποία δὲν παρέλειπε νὰ σατυρίζῃ μὲ ἔξυπνον χιούμορ κ' αὐτὸν τὸν στρατοπεδάρχην.

Αἱ Φαλαγγίτισσαι κατὰ τὴν παραμονὴν τῶν εἰς τὸ στρατοπέδον ἐξεδραμον εἰς τὰ πλησιέστερα ἀξιοθέατα μέρη καὶ ἐπισκεφθῶσαν ἀρχαῖα μνημεῖα καὶ ἔργα τέχνης τοῦ Ε' καὶ Δ' π. Χ. αἰῶνος εἰς τὰ μέρη ὅπου ἔγιναν ἀνασκαφαί.

ΞΑΝΘΗ.—Ἐπὶ τῇ ἐορτῇ τῶν ἐνόπλων ἐθνικῶν δυναμῶν αἱ Περιφερειακὰ Διοικήσεις Ε.Ο.Ν. Ἀρρένων καὶ Θηλέων Ξάνθης κατέθεσαν στέφανον εἰς τὸ Ἡρώον τῆς πόλεως.

Μετὰ τὴν κατάθεσιν τῶν στεφανῶν αὐσώματος ἡ δύναμις τῆς Ε.Ο.Ν. κατηνύνη εἰς τὸν συνοριακὸν τομεᾶ καὶ τὸ Σύνταγμα πυροβολοῦσιν, ὅπου παρεδόθησαν ὑπὸ τῆς Ε.Ο.Ν. δῶρά τῆς σημαίαι εἰς τὰ δύο Σύνταγματα.



ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ.—Εἰς τοὺς ἐπισκέπτας

τῆς Ἐκθέσεως παρέχεται ἡ μοναδικὴ εὐκαιρία νὰ θαυμάσωμεν μίαν μικρὰν εἰκόνα τῆς ζωῆς τῶν Φαλαγγιτῶν καὶ Σκαπανῶν μας εἰς τὰ στρατοπέδα καὶ κατασκήνωσες τῶν. Τὸ πρῶτον ἀναπαραστατικὸν στρατοπέδον τῆς Ε.Ο.Ν. πῶς στολιζέται τὴν ἐρετηνὴν ἔκθεσιν κατεσκευάσθη κατὰ τρόπον ὑποδειγματικὸν ἐκ φυσικῆς ἐυλείας καὶ εἶναι τὸσον τέλειον ὥστε δὲν τοῦ λείπει οὐτε ἡ ἐλαστικὴ λεπτोμερία ἐνός ἀληθινοῦ στρατοπέδου. Δύναμις ἐξ 80 Φαλαγγιτῶν καὶ Σκαπανῶν διαρκῶς ἐναλλάσσουμένη ἀποτελεῖ τὴν φρουρὰν τοῦ στρατοπέδου, τὸ ὁποῖον μεταξὺ τῶν πρῶτων ἐπισκεφθῶσαν αἱ Α. Β. Υ. ὁ Ε.Ο.Ν., μετὰ τῆς Πρυγκηπίσεως, Διαδόχου Φρειδερίκης, ὁ Ὑπουργὸς Γενικῆς Διοικήσεως τῆς Μακεδονίας, Γενικός Ἐπιτελὴς τῆς Ε.Ο.Ν., οἱ Ὑπουργοὶ Συγκοινωνίας, Σιδηροδρόμων, Δικαιοσύνης, Τύπου καὶ Τουρισμοῦ, οἱ ὁποῖοι καὶ ἐξέφρασαν τὴν ἀκραν αὐτῶν εὐφρασκεῖαν.

ΦΛΩΡΙΝΑ.—Πρωτοδουλιὰ τῆς Ε.Ο.Ν. ἐγένετο ἡ τελετὴ πρὸς τιμὴν τῶν ἐνόπλων δυναμῶν τῆς χώρας εἰς τὸ στάδιον τῆς πόλεως μας.

Εἰς τὴν τελετὴν παρέστησαν ὁ συναγωνιστὴς Νομάρχης κ. Χριστόπουλος, ὁ Δήμαρχος κ. Χάσος, ἄπαντες αἱ πολιτικαὶ καὶ στρατιωτικαὶ Ἀρχαὶ καὶ πλῆθος κόσμου.

Εἰς τὴν τελετὴν μετέσχον ἅπαντα τὰ τμήματα τῶν Περιφερειακῶν Διοικήσεων Ἀρρένων καὶ Θηλέων.

Ἰδρὺθ καὶ ἐνταῦθα σχολὴ βαθμοφόρων τῆς Περιφ. Διοικήσεως Ε.Ο.Ν. Ἀρρένων Φλωρίνης, ἐκ τῆς ὁποίας θὰ προέλθουν τὰ στελέχη τοῦ θ' ἀποτελεσμοῦ τῶν βασικῶν καὶ πρωταρχικῶν στοιχείων ἐπὶ τοῦ ὁποῖου θὰ στηρξθῇ ἡ Ὄργάνωσις.

Ἡ σχολὴ θὰ λειτουργήσῃ εἰς τῆς ἐδδομάδος κατὰ Τετάρτην καὶ Παρασκευῇ, θὰ φοιτήσουν δὲ εἰς αὐτὴν ὑπὲρ τῶν ἑκατὸν Φαλαγγίται.

Ἦν διευθύνειν τῆς σχολῆς ἀνέλαβε προσωπικῶς ὁ Περιφ. Διοικητὴς. Ἐκπαιδευταὶ ὠρίστησαν οἱ Διευθυνταὶ διαφόρων γραφείων τῆς Περιφ. Διοικήσεως καὶ συνεργεῖται τῆς Ε.Ο.Ν. Ἡ ἐναρξὶς τῶν μαθημάτων τῆς σχολῆς ἔγινε τὴν 11ν Ὀκτωβρίου. Παρόμοιαι ἀπὸ τῆς ἐλειτουργήσεως εἰς τὴν Ὑποδιοίκησιν Καστορίας καὶ εἰς τὴν 165ν Φάλαγγα Ἀμυνταίου καὶ 167ν Νεστορίου.

—Τὴν Κυριακὴν 29ν παρελθόντος ὁ Περιφ. Διοικητὴς ἐπεθεώρησε τὴν Τετραρχίαν Ἀρμε-

νοχωρίου καὶ ὠμίλησε πρὸς τοὺς συγκεντρωθέντας Φαλαγγίτας.

—Προσεχῶς ὀργανοῦνται ὑπὸ τῆς Περιφερειακῆς Διοικήσεως ἀθλητικοὶ ἀγῶνες πρὸς ἀπονομὴν ἀθλητικῶν εὐσημῶν.

ΕΔΕΣΣΑ.—Τὴν Τετάρτην, 11ν Ὀκτωβρίου, ἐδόθη διάλειψις ἐνώπιον μελῶν τῆς Ε.Ο.Ν. ὑπὸ τοῦ συναγωνιστοῦ κ. Δημ. Μπόγρη μὲ θέμα ἐθνικὸν περιεχομένου. Τὴν διάλειψιν παρεκολούθησαν ὁ Γεν. Ἐπιτελὴς, αἱ Ἀρχαὶ τῆς πόλεως καὶ πλῆθος κόσμου.

Κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς ὁμιλίας ἐπεκράτησεν ἀκράτητος ἐνθουσιασμός, ἔγιναν δὲ ἐκδηλώσεις ὑπὲρ τῆς Πατρίδος, τοῦ Βασιλέως καὶ τοῦ Ἀρχηγοῦ.



ΓΟΥΜΕΝΙΤΣΑ.—Ἡ Ε.Ο.Ν. Γουμενίτης

ἐτίμησε τὸν ἐθνικὸν μας Στρατὸν μὲ πάνδημον δοξολογίαν, εἰς τὴν ὁποία παρέστησαν αἱ Ἀρχαὶ καὶ αἱ Φαλαγγεῖς Ἀρρένων καὶ Θηλέων.

Μετὰ τὴν δοξολογίαν ἔγινε πατριωτικὴ ὁμιλία διὰ τὸν στρατὸν μας ὑπὸ τοῦ καθηγητοῦ κ. Ἀγαθ. Φωστρητοπούλου. Ἐπακολούθησε κατὰθεσις στεφανίου εἰς τὸ μνημεῖον τῶν πεσόντων.

ΑΡΤΑ.—Τὴν 30ν Σεπτεμβρίου ἐφθάσε σπὴν Ἀρτα, συνεχίζων τὴν περιοδεῖαν του, ἀπὸ τῆς Γιάννενα ὁ συναγωνιστὴς Κυβερνητικὸς Ἐπιτροπος.

Ἀν καὶ ἡ ἡμέρα ἦτο ἐργασίμος, ἡ πλατεῖα Σκουφᾶ, ὅπου ἦταν παρατεταγμένα τὰ τμήματα τῆς Ε.Ο.Ν., ἦταν ἀσφυκτικὰ γεμάτη ἀπὸ πλῆθος χωρικῶν καὶ πολιτῶν. Ἡ ἀφιέρξις τοῦ Κ.Ε.Ν. ἐξαίρετῶς μὲ ζήτωκραυγὰς ὑπὲρ τοῦ Βασιλέως καὶ τοῦ Ἀρχηγοῦ.

Ὁ Κυβερνητικὸς Ἐπιτροπος, ἀφ' ὅπου ἔλαβεν ἀναφορὰν ἀπὸ τὸν Περιφ. Διοικητὴν καὶ τὴν Περιφ. Διοίκησιν, ἐπεθεώρησε τὰ τμήματα.

Ὁ Περιφ. Διοικητὴς εἰς ὁμιλίαν τὸν ἐτόνισεν ὅτι ἡ Νεολαία Ἀρτᾶς εἶναι ἀφωσμένη μὲ πίστιν καὶ συνέπειαν στὸν ἰδεολογικὸ σκοπὸ τῆς καὶ ἐδῶσε τὴν ἐγγύησιν ὅτι θὰ συνεχίσῃ τὸ ἔργο τῆς μὲ μεγαλύτερον ἀκμὴν ζήλον καὶ τὸν ἀγῶνα γιὰ τὴν εὐδωσίαν τῶν ἐπιδιώξεων τῆς.

Ὁ Νομάρχης Ἀρτῆς εἰς ὁμιλίαν τοῦ ἐξήρτη τὴν δρᾶσιν τῆς Νεολαίας καὶ τὴν μέχρι Ἀρτῆας ἀφοσίωσιν τοῦ λαοῦ τῆς Ἀρτῆς.

Ὁ Κυβερνητικὸς Ἐπιτροπος εἰς ὁμιλίαν τοῦ ἐτόνισε τοὺς σκοποὺς τοῦ ἐπιδιώκει ἡ Ἑθνικὴ Ὄργάνωσις Νεολαίας καὶ τῆς φροντίδας τοῦ καταβάλλονται γιὰ τὴν ἀριστετέρα καὶ μεθοδικότερα λειτουργία τοῦ θεσμοῦ τούτου. Ὁ Κ.Ε.Ν. ἐξέφρασεν ἐν συνεχείᾳ τὴν χαρὰν τοῦ γιὰ τὴν ἐνθουσιάζον πίστιν τοῦ ἡγερωτικοῦ λαοῦ στὶς προσπάθειες τοῦ μεγάλου Ἀρχηγοῦ μας Ὁ λόγος τοῦ ἐκαλύφθη ἀπὸ ζήτημα καὶ τῆς Νεολαίας.

Ἀκολούθως ὁ Κ.Ε.Ν. ἐπεθεώρησε τὰ Γραφεῖα τῶν Περιφ. Διοικήσεων, ὅπου ἔδωκεν ὁδηγίας καὶ κατευθύνσεις πρὸς τοὺς ἀρμοδίους.



ΛΑΡΙΣΑ.—Ὁ συναγωνιστὴς Κυβερνητικὸς

Ἐπιτροπος ἐπισκέψθη τὴν πόλιν μας. Συνεργασθὲν μετὰ τοῦ Γενικοῦ Ἐπιτοπτοῦ καὶ τῶν Περιφ. Διοικήτων, Ἀκολούθως μετέβη εἰς Ἀλμυρὸν καὶ Βόλον. Ἐπεθεώρησε τὴν Ὑποδιοίκησιν Ἀλμυροῦ καὶ συνεργεῖται μετὰ τοῦ ἀξιωματοῦχου τοῦ Ἐπιτελείου τῆς Ὑποδιοικήσεως Βόλου.

Ἐγένετο συγκέντρωσις Φαλαγγιτῶν καὶ Σκαπανῶν ἐν τῷ Κινηματοθέατρῳ «Γιάλλας» πρὸς τοὺς ὁποίους ὠμίλησεν ὁ συναγωνιστὴς Κυβερνητικὸς Ἐπιτροπος. Χαρακτηριστικὸς τῆς συγκέντρωσεως αὐτῆς ἦτο ἡ τελεία προληγόμενα. Τὴν ἡσυχίαν τῆς αἰδουσίας δὲν διέκοπτον παρὰ αἱ ζήτωκραυγαὶ καὶ ἡ ἐκδήλσις πίστεως πρὸς τὸν Ἀρχηγόν. Ἀμέσως μετὰ τὴν ὁμιλίαν ὁ Κ.Ε.Ν. ἐπεσκέψθη διαδοχικῶς τὰς Ὑποδιοικήσεις Φαρσάλων, Αἰγιάς, Τυρνάβου, Ἐλασσώνας.

ΖΩΗ ΚΑΙ ΚΙΝΗΣΕΙΣ ΤΗΣ ΝΕΟΛΑΙΑΣ ΜΑΣ

Κίνησις Περιφερειακῶν Διοικήσεων

Εἰς τὰ Φάρσαλα πλῆθος κόσμου τὸν ἀνέμενον. Ἱμῃμα ἱππέων Φαλαγγιτῶν τὸν ὑπεδέχθη πρὸ τῆς πόλεως.

Εἰς Τυρνάβον ποδηλατίζονται τὸν ἀνέμενον πρὸ τῆς πόλεως. Ἐκεῖ ὠμίλησε πρὸς τοὺς συγκεντρωθέντας ἐπισκέψθη τὴν Ὑποδιοίκησιν καὶ ἀμέσως ἀνεχώρησε δι' Ἐλασσῶνα, ὅπου ἐγένετο δεκτὸς ἐνδοσυσιῶδως.

Ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον εἶναι ἀνώτερον πάσης περιγραφῆς εἶναι ἡ ἐπίσκεψις εἰς τὴν Τετραρχίαν τῆς ἱστορικῆς Τσαριτσῆς. Μέσα εἰς τὸ γκρίκο φῶς ὅλα εἶχον κατὰ τὸ θεῖον. Δὲν ἔμεινεν οὐδεὶς εἰς τὸ σπῆτι. Συν γυναιεὶ καὶ τέκνοις οἱ κάτοικοι τῆς Τσαριτσῆς τὸν ὑπεδέχθησαν. Μικροὶ κορασιῖδες τὸν ἔρριανον μὲ ἀνθή. Κατασυγκινημένους ὠμίλησε πρὸς τοὺς κατοίκους καὶ ἀμέσως ἀνεχώρησε κατευθύνόμενος πρὸς τὴν Κοζάνην.

Ἐπέστρεψεν ἡ β' ἀποστολὴ ἐκ τοῦ στρατοπέδου τῆς κατασκήνωσεως Πηλίου. Ὅλοι ἐνθουσιασμένοι, ζωηροὶ, μὲ ἀπόλυτον πίστιν πρὸς τὸν Ἀρχηγόν καὶ τὴν Ὄργάνωσιν. Ἀνέτειθησαν εἰς ὅλους τοὺς ἐκπαιδευθέντας ὑπηρεσίας.

Αἱ συγκεντρώσεις ἤρχισαν νὰ γίνωνται πυνκταί μετὰ τὴν ἐπιστροφὴν τῶν μελῶν μας ἐκ τῶν παραθεριστικῶν κέντρων. Οἱ ἀξιωματικοὶ τῆς Περιφερειακῆς Διοικήσεως καὶ τῶν Ὑποδιοικήσεων, οἱ λαθόντες ἀδείας, ἐπέστρεψαν.

Εἰς τὴν Ὑποδιοίκησιν Τυρνάβου, ἐκτός τοῦ ὅτι ἐξακολουθεῖ τὸ πρόγραμμα ἐκπαιδεύσεως, θὰ συνεχισθοῦν τὰ μαθήματα μανδουλίνας. Ἐν τῇ Λέσχῃ Φαλαγγιτῶν Τυρνάβου γίνονται συγκεντρώσεις τακτικώτατα.



ΜΕΣΟΛΟΓΓΙΟΝ.—Ἐπέστρεψαν αἱ δόκιμοι βαθμοφόροι τῆς Π.Δ.Θ. Αἰτωλοακαρνανίας ἐκ τοῦ λειτουργήσαντος ἐν τῇ ἱστορικῇ Μονῇ στρατοπέδου. Ἡ λειτουργία τοῦ στρατοπέδου ὑπὸ τὴν ἀμέσων ἐποπτεῖαν τοῦ κ. Γενικοῦ Ἐπιτοπτοῦ καὶ τῶν ὁκόνων ἐπιδόξιν τῶν βαθμοφόρων ἔσχεν ἀρίστην ἐντύπωσιν εἰς τοὺς γονεῖς τῶν Φαλαγγιτιστῶν, οἱ ὁποῖοι ἐπισκέπτοντο τὸ στρατοπέδον κατὰ Κυριακῇ.

Ἐνθουσιωδέστατα ἡ πόλις μας ὑπεδέχθη τὸν συναγωνιστὴν Κυβερν. Ἐπιτροπον κ. Κανελλόπουλον. Εἰς τὸ Δημαρχεῖον τὸν ἀνέμενον ὁ Γεν. Γραμματεὺς τῆς Νομαρχίας μετὰ τοῦ Δημαρχοῦ κ. Εὐαγγελάτου, τοῦ προέδρου τοῦ Δημοτικοῦ Συμβουλίου καὶ τῶν μελῶν αὐτοῦ καὶ ἐκπροσώπων ἐξ ὅλων τῶν τάξεων τῆς πόλεως.

Ὁ συναγωνιστὴς Κ.Ε.Ν. ἀφίκετο ἐξ Ἀργινίου μετὰ τοῦ Γενικοῦ Ἐπιτοπτοῦ Νομαρχοῦ κ. Αὐμπόρου. Εἰς τὸ Δημαρχεῖον ἔμεινεν ὀλίγον ὥραν. Μετέβη κατόπιν εἰς τὸ Ἐπίτιον τοῦ Φαλαγγιτιστοῦ, ὅπου τοῦ ἐγένετο δεξιῶσις καὶ κατόπιν εἰς τὴν Περιφ. Διοίκησιν Ε.Ο.Ν. Ἀρρένων Αἰτωλοακαρνανίας.

Τὴν ἐπομένην ἐσυνέχισε τὴν ἐπιθεώρησιν καὶ παρεκάθησεν εἰς γεῖμα, δοθέν ὑπὸ τοῦ Δήμου.

Ὁ συναγωνιστὴς Κ.Ε.Ν. ἀνεχώρησεν εἰς Ναύπακτον καὶ ἐκεῖθεν εἰς Ἀμφισσαν καὶ Λαμίαν.



ΤΡΙΠΟΛΙΣ.—Ἀπὸ τὸ Χρυσοστόλιν ἀνηγγέλη ὅτι ἀπέθανε καὶ ἐκηδεύθη ἐκεῖ ἡ συναγωνιστρία μας Σκαπάνισσα Ἀναστασία Κάψιαλάκου.

Τὴν κηδεῖαν τῆς παρεκολούθησαν ἅπανα ἡ δύναμις Ἀρρένων καὶ ὁ πλῆθος Χρυσοστόλου.

Ἐκ μέρους τῆς Περιφ. Διοικήσεως κατετέθη πρὸς ἀπόδοσιν τιμῶν. Τὸν στέφανον κατέθεσε βαθμοφόρος τῆς Περιφερειακῆς Διοικήσεως Ε.Ο.Ν. Θηλέων Ρεθύμνου.

Στρατιωτικῶς τὸ 44ον Σύνταγμα πρὸς προσέφωσεν τὰ μέλη τῆς Ε.Ο.Ν., ἐξέρας τὰ συνταγματὰ αἰσθημάτων Ε.Ο.Ν. καὶ Στρατοῦ καὶ τὰς πρὸς τὴν Πατρίδα ὑποχρεώσεις ἀμφοτέρων.

Ἐπακολούθησε διανομὴ δώρων, σιγαρέττων καὶ γλυκίσκων πρὸς τοὺς στρατιώταις.

Εἰς ἄρα 8 μ. μ. ἐπαλειφθὲν ἡ παράστασις διὰ τοὺς ἐν Ρεθύμνῳ διαμένοντας ὁπλίτας.

μου ὅπως ἐκφράσω εἰς τὴν προκάτοχόν μου συναγωνιστρίαν τὰ θερμὰ μου συγκαρτήρια διὰ τὰς μέχρι σήμερον εἰς τὴν Ε.Ο.Ν. ἡλίας προσφερθείσας ὑπηρεσίας τῆς.

Ἀπευθυνομένη δὲ πρὸς ὑμᾶς, ἀγαπηταὶ βαθμοφόροι, σὰς παρακαλῶ ὅπως συνεχίσετε τὸ ἔργον σας μὲ τὴν ἰδίαν πίστιν καὶ τὸν ἴδιον ἐνθουσιασμόν μὲ τὸν ὁποῖο καὶ ἀρχίσαστε. Κάθε μίαν ἀπὸ μᾶς καὶ ὅλες μαζί νὰ ἐπιδιώξωμεν τὴν ἐπιτυχίαν τοῦ σκοποῦ γιὰ τὸν ὁποῖον ὁ Ἀρχηγὸς εἶπε ἐξάξει.

Πάντως εἶναι ὑποχρεωμένην νὰ ἐπιστήσῃ εἰς τὴν προσοχὴν τῶν βαθμοφόρων καὶ ἐπιστήσῃ εἰς τὴν ἐκτέλεσιν τῆς ἐργασίας τῶν.

Ἡ κάθε μίαν ἀπὸ μᾶς πῶς εἶχε τὴν τιμὴν νὰ δνομισθῇ ἀπὸ τὴν Ὄργάνωσιν μας βαθμοφόρος ἔχει καθήκοντα καὶ ὑποχρεώσεις γι' αὐτὰ καὶ ἡ ἐργασία τῆς βαθμοφόρου, ἡ σοβαρότης καὶ ἡ πίστις τῆς πρὸς τὰς ἀρχὰς τῆς 4ης Δυ

